

د حضرت حزقی ایل نبی

کتاب - ماخذ انبیاء

پېژندگلو

د بُت پرستی سخت ترین انجام د حزقی ایل د کتاب بنیادی موضوع ده. په نورو موضوع گانو کښې د خُدای پاک په ټوله دُنیا باندې حکمرانی، د خُدای پاک قدوسیت، صحیح عبادت، غلّه مشران، او د حضرت عیسیٰ مسیح راتگ شامل دی. بُت پرستی صرف د بُتانو عبادت نه دے. د خُدای پاک په نظر کښې د بُت پرستی مطلب دا دے چې کوم څیز له د خُدای پاک په مقابل کښې مقام ورکړے شی. خلق پېسو، عزت، مشهورتیا، طاقت او مال حال له هغه مقام ورکوی کوم چې د خُدای پاک دے. نو سوال دا پیدا کیږی، چې آیا مونږ په خپل ژوند کښې د خُدای پاک په ځای بل کوم داسې څیز له خو اوله درجه یا مقام نه دے ورکړے؟ یا خو مونږ بل کوم څیز ځان له پخپله خُدای کړے نه دے؟ حضرت حزقی ایل یو پېغمبر او امام وو او د هغه خدمت د دروشتو کالو پورې جاری وو. دا کتاب د هغه د رویا سره شروع کیږی کومه چې خُدای پاک ورله ورکړې وه. د انسان په ژوند کښې د خُدای پاک د حضور او طاقت نه حزقی ایل نبی ښه خبر وو. هغه بنی اسرائیلو له خبردارے ورکړو چې د بُت پرستی انجام به دا وی چې ستاسو وطن به غرق شی او تاسو به جلاوطن

شئ. هغه د دې هم پېشگوئی وکړه چې خدای پاک به خپل خلق د بدترینې بد حالی نه پس بیا بحال کړی. په اووه دېرشم باب کښې هغه خپله مشهوره رويا بيانوی د هغه وادی په حقله چې په کښې هډوکی بیا ژوندی شی چې په کښې د امید او ډاډگيرنې پېغام دے. که چرې مونږ د خدای پاک لټون وکړو نو هغه د سختې ناامیدۍ په حالت کښې هم مونږ له نوې ژوندون راکولې شی. د حفظ کولو دپاره ۲۶:۳۶ آیت ”زه به تاسو له نوې زړه درکړم او په تاسو کښې به نوې روح واچوم. زه به تاسو نه دا سخت زړه لری کړم او نرم زړه به درکړم.“

د خدای پاک د طرف نه د حزقی ایل دپاره وپومبې رويا

۱) په دېرشم کال د څلورمې میاشتې په پینځمه ورځ، کله چې زه حزقی ایل د جلاوطنو سره د کبار د سیند په غاړه ولاړ وم، نو ما آسمان کولاو ولیدو او خدای پاک ما ته رویاگانې وښودلې. ۲) د میاشتې په پینځم تاریخ دا د یهوياکین بادشاه د جلاوطنۍ پینځم کال وو. ۳) د مالک خدای کلام په حزقی ایل امام، د بوزی په زوی باندې د کبار د سیند په غاړه د بابل په ملک کښې نازل شو او د مالک خدای لاس په هغه وو. ۴) کله چې ما بره وکتل، نو ما یو لوی طوفان د شمال د خوا نه په راتلو ولیدلو چې لویه وریخ ترې مخکښې وه چې د برېښنا پرېږدل او گېرچاپېره ترې نه تېزه رڼا خوره وه. د وریخو په مینځ کښې اور وو او د اور په مینځ

کبني يو د پیتلو په شان څيز ځلېدلو. (۵) او د وړيځو د مينځ
 نه څلور ژوندی مخلوقات راووتل چې په ليدو کبني د انسان
 په شان بنکارېدل، (۶) خو د هغوی هر يو څلور مخونه او
 څلور وزرونه وو. (۷) د هغوی پښې نېغې وې، او په پښو
 کبني يې لکه د سخی په شان نوکونه وو او هغه لکه د پالش
 شوی پیتلو په شان ځلېدل. (۸) او د هغوی د څلورو وزرونو
 لاندې څلورو طرفونو ته د انسان په شان لاسونه وو او د هر
 يو مخلوق څلور مخونه او څلور وزرونه وو، (۹) او د هغوی
 وزرونه د يو بل سره لگېدلی وو. او هر يو نېغ روان شو، نو د
 تلو په وخت کبني به تاوېدل راتاوېدل نه. (۱۰) د هر يو څلور
 مخونه وو چې په مخامخ د هر يو شکل د انسان وو، او په بڼې
 طرف هغوی د زمري په شکل وو، گس طرف ته يې د غوائی
 شکل وو، او شاته لکه د باز په شان وو. (۱۱) د هر يو مخلوق
 وزرې بره طرف ته خورې وې، د هر يو دوه وزرې گس او
 بنی طرف ته د نور مخلوق وزرو سره لگېدلې وې او په نورو
 دوو وزرو يې خپل بدن پټ کړی وو. (۱۲) هر يو نېغ مخکېني
 لارو، کومې خوا ته چې به د روح خوښه وه نو هغې خوا ته به
 بغېر د راتاوېدلو نه نېغ تلل. (۱۳) دا ژوندی مخلوق داسې
 بنکارېدو لکه چې بل سکاره يا د اور مشعلونه د هغوی دننه
 بل شوی وی. دا اور د هغه مخلوق په مينځ کبني وړاندې
 وروستو کېدو، او دا ځلېدونکی وو، او شغلي به ترې نه
 راختلې. (۱۴) هغه مخلوق به لکه د برېښنا د پړق په شان په
 منډه وړاندې او وروستو کېدلو. (۱۵) کله چې ما دې ژوندی
 مخلوق ته وکتل، نو ما د هغوی هر يو سره په زمکه باندې يوه
 پايه لگېدلې وليدله. (۱۶) د هغه پایو شکل او بنکاره کېدل څه
 داسې وو، هغه لکه د ايکوامرين کانو په شان ځلېدلې، او

څلور واړه پايې يو شان بنکارېدلې، او داسې جوړې شوې وې چې په هره پايه کېنې يوه بله پايه دننه بل خوا ته تاوېدله. (۱۷) کله چې به هغوی تلل نو دې ژوندی مخلوق به په څلورو اړخونو کېنې چې کوم طرف ته هم مخه کړه نو هغې خوا ته به بغېر د مخ اړولو نه تللې شو. (۱۸) د څلور واړو پايو ريمونه لوړ او يروونکي ؤو، او په هغه څلورو واړو ريمونو باندې گېرچاپېره سترگې وې. (۱۹) کله به چې دا مخلوق گرځېدل نو دا پايې به هم ورسره گرځېدلې، او کله به چې دا مخلوق د زمکې نه راپاڅېدل نو دا پايې به هم ورسره اوچتې شوې. (۲۰) چرته به چې روح تلو نو هغوی به هم هلته تلل، دا پايې به هم ورسره راوچتېدلې، ځکه چې د ژوندی مخلوق روح په هغه پايو کېنې وو. (۲۱) نو کله چې به دا مخلوق روان شو نو دا پايې به هم روانې شوې، کله به چې دا مخلوق ودرېدو نو پايې به هم ودرېدې، کله به چې دا مخلوق بره الوتلو نو دا پايې به ورسره تلې، ځکه چې د دې ژوندی مخلوق روح په پايو کېنې وو. (۲۲) د دې مخلوق د سر د پاسه داسې گنبد خور شوی وو چې د صفا او روښانه بلور کاني په شان ځلېدو او ډېر حېرانوونکې وو. (۲۳) د هغه گنبد د لاندې هغوی به خپلې وزرې غوړولې او وزرې به يې يو بل پورې غزولې، او هر يو به په خپلو نورو دوو وزرو خپل بدن پټولو. (۲۴) کله چې دا مخلوق روانېدلو، نو ما د هغوی د وزرونو آواز واورېدو لکه د تېزو اوبو د شور په شان، لکه د قادر خدای د آواز په شان، لکه د فوجيانو شور. او کله چې هغوی ودرېدل نو وزرونه يې بنکته کړل. (۲۵) نو بيا د گنبد د پاسه د هغوی په سر يو آواز راغلو. کله چې هغوی ودرېدل نو وزرونه يې بنکته کړل. (۲۶) د هغوی د سرونو د پاسه په گنبد باندې د نيلم کاني

د تخت په شان يو خيز بنکارېدو، او د هغه تخت د پاسه د انسان په شان يو شکل او صورت بنکارېدو. (۲۷) دا کوم شکل چې بنکارېدو د ملا نه بره لکه گرم شوې اوسپنې په شان چې د اور نه پکه وي، او ملا نه لاندې لکه د اور په شان بنکارېدو، او گېرچاپېره ترې صفا رڼا وه. (۲۸) لکه څنگه چې په باران کېنې د بوږي ټال په وريخ کېنې په مختلفو رنگونو کېنې وي دغه شان رڼاگانې د هغه نه هم راوچتېدلې. نو دا منظر د مالک خدای د جلال په شان بنکاره کېدلو. کله چې ما دا هر څه وليدل، نو زه په زمکه پرمخې پرېوتلم او ما يو آواز واورېدو چې ما ته يې خبرې وکړې.

حزقي ايل ته د پېغمبري دعوت

۲ (۱) هغه ما ته وفرمائيل چې، ”اے بنی آدمه پاڅه په خپلو پښو ودرېره، زه تا سره خبرې کول غواړم.“ (۲) کله چې هغه ما ته خبرې کولې، د خدای پاک روح په ما کېنې رانوتو او زه يې په خپلو پښو ودرولم، نو ما د هغه خبرې واورېدلې چې ما ته يې کولې. (۳) هغه ما ته وفرمائيل، ”اے بنی آدمه، زه تا بنی اسرائيلو له لېرم، يو سرکشه قوم له چا چې زما خلاف سرکشی کړې ده. د اول نه تر نن ورځې پورې دوی په خپله او د دوی پلار نيکه زما نافرمانی کړې ده. (۴) کومو خلقو ته چې زه تا استوم هغوی ضدیان او سخت طبيعته دی. هغوی ته ووايه چې مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی. (۵) که دا سرکشه قوم ستا خبرو ته غوږ نيسي او که نه نيسي خو په دې به پوهه وي چې زمونږ په مينځ کېنې

يو پښمبر موجود دے. (۶) خوتہ، اے بنی آدمہ، د هغوی نه او د هغوی د خبرو نه مہ یرپره. که د هغوی دهمکی تا د ازغو او یا د لړمانو په شان راگېر هم کړی. مہ د هغوی خبرو نه یرپره، مہ د هغوی د نېغو کتلو نه یرپره، ځکه چې دا قوم سرکشه دے. (۷) تہ زما کلام هغوی ته ووايه، که هغوی ورته غوږ نیسی او که نه نیسی، ځکه چې هغوی بلکل سرکشه دی. (۸) خوتہ، اے بنی آدمہ، هغه څه ته غوږ ونیسه څه چې زه تا ته وایم. د دغه سرکشه قوم په شان مہ جوړپره، تہ دې خپله خولہ کولاو کړه او هر هغه څه وخوره څه چې زه درکوم. (۹) نو ما بیا ولیدل چې یو لاس زما طرف ته راغزبدلے دے او د هغه سره یو طومار وو. (۱۰) کوم طومار چې هغه زما په وړاندې کولاو کړو، د هغې په دواړو خواو کښې د ماتم، غم او افسوس خبرې لیکلې وې.

۳ (۱) او هغه ما ته وفرمائیل، ”اے بنی آدمہ، دا څه چې ستا په وړاندې دی دا وخوره، دا طومار وخوره، نو بیا لار شه او بنی اسرائیلو ته یې بیان کړه.“ (۲) نو بیا ما خپله خولہ کولاو کړه او هغه ما له هغه طومار راکړو چې وې خورم. (۳) نو بیا هغه ما ته وفرمائیل چې، ”اے بنی آدمہ، زه چې کوم طومار تا له درکوم دا وخوره او خپله خپته پرې مړه کړه.“ نو بیا ما هغه وخورو، او هغې زما په خولہ کښې لکه د شاتو په شان خوږ خوند کولو. (۴) نو بیا هغه ما ته وفرمائیل، ”اے بنی آدمہ، اوس بنی اسرائیلو له ورشه او زما کلام هغوی ته واوروه. (۵) زه تا داسې خلقو ته نه استوم چې د هغوی ژبه ستا دپاره نا آشنا او سخته وی خو تا زه بنی

اسرائیلو ته استوم. ﴿٦﴾ زه تا هغه ډېرو خلقو ته نه استوم چې د چا په ژبه به پوهېدل تا ته گران وی او د هغې الفاظ به مختلف وی او ته به پرې نه پوهېږي. خو که چېرې ته ما هغوی ته لېږلې وې، نو هغوی به بیا تا ته غوږ نیولې وې.

﴿٧﴾ خو د بنی اسرائیلو قوم نه غواړی چې تا ته غوږ ونیسی ځکه چې هغوی نه غواړی چې ما ته غوږ ونیسی، ځکه د بنی اسرائیلو ټول قوم ضدی او په زړه سخت دې. ﴿٨﴾ خو گوره، زه به تا هم د هغوی په شان ضدی او په زړه سخت کړم لکه څنگه چې هغوی دی. ﴿٩﴾ او زه به ستا تندې لکه د سخت او کلک گټ په شان کړم، او د هیرې نه به یې هم سخت کړم. ته د هغوی نه مه یرېږه او مه ترې نه په دهشت کښې پرېوځه که څه هم چې دا قوم سرکشه دې. ﴿١٠﴾ او هغه راته وفرمائیل چې، ”اے بنی آدمه، ما ته غوږ ونیسه ټول کلام چې زه درته وایم هغه په غور سره واوره او په خپل زړه کښې یې واچوه. ﴿١١﴾ نو اوس د خپل قوم خلقو له ورشه څوک چې جلاوطن شوی دی او هغوی سره خبرې وکړه. هغوی ته ووايه، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، دا چې هغوی ستا خبرو ته غوږ نیسی او که نه. ﴿١٢﴾ نو بیا د خدای پاک روح زه اوچت کړم او ما شاته یو دروند آواز واورېدو چې فرمائیل یې، ”د مالک خدای ثناء صفت او جلال دې د هغه په ځای کښې وی. ﴿١٣﴾ دا د هغه ژوندی مخلوق د وزرو آوازونه او شور وو چې یو بل سره لگېدل او په خوا کښې یې د هغه پایو آوازونه هم وو، یو اوچت او دروند شور وو. ﴿١٤﴾ نو بیا زه روح اوچت کړم او د هغه ځای نه یې ځان سره بوتلم، زه ورسره په تریخ مزاج او غصې سره لارم، خو د مالک خدای زورور لاس په ما باندې وو. ﴿١٥﴾ نو زه

هغه جلاوطنو له راغلم څوک چې په تل ابيب کښې د کبار سيند سره نزدې اوسېدل. زه د هغوی په مينځ کښې د اوو ورځو دپاره چپ کښېناستم.

د بني اسرائيلو دپاره د مالک خدای حرقی ایل محافظ مقررول

١٦ د هغه اووه ورځو په آخر کښې د مالک خدای کلام په ما نازل شو، ١٧ او راته يې وفرمائيل چې، ”اے بني آدمه، ما ته د بني اسرائيلو دپاره محافظ مقرر کړې، نو هغه کلام واوړه کوم چې زه تا ته وایم او زما د خوا نه هغوی ته خبردارې ورکړه. ١٨ که چېرې زه یو بدکاره انسان له خبردارې ورکړم چې ته به یقین سره مړ شی، او ته هغه د دې نه خبر نه کړې او یا ورسره خبرې ونه کړې او یا يې د خپلو غلطو لارو نه منع نه کړې ترڅو چې د هغه ژوند بچ کړې، نو دغه بدکاره به د خپلو گناهونو په وجه مړ شی، خو ته به د هغه د مرگ نومه وار يې. ١٩ که ته یو بدکاره انسان له خبردارې ورکړې او هغه د خپل شرارت او خرابو لارو نه منع نه شی هغه به د خپلو گناهونو په وجه مړ شی، خو ته به خپل ځان بچ کړې. ٢٠ او بیا دا هم که چېرې یو صادق انسان د خپلو بنو لارو نه واوړی او بد چال چلن شروع کړی، نو زه به هغه په امتحان کښې واچوم او هغه به مړ شی. ځکه چې تا هغه له خبردارې نه دې ورکړې نو هغه به د خپلو گناهونو په وجه مړ شی او کوم د صداقت کارونه چې هغه کړی دی نو هغه به ورته پاتې نه شی، او د هغه خون به ستا په غاړه وی. ٢١ خو که ته صادق انسان ته خبردارې ورکړې چې گناه مه کوه او

هغه ستا خبره ومنى او گناه کول پرپردي، نو هغه به په يقين سره ژوندۍ پاتې شى ځکه چې هغه ستا خبردارۍ قبول کړو او تا په دې خپل ژوند بچ کړو.“

د حزقي ايل خاموشه کېدل

﴿٢٢﴾ نو بيا د مالک خدائ لاس په ما وو او هغه ما ته وفرمائيل چې، ”پاخه او وادۍ ته لاړ شه، او زه به هلته تا سره خبرې وکړم.“ ﴿٢٣﴾ نو زه بيا پاڅېدم او مېدان ته لاړم. او د مالک خدائ جلال هلته ولاړ وو، هغه شان لکه کوم جلال چې ما د کبار د سيند سره ليدلۍ وو نو زه په زمکه پرمخې پرېوتلم. ﴿٢٤﴾ خو د مالک خدائ روح ما له راغۍ او زه يې په خپلو پښو ودرولم. هغه ما سره خبرې وکړې او وې فرمائيل چې، ”لاړ شه او خپل ځان دې په خپل کور کېښې بند کړه. ﴿٢٥﴾ او اې بنى آدمه، ته به په پړو باندې وتړلۍ شي، ته به بند کړۍ شي د دې دپاره چې ته بهر د خلقو مينځ ته ونه وځې. ﴿٢٦﴾ زه به ستا ژبه تالو پورې ونېسلم چې ته خاموشه پاتې شې او هغوى ونه رټلۍ شى ځکه چې هغوى سرکشه قوم دۍ. ﴿٢٧﴾ خو کله چې زه تا سره خبرې وکړم، زه به ستا خوله کولو او کړم نو ته به هغوى ته دا وواې چې، مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائى. هر څوک چې اورېدل غواړى هغوى دې واورى او چې څوک اورېدل نه غواړى نو نه دې واورى، ځکه چې دا يو سرکشه قوم دۍ.“

د حزقي ايل د يروشلم د محاصرې نقشه جوړول

۱) ”نو اوس، اے بنی آدمه، یوه کچه بسخته راواخله، او په خپل مخکښې پې کېږده او پرې د یروشلم د ښار نقشه جوړه کړه. ۲) نو بیا د ښار محاصره کېدل په کښې جوړه کړه، گېرچاپېره ترې نه دېوال جوړه کړه چې یو کس ترې نه نۀ شی تښتېدلې. د دشمن د فوجیانو کېمپ جوړه کړه او دېوال ته د خاورو پیری او د قلعي د ماتولو مشینونه تیار کړه. ۳) بیا د اوسپنې یو څادر راواخله، دا ستا او د ښار په مینځ کېښې د اوسپنې دېوال په شان ولگوه او خپل مخ د ښار طرف ته راوگرځوه. دا به د محاصرې لاندې وی، او تۀ به دا ښار محاصره کوې. دا به د بنی اسرائیلو دپاره یوه نښه وی. ۴) نو بیا په گس اړخ ځمله او د بنی اسرائیلو گناهونه په خپل ځان باندې انبار کړه. نو څومره ورځې چې هغوی گناه کړې وی د هم هغه ورځو په اندازه په یو اړخ باندې ځمله. ۵) نو ما بیا تۀ د هم هغه ورځو په اندازه د سزا تېرولو دپاره مقرر کړې څومره کالونه چې هغوی گناه کړې ده. نو تۀ به لس کم څلور سوه ورځو پورې د بنی اسرائیلو د گناهونو سزا زغمې. ۶) د دې سزا تېرولو نه وروستو بیا دوباره په ښی اړخ د یهوداه د گناهونو د سزا تېرولو دپاره ځمله. نو ما تۀ د څلوېښتو ورځو دپاره مقرر کړې، د یو کال دپاره مې یوه ورځ مقرر کړه. ۷) نو بیا خپل مخ د یروشلم د محاصرې طرف ته راوگرځوه او په برینډو لاسونو د هغې خلاف پېشگوڼې وکړه. ۸) زۀ به تا په پرو وټرم نو تۀ به د یو اړخ نه بل اړخ ته نۀ شي اوړېدلې ترڅو چې تا خپلې د محاصرې ورځې پوره کړې نۀ وی. ۹) غنم او اوریشې، لوییا او دال، غوښت او جمدراواخله. او هغه په چاټې کېښې واچوه او ځان دپاره ترې نه روتې جوړوه. دا چې تۀ د لس کم څلورو سوو ورځو دپاره

په يو اړخ پروت يې نو په دې دوران کبني د خوراک دپاره استعمالوه. (۱۰-۱۱) تا ته په ورځ کبني صرف د يو پاؤ روتي خوړلو او د دوو گلاسو اوبو څښلو اجازت شته. دا څيزونه په احتياط په ناپ او په مقرر وخت سره خوړلې او څښلې شي. (۱۲) ته دا روتي لکه د اوربشو د روتي په شان پخوه. کله چې دا روتي پخوې نو د خلقو په مخامخ يې د انسان په اوچو غلو پخه کړه. (۱۳) مالک خدای وفرمائيل چې، ”نو په دې طريقې سره به اسرائيليان ناپاکه روتي د هغه قومونو په مينځ کبني وخورى چرته چې زه دوى شرم. (۱۴) خو ما ورته وفرمائيل، ”داسې دې نه وى، مالک قادر مطلق خدایه، ما کله هم خپل ځان نه دى ناپاکه کړى. زما د ځوانۍ نه تر اوسه پورې ما هيڅ داسې څيز نه دى خوړلې چې هغه مردار شوى وى او يا ځناورو څيرلې وى. هيڅ قسمه حرامه غوښه زما د خولې دننه شوې نه ده. (۱۵) ”پېر ښه، هغه وفرمائيل، ”ښه نو د انسان د غلو په ځای خپله روتي د غواگانو په سپياکو پخه کړه. (۱۶) نو بيا هغه ما ته وفرمائيل، ”اې بنى آدمه، زه به په يروشلم روتي بنده کړم. هغوى چې کومه روتي خورى نو په ناپ تول او پرېشاني سره به يې خورى او کومې اوبه چې څښي نو د شمېر په څاڅکو به يې څښي. (۱۷) ځکه چې خوراک او اوبه به په کمېدو وى او هغوى به د يو بل د شکل نه یريرى، او د خپلې گناه د سزا د لاندې به د لوړې نه مانده شى.“

د يروشلم خلاف توره

۵ ﴿۱﴾ ”اے بنی آدمہ، یوہ تیرہ توره راواخلہ او هغه لکه د

نائی د چرپی په شان د خپل سر او ږیرې د وېستو خرئیلو
دپاره استعمال کړه. او بیا هغه وېستنه د یوې تلې په ذریعه په

دربو برخو تقسیم کړه. ﴿۲﴾ نو کله چې ستا د محاصرې

ورځې په ختمېدو شی، د وېستو درېمه حصه په ښار کښې

دنده وسوزوه. او بله حصه یې د ښار نه گېرچاپېره په توره

ووهه او ذره ذره یې کړه. او بله حصه په هوا کښې وشینده،

ځکه چې زه به توره دوی پسي راوکاږم. ﴿۳﴾ خو د وېستو یو

څو تارونه دې د څادر په پلو کښې ونغاړه او ځان سره یې

وساته. ﴿۴﴾ بیا د دې نه یو څو وېستنه راواخله او په اور کښې

یې واچوه او وې سوزوه. د هغې نه به اور ټولو بنی اسرائیلو

ته خور شی. ﴿۵﴾ مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې

دا یو مثال دے چې په آئنده کښې به د یروشلم سره څه

کیري. یروشلم ما د ټولو قومونو په مینځ کښې پیدا کړے دے

او ټول ملکونه ترې نه گېرچاپېره پراته دی. ﴿۶﴾ خو په خپل

شرارت کښې هغه زما د قانون او حکمونو نه سرکشی وکړه

د هغه ملکونو نه هم زیات کوم چې د هغه نه گېرچاپېره پراته

دی. هغه زما قانون رد کړو او زما د حکمونو تابعداری یې

ونه کړه. ﴿۷﴾ نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې

فرمائی چې، ته د نورو قومونو په نسبت زیات سرکشه یې او

تا زما په تعلیماتو او شریعت عمل و نه کړو. خو تا د نورو

قومونو د رواج او اصولو په مطابق ژوند تېر کړو. ﴿۸﴾ نو په

دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې زه په

خپله ستا خلاف شوے یم، اے یروشلمه، زه به تا له د نورو

قومونو په وړاندې سزا درکړم. ﴿۹﴾ ځکه زه به ستا د هغه

ټولو حرام کارو معبودانو په وجه تا سره هغه سلوک وکړم

چې ما د دې نه وړاندې کله هم بل چا سره نه وی کړې او نه به یې بیا چا سره وکړم. (۱۰) نو په دې وجه به په تا کښې مور پلار خپل بچی وخورى او بچی به خپل مور پلار وخورى. زه به تاسو له سزا درکړم او څوک چې ژوندی پاتې شى هغوى به تس نس کړم. (۱۱) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، زما دې په خپل ذات قسم وی، ځکه چې تاسو د خپلو حرامو کارونو او کرکژن تصویرونو په عبادت کولو سره زما مقدس کور پلټ کړو، زه به په خپله نه په تاسو رحم وکړم، او نه به زه تاسو ته د رحم په سترگه وگورم او نه به تاسو بچ کړم. (۱۲) ستا د خلقو یوه حصه به په ویا او قحط په تا کښې دننه مړه شى، او دوپمه حصه خلق به دې د ښار د دېوالونو نه بهر په توره باندې قتل کړې شى، او درېمه حصه به زه په هوا کښې خواره کړم او په خپله توره به یې راگېر کړم. (۱۳) نو زما غصه به بیا سره شى او زما غضب به په آرام شى کله چې زه خپل غضب په دوى نازل کړم، نو هغوى به په دې پوهه شى چې ما مالک خدای د خپل غېرت د وجې داسې وکړل. (۱۴) نو د دې نه علاوه به زه تا په کنډراتو بدل کړم او کله چې د نورو قومونو خلق ستا په خوا کښې تېرېږي نو هغوى به توپې وباسی. (۱۵) ته به نورو خلقو او قومونو ته د مسخرو او پیغورونو، لعنت او یرې یو مثال یې کله چې زه خپله سزا او غضب او قهر او سخته رتڼه په تا نازله کړم. دا ما مالک خدای فرمائیلى دی. (۱۶) هرکله چې زه په تاسو د قحط د مرگونى او تباه کوونکى غشى گزار وکړم، زه به په تا داسې گزار وکړم چې تا به تباه کړم. زه به په تا بیا بیا قحط راولم او ستا د خوراک ذریعه به بنده کړم. (۱۷) زه به ستا خلاف قحط او ځنگلى ځناور درولېږم، هغوى

به تاسو بی اولاده پرپریدی. وینه تویول او ویاگانې به تاسو ته راورسیری، او زه به جنگ ستاسو خلاف راولپریم. مالک خدای په خپله داسې وفرمائیل.

په بنی اسرائیلو کبښې د بت پرستی خلاف عدالت

۶ د مالک خدای کلام بیا په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، خپل مخ دې د بنی اسرائیلو د غرونو طرف ته واړوه او د هغوی خلاف پېشگوښې وکړه. (۳) او داسې ووايه، اے د بنی اسرائیل غرونو، د مالک قادر مطلق خدای کلام واورئ. مالک قادر مطلق خدای تاسو غرونو او غونډو، گړنگونو او درو ته داسې فرمائی، زه به اوس ستاسو خلاف توره استعمالوم، او زه به ستاسو هغه علاقائی عبادتخانی تباه کړم چرته چې تاسو د بتانو عبادت کوئ. (۴) ستاسو قربان گاه به راوغورزولې شی او ستاسو د خوشبویی قربان گاه به ټوټه ټوټه کړې شی. او زه به ستاسو خلق ستاسو د معبودانو په وړاندې حلال کړم. (۵) زه به د بنی اسرائیلو لاشونه د هغوی د معبودانو په وړاندې وغورزوم. او زه به ستاسو هډوکی ستاسو د قربان گاه سره خواره واره کړم. (۶) نو چرته چې تاسو اوسپرئ نو هغه خدای او ښارونه به کنډر شی او هغه علاقائی عبادتخانی به تباه شی، ستاسو قربان گاه به خرابې او تباه شی، ستاسو معبودان به ټوټه ټوټه او تباه کړې شی، او ستاسو د خوشبویی قربان گاه به راوغورزولې شی، او خه چې تاسو جوړ کړی دی هغه به جارو کړې شی. (۷) ستا خلق به په تا کبښې ووژلې شی،

نو تہ به په دې پوهه شي چې زه مالک خدای یم. (۸) خو زه به ځينې خلق بچ کړم، او په تاسو کښې به څه خلق د توري د مرگ نه وتښتي او په نورو قومونو او ملکونو کښې به خواره شي. (۹) نو کله چې هغوی په نورو ملکونو او قومونو کښې په جلاوطني کښې اوسېږي، نو هغوی به هلته ما رايا د کړي، او په دې به پوهه شي چې هغوی زه په خپلو زناکارو زړونو سره څومره دردولې یم، کوم چې زما نه اوږدلی دی، او په خپلو سترگو سره به یې د هغه معبودانو سره زنا کوله. د هغه حرام کارونو او د معبودانو د عبادت په وجه کوم چې دوی کړي دی هغوی به د خپل ځان نه نفرت وکړي. (۱۰) نو دوی به په دې پوهه شي چې زه مالک خدای یم او زما خبردارې هسې تشې خبرې نه خو په رښتیا سره مې په دوی عذاب راوستو. (۱۱) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، ”د غم نه خپل لاسونه وپړقوئ او خپلې پښې په زمکه ودرېوئ او د افسوس چغې ووهئ، د بنی اسرائیلو د هغه ټولو حرامو کارونو په وجه، نو هغوی به په جنگ او قحط او وبا سره مړه کړي شي. (۱۲) هغه څوک چې لرې دی نو هغوی به په وبا سره مړه شي، او هغه څوک چې نزدې دی هغوی به په جنگ کښې قتل کړي شي، او هغوی څوک چې بچ پاتې شي نو په قحط سره به مړه شي. زه به خپل ټول قهر و غضب په هغوی نازل کړم. (۱۳) نو هغوی به په دې پوهه شي چې زه مالک خدای یم. کله چې د هغوی خلق د دوی د معبودانو او د دوی د قربان گاه سره مړه پراته وي، په هره اوچته غونډۍ او اوچت غر دپاسه او د هرې شنې ونې لاندې او د څپړۍ د ونې لاندې به د دوی لاشونه پراته وي په هغه ځایونو کښې چرته چې هغوی خپلو ټولو معبودانو ته د خوشبویۍ نذرانې پېش

کولې. ﴿۱۴﴾ او زه به خپل لاس د هغوی په خلاف وراوړد کړم
 او د هغوی ملک به د بیابان نه واخله تر دبله پورې خراب او
 خاموشه کړم چرته چې هغوی اوسپړی. نو بیا به هغوی په
 دې باندې پوهه شی چې زه مالک خدای یم.“

د بنی اسرائیلو خاتمه

۷ ﴿۱﴾ نو د مالک خدای کلام بیا په ما نازل شو، ﴿۲﴾ ”اے
 بنی آدمه، مالک قادر مطلق خدای بنی اسرائیلو ته داسې
 فرمائی، تباهی دې په سر راغلی ده، ستا په ملک کبني به هر
 طرف ته تباهی وی. ﴿۳﴾ نو اوس ستاسو آخری وخت
 رارسېدلې دې او زه به خپل قهر و غضب په تاسو نازل
 کړم. زه به ستاسو د چال چلن په مطابق ستاسو عدالت
 وکړم او ستاسو د بدو اعمالو په مطابق به تاسو له پوره سزا
 درکړم. ﴿۴﴾ نه به ته زما نه بچ شي او نه به زه په تا رحم
 وکړم بلکې ستا د چال چلن او بدو اعمالو سزا به تا له
 درکړم. نو بیا به تاسو په دې پوهه شی چې زه مالک خدای
 یم. ﴿۵﴾ مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، د یو
 افت دپاسه به بل افت په تاسو راځي. ﴿۶﴾ ستاسو انجام،
 ستاسو انجام نزدې دې، آخری وخت مو نزدې دې، وگورئ
 ستاسو په وړاندې دې. ﴿۷﴾ تاسو څوک چې په دې ملک
 کبني اوسپړئ ستاسو د بنخېدو ورځ رارسېدلې ده. وخت
 رارسېدلې دې، هغه ورځ رانزدې شوې ده، دلته کبني د
 غرونو دپاسه صرف چغې سورې دی، او هیڅ قسمه د
 خوشحالی آوازونه نشته. ﴿۸﴾ زه به زر خپل قهر په تا نازل

کرم، زه به تا ته ستا د چال چلن او د بدو اعمالو په مطابق
 سزا درکړم. (۹) نه به ته زما نه بچ شې او نه به زه په تا رحم
 وکړم بلکې ستا د چال چلن او بدو اعمالو سزا به تا له
 درکړم. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زه مالک خدای یم
 څوک چې تاسو وهی. (۱۰) ستاسو انجام، ستاسو انجام
 نزدې دے. تباھی مو په سر رارسېدلې ده. ظلم انتها ته
 رسېدلې دے، او خلق بې حده مغروره شوی دی. (۱۱) د
 هغوی د ظلم په وجه د خلقو شرارت زیات شوې دے، یو
 کس به ترې نه هم پاتې نه شی، نه د هغوی خلق، نه دولت، او
 نه د هغوی اهمیت. (۱۲) هغه وخت راغله دے، هغه ورځ
 رارسېدلې ده. اخستونکی دې خوشحالی نه کوی او نه دې
 خرڅوونکی خفگان کوی، ځکه چې غضب په ټوله گڼه باندې
 راتلونکې دے. (۱۳) سوداگر به هغه زمکه دوباره وانه خلی
 کومه زمکه چې هغوی خرڅه کړې ده که چرې دوی ژوندی
 هم وی، ځکه چې د مالک خدای فېصله د ټولو دپاره ده او نه
 بدلېدونکې ده. ځکه د خپلو گناهونو په وجه به یو کس هم
 خپل ژوند بچ نه کړی شی. (۱۴) که څه هم که هغوی بیگل
 وغبروی او هر څه تیار کړی، هیڅوک به جنگ دپاره لار نه
 شی، ځکه چې زما غضب په گڼو خلقو باندې دے.

د بنی اسرائیلو د گناه سزا

(۱۵) ”د بنار نه بهر جنگونه او په بنار کښې دننه قحط او
 ویاگانې روانې دی، څوک چې د بنار د دېوالونو نه بهر دی
 هغوی به د دشمن په تورو باندې مړه شی. او هغه څوک چې
 د بنار دننه دی د قحط او د ویاگانو په وجه به مړه شی. (۱۶)

څوک چې ژوندی پاتې شى هغوى ټول به غرونو ته پناه
 اخستلو له لارې شى، او هر يو به لکه د گوگوشټکو په شان د
 خپلې گناه په وجه زبیرگی کوی. (۱۷) د هغوى په لاسونو
 کبني به دم نه وى، او پبني به يې رپردي. (۱۸) هغوى به د
 ټاټ جامې واغوندى او ټول به پرې اخستی وى. د هغوى په
 مخونو به شرم راخوړ وى او سرونه به يې خرټيلې وى. (۱۹)
 هغوى به خپل سپين زر لارو کوڅو ته وغورزوى، او د هغوى
 سره زر به يو ناپاکه څيز وگڼلې شى. د مالک خدای د
 غضب په ورځ به د هغوى سره زر او سپين زر به هغوى نه
 شى بچ کولې. هغوى به په دې باندې نه خپله لوړه ختمولې
 شى او نه به ورباندې خپله گېډه مړولې شى. ځکه چې د هم
 دې څيزونو په وجه هغوى تير وتل. (۲۰) هغوى په خپلو بشکلو
 زيوراتو باندې فخر کولو چې د هغوى نه به يې خراب بتان او
 مکروه تصويرونه جوړول. نو په دې وجه به زه دا څيزونه د
 هغوى دپاره پليت او ناپاکه وگرځوم. (۲۱) زه به دا هر څه
 غېرو ته د غنيمت په شکل حواله کړم او د زمکې شريرانو
 باندې به يې لوټ کړم، او هغوى به يې پليت کړى. (۲۲) زه به
 خپل مخ د دوى نه واړوم او هغوى به زما د مقدسو خزانو
 بې حرمتى وکړى، غله به دې ته ننوځى او ناپاکه به يې کړى.
 (۲۳) زنځيرونه تيار کړه، ځکه چې ټول ملک د قتل و غارت
 نه پک دى او ټول بښار د شر و فساد نه پک دى. (۲۴) زه به
 د دنيا د ټولو نه زيات ظالم قومونه راولم چې د دوى نه د
 دوى کورونه په زور قبضه کړى، او زه به د دوى د زورورو
 کسانو فخر ختم کړم، او د هغوى د مقدس ځايونو بې حرمتى
 به وشى. (۲۵) کله چې دهشت راشى، نو هغوى به د امن او
 سکون لټون وکړى، خو هيڅ قسم امن به ورته ملاو نه شى.

د یو افت د پاسه به بل افت راشی، او د افواه د پاسه به بله افواه خورېږی. هغوی به په دې کوشش کېږی وی چې د نبی رویا واورى، د شریعت تعلیم به د امام نه ختم شی، او هم داسې د مشرانو مشورې به هم ختمې شی. (٢٧) بادشاه به ماتم کوی، شهزاده به د خفگان جامې اغوستې وی، د ملک د خلقو لاسونه به رپېږی. زه به د هغوی سره د دوی د چال چلن په مطابق سلوک کوم، او د هغوی په خپل معیار او اصول به د دوی عدالت وکړم. نو بیا به هغوی په دې پوهه شی چې زه مالک خدای یم.

د خدای په کور کېږی حرامکاری کول

٨ (١) د جلاوطنۍ په شپږم کال، د شپږمې میاشتې په پینځمه ورځ، کله چې زه په خپل کور کېږی د یهوداه د مشرانو سره ناست وم چې هلته د مالک قادر مطلق خدای لاس په ما باندې راغلو. (٢) ما ولیدل، او یو شکل مې ولیدو چې د انسان په شان ښکارېدو، د ملا نه لاندې هغه د اور په شان ښکارېدو او بره هغه لکه د یوې ځلېدونکې اوسپنې په شان ښکارېدو. (٣) هغه یو څیز راوغزولو چې د لاس په شان ښکارېدو او زه یې د سر وېستو نه راوینولم. روح زه د آسمان او زمکې مینځ ته پورته کړم او د خدای پاک په رویا کېږی یې زه یروشلم ته بوتلم، د دننه دربار شمال خوا دروازې ته، چرته چې هغه بُت ولاړ وو کوم چې د خدای پاک غېرت راپارولو. (٤) او د بنی اسرائیلو د خدای پاک جلال زما په وړاندې هلته راښکاره شو، لکه څنگه چې ما په رویا کېږی د

دې نه وړاندې په مېدان کښې ليدلې وو. ﴿٥﴾ نو بيا مالک
 خدائ ما ته وفرمائيل، ”اے بنی آدمه، د شمال خوا ته
 وگوره،“ نو بيا ما وکتل، د شمال خوا ته د قربان گاه د
 داخلېدو دروازه کښې ما هغه بُت وليدو د چا خلاف چې د
 خدائ پاک غېرت راپارېدلې وو. ﴿٦﴾ او هغه ما ته وفرمائيل
 چې، ”اے بنی آدمه، تۀ هغه خۀ وينې چې دوی يې کوی هغه
 حرام کارونه چې دوی يې دلته کوی، نو دا حرام کارونه ما د
 خپل مقدس کور نه لرې کوی خو تۀ به داسې کارونه وگورې
 چې د دې نه به زيات خراب وی.“ ﴿٧﴾ هغه زۀ د دربار
 دروازې ته راوستلم. ما وکتل، ما په دېوال کښې يو سورے
 وليدو. ﴿٨﴾ هغه ما ته وفرمائيل چې، ”اے بنی آدمه، نو اوس
 په دېوال کښې دا سورے غټ کړه.“ نو ما بيا په دېوال کښې
 سورے وکړو او هلته مې يوه پټه دروازه وليدله. ﴿٩﴾ او هغه
 ما ته وفرمائيل چې، ”دنه لار شه او هغه شرارت او حرام
 کارونه وگوره کوم چې هغوی دلته کوی.“ ﴿١٠﴾ نو بيا زۀ دننه
 لارم او ومې ليدل چې، په دېوالونو باندې د هر قسمه مارانو او
 چينجو او پليټو ځناورو تصويرونه جوړ شوی ؤو. او ما د
 بنی اسرائيلو ټول بُتان وليدل چې هغوی يې عبادت کولو. ﴿١١﴾
 د بنی اسرائيل د قوم اويا مشران هلته ولاړ ؤو، او د هغوی په
 مينځ کښې يازنياه د سافن زوی هم ولاړ وو. او د هر يو مشر
 په لاس کښې د خوشبو سوزولو مجمر وو او ترې نه د
 خوشبو د لوگو لوخړې ختلې. ﴿١٢﴾ نو بيا مالک خدائ ما ته
 وفرمائيل چې، ”اے بنی آدمه، تا هغه خۀ وليدل کوم چې د
 اسرائيلو مشرانو په تيارۀ کوټه کښې هر يو د خپل معبود د
 زيارت دپاره کول؟ هغوی دا وائی چې، مالک خدائ مونږ نه
 وينی، مالک خدائ دا مُلک پرېښی دے.“ ﴿١٣﴾ هغه بيا

و فرمائیل چې، ”تہ به هغوی د دې نه هم په پېرو خرابو حرامو کارونو کولو باندې وگورې.“ (۱۴) نو بیا زه هغه د مالک خدای کور ته د ننوتلو د شمال خوا دروازې ته راوستلم، ما هلته بنځې ولیدلې چې ناستې وې او د تموز معبود ژړا او ماتم یې کولو. (۱۵) هغه ما ته و فرمائیل چې، ”اے بنی آدمه، تہ دا وینې؟ نو تہ به نور داسې حرام کارونه وگورې کوم چې به د دې نه هم پېر پلیت او خراب وی.“ (۱۶) هغه بیا زه د مالک خدای د کور دننه دربار ته راوستلم، او هلته د مالک خدای د کور د داخلېدلو په لار او د برنډې او د قربان گاه په مینځ کبښې پینځویشت کسان وو. چې شایې د مالک خدای کور ته وه او د هغوی مخ د نمرخاتہ خوا ته وو، هغوی د مشرق خوا ته نمر ته سجده کوله. (۱۷) هغه ما ته و فرمائیل چې، ”اے بنی آدمه تا دا ولیدل؟ ولې دا د یهوداه خلقو ته مناسبه ده چې هغوی دې داسې پلیت او حرام کارونه دلته وکړی؟ دا ضروری ده چې دوی دنیا هم د شرارت نه پکه کړی او په مسلسلہ توگه زما قهر و غضب راوپاروی؟ هغوی ته وگوره چې خپله پوزه چونی او ما ته سپک نظر کوی. (۱۸) نو په دې وجه زه به په هغوی باندې خپل غضب نازل کړم، نه به هغوی زما نه بچ شی او نه به زه په هغوی رحم وکړم. که څه هم چې هغوی زما په غوږ کبښې چغې ووهی زه به هغوی ته غوږ نه نیسم.“

د بُت پرستانو قتل

۹ (۱) نو بیا مالک خدای په اوچت آواز سره و فرمائیل،

”هغه کسان راوئى کوم چې د ښار د سزا ورکولو دپاره مقرر

شوى دى نو هغوى ته ووايه چې هر يو د خپلو تباه کونکو

وسلو په لاس راشي.“ ﴿٢﴾ نو بيا شپږ کسان د شمال بره

طرف دروازې نه رابنکاره شو، د هر يو په لاس کښې وژونکې

وسله وه. د هغوى سره يو کس وو چې د کتان جامې يې وې،

چا سره چې د خط و کتابت سامان په څنگ کښې وو.

هغوى ټول د مالک خدائ د کور دربار ته لاړل او د زېږو د

قربانگاه په خوا کښې ودرېدل. ﴿٣﴾ بيا د بنى اسرائيلو د

خدائ پاک جلال د وزرو والا مخلوق دپاسه راوچت شو، په

کوم خائ کښې چې هغه وو، نو بيا د خدائ د کور درشل ته

لاړو. نو بيا مالک خدائ هغه کس ته آواز وکړو چې د کتان

جامې يې اچولې وې د چا سره چې د خط و کتابت سامان

وو. ﴿٤﴾ او هغه ته يې وفرمائيل چې، ”د يروشلم په ټول ښار

کښې وگرځه او د هر هغه چا په تندى باندې نښه ولگوه څوک

چې وير او ماتم کوى په هغه ټولو حرامو کارونو باندې چې په

دې کښې وشى.“ ﴿٥﴾ نو چې ما غوږ ونيولو، هغه هغه نورو

ته وفرمائيل، ”په ښار کښې هغه پسي خئ او خلق مړه کړئ،

په چا زړه مۀ سوزوئ او مۀ په چا رحم کوئ. ﴿٦﴾ بوډاگان،

خوانان، پېغلې، ښځې، او ماشومان، حلال کړئ، خو هغوى

ته لاس مۀ وروړئ د چا په تندى باندې چې نښه لگېدلې وى.

زما د مقدس خائ نه شروع وکړئ.“ نو بيا هغوى دا کار د

هغه مشرانو نه شروع کړو چې د خدائ د کور په مخکښې

ولاړ وو. ﴿٧﴾ نو بيا هغه هغوى ته وفرمائيل، ”زما کور پليت

او زما دربار د مړو د لاشونو نه پک کړئ. خئ لاړ شئ.“ نو

هغوى بهر لاړل او په ټول ښار کښې يې په مرگ شروع وکړه.

﴿٨﴾ نو کله چې هغوى خلق وژل او زۀ يواځې پاتې شوم، نو

زۀ پرمخې پرپوتم او چغې مې کړې، ”اے مالکِ قادر مطلق
 خُدايه، په يروشلم باندې د خپل غضب په نازلېدو سره ولې تۀ
 د بنی اسرائیلو دا بچ پاتې شوی خلق به هم تباہ کوې؟“ (٩)
 نو بيا هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”د اسرائیل او د يهوداه د
 خلقو گناهونه ډېر بې حده غټ دي، مُلک د قتل و غارت نه
 ډک دے او ښار د بې انصافي نه ډک دے. هغوی وائي، مالکِ
 خُداي دا مُلک پرېښے دے، مالکِ خُداي دا نه ويني. (١٠) نو
 زۀ به هغوی ته د رحم په سترگه نه گورم او نه به هغوی بچ
 کړم، خو زۀ به هم د دوی په سرونو هغه خۀ راولم خۀ چې
 هغوی کړي دي.“ (١١) بيا هغه سړی چې د کتان جامې يې
 اچولې وې او د خط و کتابت سامان ورسره وو هغۀ دا خبر
 راوړو، او وې وئيل، ”ما هغه خۀ وکړل څنگه چې تا حکم
 کړے وو.“

د مالکِ خُداي جلال د يروشلم نه تلل

١٠ (١) کله چې ما بره وکتل، د وزرو والا د مخلوق د سر
 د پاسه په آسمان کښې ما نيلم کايے وليدو چې لکه د تخت په
 شان ښکارېدو. (٢) مالکِ خُداي هغه سړی ته چا چې د
 کتان جامې اچولې وې وفرمائيل، ”د وزرو والا مخلوق د پايو
 د لاندې په مينځ کښې تېر شه. خپل لاسونه د سکروټو نه ډک
 کړه او په ښار يې وشينده.“ او چې ما وليدل هغه هم هغه
 شان دننه لاړو. (٣) اوس د وزرو والا مخلوق د خُداي د کور
 د جنوبي دروازې سره ولاړ وو کله چې هغه سړے دننه لاړو،
 نو وريځې دننه دربار ډک کړو. (٤) نو بيا د مالکِ خُداي

جلال د وزرو والا مخلوق دپاسه راوچت شو او د خُدائ د کور درشل ته لاړو. وريځو د خُدائ کور پک کړو، او د هغه دربار د مالک خُدائ د جلال د شغلو نه پک وو. (٥) د وزرو والا مخلوق د وزرو آواز د لرې پورې اورېدلې شو تر بهرنې درباره پورې، هغه داسې بنکارېدو لکه د قادر خُدائ د آواز په شان کله چې هغه خبرې کوي. (٦) کله چې مالک خُدائ هغه سړی له حُکم وکړو چا چې د کتان جامې اغوستې وې، ”د وزرو والا مخلوق د لاندې لار شه او د پايو د مينځ نه اور راواخله،“ هغه سړي لاندې ورغلو او د يوې پايې په خوا کبني ودرېدو. (٧) نو بيا د وزرو والا په مخلوق کبني يو خپل لاس هغه اور ته وراوړد کړو کوم چې د هغوي په مينځ کبني بلېدلو. هغه د هغه اور نه لږ راوچت کړو او د هغه سړي په لاس کبني يې واچولو چې د کتان جامې يې اغوستې وې، نو بيا هغه سړي اور واخستو او بهر لاړو. (٨) نو ما بيا وکتل چې هر يو د څلورو وزرو والا مخلوق د وزرونو لاندې يو څيز ليدل کېدو چې د انسان د لاس په شان بنکارېدو. (٩) ما وکتل چې، د هر يو څلور وزرو والا مخلوق سره په خوا کبني يوه پايه وه، او هغه پايې لکه د ايکوامرين کانو په شان ځلېدلې. (١٠) څلور واړه پايې يو شان بنکارېدې او يو رنگ جوړې شوې وې، او په هره يوه پايه کبني يوه بله پايه چورلېدله. (١١) د وزرو والا مخلوق په څلورو واړو طرفونو حرکت کولې شو، چې هر اړخ ته به يې مخ وو نو بغير د تاوېدو نه به تلې شول. هغوي به بغير د تاوېدو را تاوېدو نه هغه اړخ ته تلل کوم خوا به يې چې مخ وو. (١٢) د هغوي ټول بدن، د هغوي د شاگانو په شمول، د هغوي لاسونه او د هغوي وزرونه په مکمل توگه د سترگو نه پک وو، لکه څنگه چې د

هغوی څلور پایې وې. (۱۳) ما واورېدل چې پایو ته یې د

”چورلېدونکو پایو“ نامه ورکړه. (۱۴) د هر یو وزرو والا

مخلوق څلور مخونه ؤو، اول مخ لکه د غوائی په شان وو، او

دویم مخ یې د انسان په شان وو، درېم مخ یې لکه د ازمری په

شان وو، او څلورم مخ لکه د باز په شان وو. (۱۵) نو بیا دا

وزرو والا مخلوق مخ په بره اوچت شو. دا هغه ژوندی

مخلوق وو کوم چې ما د کبار د سیند په غاړه لیدلې وو.

(۱۶) کله چې به دې مخلوق حرکت کولو نو د هغوی په خوا

کښې پایو به هم ورسره حرکت کولو او کله چې به دې

مخلوق خپلې وزرې خورې کړې چې د زمکې نه والوخی، نو

پایو د هغوی خوا نه پرېښودله. (۱۷) هرکله چې به د وزرو والا

مخلوق په آرام ودرېدل، نو پایې به هم ورسره ودرېدې، او کله

چې به د وزرو والا مخلوق والوتلو نو پایې به هم ورسره

والوتلې، ځکه چې د وزرو والا مخلوق روح په هغې کښې وو.

(۱۸) نو بیا د مالک خدای جلال د خدای د کور درشل نه لاړو

او د وزرو والا مخلوق دپاسه ودرېدو. (۱۹) نو کله چې ما

وکتل نو هغه مخلوق خپل وزرونه خواره کړل او د زمکې نه

اوچت شول، نو کله چې دوی لاړل، هغه پایې د هغوی سره

لاړې. هغوی د خدای د کور په درشل کښې نمرخاته طرف ته

ودرېدل، او د بنی اسرائیلو د مالک خدای جلال د هغوی د

سر دپاسه وو. (۲۰) دا هغه ژوندی مخلوق وو کوم چې ما د

بنی اسرائیلو د خدای پاک د تخت د لاندې د کبار د سیند په

غاړه لیدلې وو، نو زه په دې پوهه شوم چې دا هم هغه شان

ژوندی مخلوق دی. (۲۱) د هر یو څلور مخونه او څلور

وزرونه ؤو، او داسې یو څیز یې د وزرو لاندې وو چې په

لیدلو کښې لکه د انسان د لاسونو په شان ښکارېدو. (۲۲) د

هغوی مخونه بلکل هم هغه شان بنکار بدل کوم چې ما د کبار
د سیند په غاړه لیدلی ؤو. هر یو په تلو کبني نېغ تلو.

د بنی اسرائیلو د مشرانو سزا

۱۱ ﴿۱﴾ نو بیا زه د خدای روح اوچت کړم او د مالک
خدای د کور دروازې ته یې راوستلم کومه چې مشرق طرف
ته وه. هلته د دروازې په درشل کبني پینځویشته سړی ؤو، او
ما په هغوی کبني یازنیا د عزور زوی او فلطیاه د بنیاه
زوی، د خلقو مشران ولیدل. ﴿۲﴾ هغه ما ته وفرمائیل چې،
”اے بنی آدمه، دا هغه کسان دی څوک چې بدې منصوبې
جوړوی او خلقو ته په ښار کبني د شرارت مشورې ورکوی.
﴿۳﴾ هغوی وائی چې، آیا دا ښه وخت نه دے چې کورونه
جوړ کړو؟ دا ښار لکه د اوسپني د ډېگ په شان دے او مونږ
په کبني لکه د غوښې په شان محفوظ یو. ﴿۴﴾ نو په دې وجه
اے بنی آدمه، د هغوی خلاف په اوچت آواز سره پېشگوئی
وکړه. ﴿۵﴾ نو بیا د مالک خدای روح په ما نازل شو او هغه
ما ته وفرمائیل چې داسې ووايه، ”مالک خدای فرمائی، اے د
بنی اسرائیلو قومه، ستاسو په سوچونو کبني چې څه دی زه
په هغې پوهېږم. ﴿۶﴾ تاسو په دې ښار کبني ډېر خلق وژلی
دی او د دې لارې کوڅې مو په مړو ډکې کړې دی. ﴿۷﴾ نو په
دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، تاسو
چې د مړو کوم لاشونه په دې ښار کبني وغورزول هغوی هم
هغه غوښه ده چې په دې ډېگ کبني محفوظه ده، خو زه به
تاسو د دې نه وباسم. ﴿۸﴾ تاسو د توري نه یرېږئ، او هم دا
توره به زه په تاسو باندې ستاسو خلاف نازله کړم، دا د

مالک قادر مطلق خُدای فرمان دے. ﴿٩﴾ زه به تاسو د بنار نه وشرم او پردو خلقو ته به مو حواله کرم او تاسو له به سزا درکرم. ﴿١٠﴾ تاسو به په توره باندې ووژلے شی، او زه به د اسرائیل په ملک کبني دننه په تاسو خپله فېصله واوروم. نو بيا به تاسو پوهه شی چې زه مالک خُدای یم. ﴿١١﴾ دا بنار به ستاسو دپاره یو د اوسپنې دېگ نه وی، او نه به تاسو په دې کبني د غوښې په شان یی، زه به د اسرائیل په ملک کبني دننه تاسو له سزا درکرم. ﴿١٢﴾ نو تاسو به په دې پوهه شی چې زه مالک خُدای یم، نه تاسو زما د شریعت پیروی وکړه او نه مو زما په اصولو او شریعت عمل وکړو خو د دې په خای د خوا او شا ملکونو رواجونو پسې لاری. ﴿١٣﴾ نو کله چې ما پېشگوئی کوله نو فلطیاه د بنایاه زوی ناگهانه مړ شو. نو بيا زه پرمخې پرېوتلم او په زوره مې چغې کړې، ”اے مالک قادر مطلق خُدایه، ولې تاسو په اسرائیل کبني په پوره توگه ژوندی پاتې شوی خلق تباہ کوئ؟“

د جلاوطنو بنی اسرائیلو سره د مالک خُدای وعده

﴿١٤﴾ د مالک خُدای کلام په ما نازل شو، ﴿١٥﴾ ”اے بنی آدمه، کوم خلق چې تر اوسه په یروشلم کبني پاتې شوی دی ستا او ستا د خپلوانو او د اسرائیل قوم په حقله چې په جلاوطنی کبني دی ورپسې خبرې کوی. هغوی دا وائی چې خوک چې جلاوطن شوی دی نو هغوی د مالک خُدای نه لرې شوی دی، خکه اوس هغه د هغوی زمکه مونږ له په میراث کبني راکړې ده. ﴿١٦﴾ نو په دې وجه ووايه چې، مالک قادر مطلق خُدای داسې فرمائی چې، کهه خه هم چې ما هغوی نورو لرې

قومونو ته ولېږل او په نورو مُلكونو كښې مې تس نس كړل، خو اوس د لږ وخت دپاره زه د هغوى دپاره په هغه مُلكونو كښې مقدس پناه گاه يم كومو ته چې تللى دى. (۱۷) نو بيا داسې ووايه چې، مالِك قادر مطلق خُداى داسې فرمائى، زه به تاسو د ټولو مُلكونو نه راغونډ كړم او د هغه مُلكونو نه به تاسو واپس راولم كومو ته چې ما خواره كړى وئ او زه به بيا تاسو له د اسرائيل مُلك دركړم. (۱۸) كله چې دوى دې ته واپس راشي نو د دې نه به هغه ټول بُتان او حرام تصويرونه لرې كړى. (۱۹) زه به هغوى ته يو زړه وركړم او نوې روح به په كښې واچوم، زه به د هغوى نه د كاني په شان سخت زړونه اخوا كړم او نرم زړونه به وركړم. (۲۰) نو بيا به هغوى زما د اصولو پيروي كوى او په احتياط سره به زما په شريعت عمل كوى. نو بيا به هغوى زما خلق وى او زه به د هغوى خُداى پاك يم. (۲۱) خو د هغه چا چې زړونه پليټو تصويرونو او حرام كاره معبودانو ته وقف شوى وى، زه به د هغوى په سر هغه خه راولم كوم چې دوى كړى دى. دا د مالِك قادر مطلق خُداى فرمان دى.

د مالِك خُداى د جلال د يروشلَم نه تلل

(۲۲) نو بيا د وزرو والا مخلوق، چې په خوا كښې يې پايې وې خپل وزرونه خواره كړل، او د بنى اسرائيلو د خُداى پاك جلال د هغوى دپاسه وو. (۲۳) نو د مالِك خُداى جلال د ښار نه روان شو او د دې نمرخاته طرف ته په غر ودرېدو. (۲۴) نو بيا د خُداى پاك روح زه په رويا كښې اوچت كړم او واپس يې په بابل كښې جلاوطنو ته بوتلم. بيا كومه رويا چې ما

ليدلې وه ما نه بره لاره، (۲۵) او ما هغه جلاوطنو خلقو ته هر هغه څه ووييل چې مالک خدای ما ته بنودلی ؤو.

د جلاوطنی نښې

۱۲ (۱) بيا د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، تۀ د سرکشه قوم په مينځ کښې اوسېږې. هغوی د کتلو دپاره سترگې لری خو نه وینی او د اورېدو دپاره غوږونه لری خو اوری نه، ځکه چې هغوی سرکشه خلق دی. (۳) نو په دې وجه اے بنی آدمه، خپل سامان داسې راغونډ کړه لکه چې تۀ په جلاوطنی روان یې. د ورځې په رڼا کښې د هغوی په وړاندې روان شه او بل ځای ته لاړ شه. شاید چې هغوی په دې پوهه شی چې هغوی به هم یوه ورځ جلاوطن شی، اگر چې هغوی سرکشه قوم دے. (۴) د ورځې په رڼا کښې د هغوی په وړاندې خپل مال حال داسې راوباسه لکه چې د جلاوطنی دپاره دې راغونډ کړې وی. بيا په ماښام کښې د هغوی په وړاندې داسې روان شه لکه چې څوک جلاوطن کړې شوې وی. (۵) د هغوی په وړاندې دېوال سورې کړه او خپل مال حال په هغه سوری کښې بهر کړه. (۶) د هغوی په وړاندې خپل مال حال اوږو ته اوچت کړه او هغه په تیاره کښې بهر یوسه. خپل مخ داسې پټ کړه چې وطن درته نه ښکاری، ما ځکه په تا دا هر څه وکړل چې تا د بنی اسرائیلو قوم دپاره یو خبردارې کړم.“ (۷) نو څنگه چې ما ته حکم شوې وو هم هغه شان ما وکړل. په ورځ کښې ما خپل سامان تړلې لکه د جلاوطنی دپاره راوويستلو. نو په ماښام

کبني ما په خپلو لاسونو په دېوال کبني سورے وکړو. ما
 خپل سامان په توره تياره کبني بهر کړو، په خپلو اوږو مي د
 هغوي د سترگو د وړاندې اوچت کړو. (۸) نو په سحر کبني
 د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۹) ”اے بنی آدمه، ولي
 د بنی اسرائیلو دې سرکشه قوم ستا نه تپوس ونه کړو چې، ته
 خه کوې؟ (۱۰) نو هغوي ته ووايه چې، زه مالک قادر مطلق
 خدای داسې فرمايم چې دا پېغام د يروشلم د شهزاده او د
 هغه ټولو خلقو دپاره دے څوک چې په کبني اوسپړي. (۱۱)
 هغوي ته ووايه چې، زه ستاسو دپاره نمونه يم. څنگه عمل
 چې ما وکړو نو هم هغه شان به د يروشلم د خلقو سره وشي،
 هغوي به جلاوطن او قېديان کړي شي. (۱۲) د هغوي په مينځ
 کبني شهزاده به هم په تياره کبني خپل سامان په خپله اوږه
 اوچت کړي او لاړ به شي، او هغه به دېوال سورے کړي چې
 په هغې ووځي. هغه به خپل مخ پټ کړي چې هغه وطن ورته
 نه ښکاري د کوم نه چې هغه روان دے. (۱۳) نو زه به خپل
 جال هغه ته خور کړم، او هغه به زما په جال کبني راگېر
 شي، زه به هغه بابل ته د کلدانيانو ملک ته راوړم، خو هغه به
 يې ونه ويني، او هلته به هغه مړ شي. (۱۴) زه به د هغه نه
 گېرچاپېره د هغه ټول نوکران او فوجيان خواره واره کړم او
 هغوي پسې به توره راوکاږم. (۱۵) نو هغوي به په دې پوهه
 شي چې زه مالک خدای يم، کله چې زه دوي په نورو قومونو
 او ملکونو کبني خواره واره کړم. (۱۶) خو زه به د هغوي نه
 خه کسان د توري، قحط او د وبا د مرگ نه بچ کړم، نو چې
 کومو قومونو ته دوي ځي نو دوي به د خپلو ټولو بدو اعمالو
 اقرار وکړي. نو بيا به هغوي په دې پوهه شي چې زه مالک
 خدای يم.“

يو بله نبنه، د حزقي ايل نبی یرېدل

﴿١٧﴾ د مالک خُداى کلام په ما نازل شو، ﴿١٨﴾ ”اے بنی آدمه، کله چې خوراک کوې نو رېږده، او کله چې اوبه څښې نو د یرې نه لږ زېږه. ﴿١٩﴾ خلقو ته ووايه، مالک قادر مطلق خُداى داسې فرمائى د هغه خلقو په حقله څوک چې په يروشلم کښې او د اسرائيل په مُلک کښې اوسېږي، هغوى به خپل خوراک په رېږدېدو سره کوى او اوبه به په مايوسى سره څښي، ځکه چې د دوى د زمکې نه به هر څه چې په کښې دى لوټ شى د هغوى ټولو د قتل و غارت زياتى په وجه څوک چې په کښې اوسېږي. ﴿٢٠﴾ د خلقو آباد ښارونه به برباد او زمکې به ويجاړې شى. نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زه مالک خُداى يم.“

د مالک خُداى خبره به زر پوره شى

﴿٢١﴾ د مالک خُداى کلام په ما بيا نازل شو، ﴿٢٢﴾ ”اے بنی آدمه، دا کوم متل دے چې تاسو يې د بنی اسرائيلو په زمکه باندې کوئ يعنې، ورځې روانې دى او هره يوه پېشگوئې نه پوره کيږي؟ ﴿٢٣﴾ هغوى ته ووايه، مالک قادر مطلق خُداى داسې فرمائى چې، زه دا متل ختموم، او دوى به هيڅکله بيا په اسرائيل کښې دا ونه وائى. هغوى ته ووايه، هغه ورځې رانزدې دى چې هره يوه پېشگوئې به پوره شى. ﴿٢٤﴾ ځکه چې په اسرائيل کښې به نور نه د دروغو روياگانې او نه به د چاپلوسى پال ليدلې شى. ﴿٢٥﴾ ځکه چې زه مالک خُداى يم او زه چې څه ووايم هغه به پوره شى، او هغه به نور ايسار نه

شی، اے سرکشہ بنی اسرائیلہ، بی شکہ زہ بہ ستاسو پہ ژوند کبني خپله خبره وکرم او هغه به پوره هم کرم. ما، مالک قادر مطلق خدائ داسي وفرمائيل. (۲۶) نو بيا د مالک خدائ کلام په ما نازل شو، (۲۷) ”اے بنی آدمه، د بنی اسرائیلو خلق داسي وائی چي، حزقي ایل د پپر لرې وخت په حقله خبرې کوی. د هغه رویا به پپر وخت اخلی او زر به پوره نه شی. (۲۸) نو په دې وجه ته هغوی ته ووايه چي، مالک قادر مطلق خدائ داسي فرمائي، نور وخت به نه لگی، زه به اوس هغه هر خه پوره کرم کوم چي ما وفرمائيل. ما، مالک قادر مطلق خدائ وفرمائيل.“

د دروغژنو نبیانو مذمت

۱۳ (۱) د مالک خدائ کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، د اسرائیلو د هغه دروغژنو نبیانو خلاف پېشگوئي وکړه څوک چي اوس پېشگوئي کوی. نو هغوی ته دا ووايه څوک چي د خپلو خیالونو د پېشگوئي دعوی کوی او داسي وائی چي تاسو د مالک خدائ کلام واورئ. (۳) مالک قادر مطلق خدائ داسي فرمائي چي، افسوس دې وی په هغه کم عقلو نبیانو باندې چا چي خه کتلی نه وی او د خپل تصور په ټال کبني ځانگی. (۴) اے بنی اسرائیلو، ستاسو نبیان داسي دی لکه چي گیدران په کندراتو کبني گرځی. (۵) تاسو د دېوال چاؤدونو ته ورنه غلی او نه مو د دې مرمت وکړو چي د بنی اسرائیلو قوم د مالک خدائ په ورځ په جنگ کبني قائم پاتي شی. (۶) د هغوی رویاگانې دوکه ده او د هغوی پالونه

نيول دروغ دی. هغوی وائی چي، مالک خدائ دا فرمائی، خو
په حقیقت کبني مالک خدائ دوی نه دی رالبرلی، بیا هم
هغوی په دې امید دی چي د هغوی خبرې به پوره شی. (۷)

آیا تاسو د دروغو رویاگانی لیدلی نه دی او غلط پال مو
نیولے نه دے او بیا هم وایی چي، دا د مالک خدائ فرمان
دے، حالانکه ما خه نه وی فرمائیلی؟ (۸) نو په دې وجه
مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائی چي، ستاسو د
دروغونو خبرو او رویاگانو په وجه، زه ستاسو خلاف یم.
(۹) زما لاس به د هغه نبیانو په خلاف وی خوک چي د
دروغو رویاگانی گوری او د دروغو پالونه نیسی. هغوی به
زما د خلقو په ټولگی کبني شریک نه شی او نه به د بنی
اسرائیلو د قوم په فهرستونو کبني درج شی، او نه به هغوی د
اسرائیل په ملک کبني داخل شی. نو بیا به تاسو په دې پوهه
شی چي زه مالک قادر مطلق خدائ یم. (۱۰) خکه چي هغوی
زما خلق گمراهی خوا ته بوتلل، او وائی چي امن دے خو په
حقیقت کبني امن نه وی. دا د هغه چا په شان دے لکه
خوک چي کچه دېوال ووهی او بیا هغه نبیان ورته چونه
ورکری. (۱۱) نو په دې وجه هغه نبیانو ته ووايه خوک چي دا
دېوالونه چونه کوی چي دا به راغورزبری. زه به تېز باران او
غټه ږلی راولبرم، او تېز باد به په دې رانازل کرم. (۱۲) کله
چي دېوال راوغورزبری، ولې خلق به ستاسو نه دا تپوس ونه
کری چي هغه سپینه چونه خه شوه چي تاسو دېوال ته
ورکری وه؟ (۱۳) نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدائ
داسې فرمائی، په خپل قهر سره به زه یو وحشتناک طوفان
راولبرم، او په خپل قهر سره به ږلی او د باران طوفان
راولبرم. (۱۴) زه به هغه دېوال راوغورزوم کوم چي تاسو

چونه کړې دے او هغه به زه د زمکې سره هوار کړم او د هغه بنياد به څرگند کړم. کله چې هغه راغورزېږي نو تاسو به هم په کبني تباہ شئ، نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زه مالک خدای يم. ﴿١٥﴾ نو زه به خپل غضب په دېوال او په هغوی سوړ کړم چا چې دېوال چونه کړے وو. نو زه به تاسو ته وایم چې، دېوال او هغه کسان دواړه فنا شو چا چې چونه کړے وو. ﴿١٦﴾ د اسرائیل نبیانو ته چا چې د یروشلم په حقله پېشگوئی وکړه او د هغې په حقله یې د امن رویاگانې لیدلې حال دا چې په رېستیا به امن نه وو، ما، مالک خدای وفرمائیل.

د دروغونو پېغمبرانو ملامتول

﴿١٧﴾ ”اوس اے بنی آدمه، خپل مخ دې د دې بنخو په خلاف راواړوه څوک چې د خپلې خېټې نه نبوت کوی. د هغوی خلاف نبوت وکړه. ﴿١٨﴾ او هغوی ته ووايه چې مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، افسوس دې وی په هغه بنخو څوک چې په خپلو لاسونو سره د جادو او کوپو تعویذونه گنډی او په خپل مړوند کبني یې راڅوړندوی او د کوپو څادر جوړوی او چې خلق په خپل جال کبني گرفتار کړی. آیا تاسو به زما د خلقو دپاره جال خور کړئ او خپل ژوند به بچ کړئ څه؟ ﴿١٩﴾ تاسو زما د خلقو په مینځ کبني د لږو اوریشو او د یو څو ټوکرو روتی دپاره زما بې حرمتی وکړه. تاسو زما غوره شوی خلقو ته دروغ ووئیل او هغوی هم په تاسو باور وکړو او دغه شان تاسو هغوی ووژل څوک چې د وژولو نه وو او هغوی مو ژوندی پرېښودل څوک چې د ژوندی

پربښودلونه وو. (۲۰) نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، زه ستاسو د جادو منتر خلاف یم په کومو چې تاسو خلق لکه د مرغی راگېروئ او هغه به زه ستاسو د متونو نه خلاص کړم، او زه به هغه خلق آزاد کړم کوم چې تاسو لکه د مرغی په شان راگېر کړی دی. (۲۱) زه به ستاسو د جادو نقابونه وشلوم او خپلو خلقو له به ستاسو د لاسه خلاصون ورکړم، او هغوی به نور ستاسو د جادو په اثر کښې نه راځي. نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ چې زه مالک خدای یم. (۲۲) تاسو د خپلو دروغو په وجه صادقان بې زړه کړل اګر چې ما هغوی ته هیڅ قسم تکلیف نه دے ورکړے، او تاسو گناهګارانو ته پاډ ورکوئ چې د خپلو بدو لارو نه راونه ګرځي او د هغوی ژوند بچ نه شی، (۲۳) نو په دې وجه تاسو به نور نه د دروغو رویا وګورئ او نه به فالګری وکړئ. زه به خپل خلق ستاسو د لاسه بچ کړم. او بیا به تاسو پوهه شئ چې زه مالک خدای یم.“

د بُت پرستانو مذمت

۱۴ (۱) نو بیا د اسرائیل ځینې مشران ما له راغلل او زما په وړاندې کښېناستل. (۲) نو د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۳) ”اے بنی آدمه، دې مشرانو په خپل زړه کښې بُتانو له ځای ورکړے دے او هغوی هغه د خپل ځان په وړاندې د گناه او تیندک خوړلو سبب ګرځولے دے. نو بیا ولې زه دوی ته غوږ ونیسم څه؟“ (۴) نو په دې وجه هغوی سره خبره وکړه او هغوی ته ووايه چې، مالک قادر مطلق خدای داسې

فرمائی چې کله چې یو بنی اسرائیلی خپل زړه کبښې بُتانو له
 خائ وړکړې وی او د خپل ځان د وړاندې یې د گناه او
 تیندک خوړلو سبب گرځولې وی او بیا یو نبی ته د مشورې
 دپاره ورشی، نو بیا به زه مالک خدای هغه له په خپله داسې
 جواب ورکړم چې د هغوی د پیرې بُت پرستی لائق وی. ﴿٥﴾
 زه به دا د دې دپاره وکړم چې د خپلو خلقو بنی اسرائیلو په
 زړونو دوباره قبضه وکړم، ټولو چا چې زه د خپلو بُتانو په
 وجه پرېښودم یم. ﴿٦﴾ نو په دې وجه د بنی اسرائیلو قوم ته
 ووايه چې، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، توبه
 وکړئ، او د خپلو بُتانو نه راوگرځئ او د خپلو ټولو حرامو
 کارونو نه منع شئ. ﴿٧﴾ هرکله که یو بنی اسرائیلی او یا غیر
 ملکی په اسرائیل کبښې اوسپړی او خپل ځان یې زما نه جدا
 کړې وی او بُتانو له یې په خپل زړه کبښې خائ وړکړې وی
 او د خپل ځان د وړاندې یې د گناه او تیندک خوړلو سبب
 گرځولې وی او بیا یو نبی له د مشورې دپاره ورشی او زما
 په حقله ترې تپوس وکړی، نو زه مالک خدای به په خپله
 هغوی له جواب ورکړم. ﴿٨﴾ زه به د داسې کس مخالفت
 کوم او نورو خلقو ته به یې د خندا مثال جوړ کړم. او زه به
 هغه د خپل قومیت نه وباسم. نو بیا به تاسو په دې پوهه شئ
 چې زه مالک خدای یم. ﴿٩﴾ او که هغه نبی په پېشگویی
 ورکولو کبښې دوکه شی او دروغ ووائی نو ما مالک خدای
 هغه نبی له دوکه وړکړه، او زه به خپل لاس د هغه خلاف
 وراوږد کړم او هغه به د خپلو خلقو بنی اسرائیلو نه نیست و
 نابود کړم. ﴿١٠﴾ هغوی دواړو ته به د خپلې گناه سزا ملاو
 شی، پېغمبر ته او هم هغه چا ته چې پېغمبر ته د هدایت
 حاصلولو دپاره راځی. ﴿١١﴾ نو بیا به د بنی اسرائیلو خلق زما

نه نور نه بی لارې کپړی، او نه به هغوی نور خپل ځانونه په
 پېرو گناهونو کولو باندې پلټوی. هغوی به زما خلق وی، او
 زه به د هغوی خدای یم، مالک قادر مطلق خدای فرمائی.

د خدای عدالت رښتینې دے

﴿١٢﴾ د مالک خدای کلام په ما نازل شو چې، ﴿١٣﴾ ”اے بنی
 آدمه، که چېرې یو ملک زما خلاف گناه او بې وفائی وکړی او
 زه خپل لاس د هغوی خلاف اوچت کړم او د هغوی رزق بند
 کړم او په هغوی باندې قحط نازل کړم او د هغه ملک سړی
 او ځناور مړه کړم، ﴿١٤﴾ که چېرې نوح، دانیال، او ایوب درې
 واړه هم هلته اوسېدل، نو هغوی به په خپل صداقت صرف
 خپل ځانونه بچ کړی و، مالک قادر مطلق خدای داسې
 فرمائی. ﴿١٥﴾ او یا که چېرې زه هغه ملک ته ځنگلی ځناور
 ورولبړم چې د هغې خلق ووژنی او ملک بلکل وران ویکار
 کړی، نو بیا به د هغه ځناورو په وجه هیڅ څوک هم د هغه
 ملک نه نه شی تېرېدلې، ﴿١٦﴾ زما دې په خپل ذات قسم وی،
 قادر مطلق مالک خدای فرمائی، که چېرې دا درې واړه
 کسان هم هلته اوسېدل نو هغوی به خپل زامن او لوڼه هم نه
 شو بچ کولې. یواځې هغوی به بچ شی خو ټول ملک به وران
 ویکار شی. ﴿١٧﴾ او که چېرې زه په هغه ملک جنګ راولم، او
 ووايم چې پرېږده چې توره د ټول ملک نه تېره شی او زه په
 کښې انسانان او د دوی ځناور مړه کړم، ﴿١٨﴾ زما دې په
 خپل ذات قسم وی، قادر مطلق مالک خدای فرمائی، که
 چېرې دا درې واړه کسان په دې کښې اوسېدل، بیا هم دوی
 خپل زامن او لوڼه نه شو بچ کولې. خو صرف دوی به بچ

شوی ؤو. (۱۹) او یا فرض کړئ که چرې زه په دغه ملک وبا رانازله کړم او خپل غضب پرې د وینې توپدو په ذریعه نازل کړم چې د دې سړی او ځناور مړه کړی، (۲۰) زما دې په خپل ذات قسم وی، مالک قادر مطلق خدای فرمائی، که چرې نوح، دانیال او ایوب هم په دې کبښې اوسېدل، هغوی خپل زامن او لویه نه شول بچ کولې. بلکې هغوی به په خپل صداقت سره صرف خپل ځانونه بچ کړی ؤو. (۲۱) نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، دا به د یروشلم دپاره څومره خراب وخت وی کله چې زه خپل دا څلور سخت یروونکی عذابونه د هغوی خلاف ورولبړم، جنگ او قحط او وحشی ځناور او ویاگانې چې د دې سړی او ځناور مړه کړی. (۲۲) خو بیا هم به څه کسان ژوندی پاتې شی خو هغوی به تاسو سره په جلاوطنۍ کبښې یوځای شی. کله چې تاسو په خپله د هغوی بد عملونه وگورئ، نو بیا به تاسو په خپله ووايئ چې کوم افتونه ما په یروشلم نازل کړی ؤو هغه ضروری ؤو. (۲۳) تاسو به په خپله مطمئن شی کله چې تاسو د هغوی چال چلن او د هغوی کردار وگورئ، نو تاسو به په دې پوهه شی چې ما بې د کومې وجې په هغوی باندې تکلیف او افت نه دے نازل کړے. ما، مالک قادر مطلق خدای وفرمائیل.

یروشلم بې کاره د انگور بوټی دے

۱۵

(۱) د مالک خدای کلام په ما نازل شو چې، (۲) ”اے بنی آدمه، د انگور د بوټی خانگه د ځنگل د نورو ونو

خانگو نه په کوم لحاظ سره بنه ده؟ (۳) آیا د دې لرگے د کوم شی د جوړولو دپاره استعمالولے شی؟ ولې هغوی د دې نه موری جوړوی چې خیزونه پرې راڅوړند کړی؟ (۴) او کله چې هغه په اور کبني د سوزولو دپاره وغورزولے شی او اور د دې دواړه سرونه وسوزوی او مینځ یې په سکرو بدل شی، آیا دا بیا د څه شی دپاره په کار راځی؟ (۵) د سوزېدو نه مخکې چې دا د هیڅ کار نه وو، نو بیا به دا څومره بېکاره وی کله چې دا په اور کبني وسوزېږی او سکاره شی؟ (۶) نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، لکه څنگه چې ما د انگور بوتی د ځنګل په بوتو کبني ورکړو چې د خشاک دپاره استعمال شی نو هم دغه شان سلوک به زه د هغوی سره وکړم څوک چې په یروشلم کبني اوسېږی. (۷) زه به خپل مخ د هغوی خلاف کړم، اگر که هغوی د اور نه بهر راوتل خو اور به بیا هم هغوی وسوزوی. نو کله چې زه خپل مخ د هغوی خلاف کړم، نو تاسو به پوهه شی چې زه مالک خدای یم. (۸) زه به هغه زمکه وړانه وپاړه کړم ځکه چې هغوی زما سره بې وفائی کړې ده، دا د مالک خدای فرمان دے.

د یروشلم بې وفائی

۱۶ (۱) نو د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، یروشلم د خپل حرام کار په حقله خبر کړه. (۳) او ورته ووايه، مالک خدای یروشلم ته داسې فرمائی، ستاسو نسل او پېداېښت د کنعان د ملک دے، ستاسو پلار اموری

وو او ستاسو مور حتی وه. (۲) په هغه ورځ کله چې ته پېدا شوې، نو هیچا ستا نوم پرې نه کړو او نه چا په اوبو ولمبولې چې پاک دې کړی، او نه په تا چا مالگه ومېرله او نه ته چا په اورنې کښې ونغښتې. (۵) نو چا هم تا ته د رحم په سترگه ونه کتل او په تا باندې چا زړه هم ونه سوزولو چې دا کارونه درته وکړی. ستا د پېدا کېدو د ورځې نه هغوی تا نه نفرت کولو او ته یې په یو مېدان کښې وروغورزولې. (۶) نو زه په دغه ځای تېر شوم او ومې لیدلې چې په خپلو وینو کښې دې لتې وهلې، نو کله چې ته په وینو کښې ککړ پروت وې نو ما درته وفرمائیل چې ژوندی اوسه. (۷) ما ته لکه د بوټی په شان لویه کړې. ته لویه شوې او لوړه دنگه شوې او یوه پېغله درنه جوړه شوه، ستا سینې راوشوې، او ستا د سر وېښته رالوی شو خو ته لا تر اوسه برینډه او لغړه وې. (۸) لږ وروستو زه په تا تېرېدم، نو کله چې ما تا ته وکتل نو ومې لیدلې چې ته د مینې کولو قابله شوې، ما د خپلو جامو یو حصه په تا وغورپوله او ستا شرم مې پټ کړو. ما قسم وخوړلو او تا سره مې لوظ وکړو، مالک قادر مطلق ځدای وفرمائیل، او ته زما شوې. (۹) ته ما په اوبو ولمبولې او ستا نه مې وینه صفا کړه او ستا په بدن مې تېل ولگول. (۱۰) ما تا ته د گلکاری جامې درواغوستلې او د څرمنې پېزار مې درته په پښو کړو. ما درته ښکلې د کتان او د رېښمو قیمتی جامې درواغوستلې. (۱۱) ما ته په کالو سنگار کړې، ما ستا په لاس کښې بنگړی او په غاړه کښې مې درته امیل واچولو. (۱۲) او ما په پوزه کښې درته ننکې او په غوږونو کښې مې والی درته واچولې او بنائسته تاج مې در په سر کړو. (۱۳) نو ته په سپینو او سرو زرو سنگار شوې، تا د قیمتی کتان او گلکاری

جامې واغوستې. ستا خوراک بڼه اوږه، شات او د زيتونو تېل ؤو. ته پېره ښکلې شوې او ستا نه ملکه جوړه شوه. (۱۴)

او ستا د ښکلا مشهورتيا په نورو قومونو کېښې پندوره شوه، ستا بنائست کامل وو ځکه چې ما د خپل شان او شوکت نه تا له دا درکړې ؤو، قادر مطلق خدای داسې فرمائی. (۱۵) خو تا په خپله ښکلا او شهرت باندې بهروسه وکړه او خپل شهرت دې د کنجرتوب دپاره استعمال کړو. ستا د کنجرتوب نه څوک هم په لار بچ نه شو او خپل حسن دې باد کړو. (۱۶)

تا خپلې جامې واخستې او په خپلو جامو دې زیارت رنگینه کړو، هلته دې کنجرتوب شروع کړو. نه داسې کارونه مخکښې شوی ؤو او نه به وروستو وشي. (۱۷) تا خپل ځان سره قیمتي کالی هم واخستل کوم چې ما تا له درکړې ؤو، کوم چې ما د سرو او سپینو زرو نه جوړ کړی ؤو، او تا د هغوی نه ځانله نارینه بتان جوړ کړل او د هغوی سره په زنا کولو مصروفه شوې. (۱۸) او تا په هغوی باندې خپلې د کار جامې وغوړولې او تا هغوی ته زما د تېلو او خوشبویي نذرانې پېش کړې. (۱۹) کوم خوراک چې ما تاسو ته د خوړلو دپاره درکړی وو، لکه بڼه اوږه، د زيتونو تېل او شات ما تاسو ته د خوړلو دپاره درکړل، خو تاسو هغه بتانو ته د خوشبویي د نذرانو په شکل وړاندې کړل. دا د مالک قادر مطلق خدای وينا ده. (۲۰) او تاسو خپل زامن او لوڼه بوتلل کوم چې تاسو زما دپاره پېدا کړی ؤو او هغوی مو د خوراک په توگه بتانو ته قربانې کړل. ولې ستا خپله زناکاری کافی نه وه ځه؟ (۲۱) تا زما بچی حلال کړل او بتانو ته دې قربانې کړل. (۲۲) ستا په ټولو حرامو کارونو او ستا په زناکاری کېښې تا ته خپل د ځوانی عمر یاد نه وو، کله چې ته برېښه او لغړه وې او په

خپلو وینو کښې دې لټې وهلې.

د یروشلم د کنجرتوب ژوند

۲۳ ”افسوس، افسوس دې وی په تاسو، مالک قادر مطلق

خدای فرمائی. د دې باوجود ستاسو د خپلو نورو ټولو

شرارتونو سره، ۲۴ تا په هر یو چوک کښې د ځان دپاره

زیارتونه او بُتخاني جوړې کړې. ۲۵ تا د سرک په هر یو

گوټ کښې بُتخاني جوړې کړې او خپله بې حرمتی دې وکړه

او په لاره هر یو تېرېدونکی ته دې پښې ورتېرې کړې او هغوی

سره دې کنجرتوب وکړو. ۲۶ ته د خپلو شهوت پرستو

ګاونډیانو مصریانو سره په زناکاری کښې آخته شوې، او تا

د پیرې زنا کولو په وجه زما قهر او غضب راوپارولو. ۲۷

نو بیا ما خپل لاس ستا خلاف دراوږد کړو او ستا ملکیت مې

کم کړو، او ما ته خپلو حرصناکو دشمنانو ته حواله کړې،

یعنې د فلسطیه لویو ته چا ته چې ستا د بې حیا کارونو نه حیا

ورتله. ۲۸ ته د اسوریانو سره هم په زناکاری کښې مصروفه

شوې، ځکه چې ستا شوق نه پوره کېدو، بلکې د دې نه

وروستو هم ته یخه نه شوې. ۲۹ نو بیا تا خپله زناکاری د

بابلیانو ملک پورې اوږده کړه، چې د سوداګرو ملک دے،

خو هغوی هم ستا شوق پوره نه کړو. ۳۰ مالک قادر مطلق

خدای فرمائی چې ته د زړه نه څومره مجبوره یې چې تا لکه

د بې حیا کنجرې په شان کارونه وکړل. ۳۱ کله چې تا خپلې

بُتخاني د کوڅې په هر گوټ کښې جوړې کړې او په هر

چوک کښې دې د خپل ځان دپاره زیارتونه جوړ کړل، ته د

عام کنجرې په شان نه وې ځکه چې تا پېسې اخستل بد ګڼل.

(۳۲) تہ ہغہ زناکارہ بنجہ یی چہ د خپل خاوند پہ خائ پردو
 سرو سرہ بدکاری کوہی. (۳۳) ہرہ یوہ کنجرہ پبسی اخلی،
 خو تہ خپلو عاشقانو لہ تحفی ورکوہی، ہغوی لہ خرچہ
 ورکوہی چہ تا لہ د ہرہ خوا نہ د ناروا کارونو دپارہ راشی.
 (۳۴) نو تہ پہ خپلی زناکاری کبسی د نورو نہ بدلہ یی. ستا د
 شوق دپارہ ہیخ خوک تا پسی نہ گرخی. تہ بلکل د نورو نہ
 بدلہ یی، حکہ چہ تہ خرچہ ورکوہی خو تہ پہ خپلہ خہ نہ
 اخلی. (۳۵) نو بیا تہ اے زناکارہی، د مالک خدائ کلام تہ
 غور ونیسہ. (۳۶) مالک قادر مطلق خدائ داسی فرمائی چہ،
 حکہ چہ تا خپل مال دولت پہ خپلو عاشقانو خرچ کرو او
 خپلہ حیا دہی د بدکاری پہ وخت کبسی خرگندہ کرہ، ستا د
 ٲولو خرابو بتانو پہ وجہ، حکہ چہ تا ہغوی تہ د خپلو بچو
 وینہ پبش کرہ، (۳۷) نو پہ دہی وجہ بہ زہ ستا ٲول عاشقان یو
 خائ تہ راغونہ کرہ، د چا نہ چہ تا خوندونہ اخستل، د چا
 سرہ چہ تا مینہ کولہ او ہغوی د چا نہ چہ تا نفرت کولو.
 زہ بہ ستا ٲول دشمنان د ہر خائ نہ راغونہ کرہ او د ہغوی
 پہ وړاندہی بہ دہی برینہہ کرہ تر ہغی چہ ہغوی ٲول تا پہ
 مکمل توگہ لغرہ وگوری. (۳۸) زہ بہ تا تہ د ہغہ بنجو سزا
 درکرہ چا چہ زنا کرہی دہ او چا چہ وینہ توہہ کرہی دہ، زہ
 بہ تا نہ پہ خپل غہرت او قہر او غضب کبسی د قتل کولو بدلہ
 واخلم. (۳۹) نو بیا بہ زہ تا خپلو عاشقانو تہ حوالہ کرہ، او
 ہغوی بہ ستا بتخانہی وړانہی کرہی او ستا زیارتونہ بہ تباه
 کرہی. او ہغوی بہ ستا نہ جامہی او قیمتی کالی کوز کرہی او
 برینہہ او لغرہ بہ دہی پرپردی. (۴۰) ہغوی بہ ستا خلاف
 جلوس راوکاری خوک چہ بہ تا سنگسار کرہی او تا بہ پہ
 خپلو ٲورو سرہ ٲوٲہ ٲوٲہ کرہی. (۴۱) ہغوی بہ ستا کورونہ

وسوزوی او د ډېرو بشځو په وړاندې به تا له سزا درکړی. زه
 به ستا کنجرتوب بند کړم. او ته به نور خپلو عاشقانو له
 پېسې نه ورکوې. (۴۲) نو بیا به زما غصه سره شی او زما د
 غېرت قهر به سوړ شی، او زه به په آرام شم او نور به تا ته نه
 غصه کېږم. (۴۳) ځکه چې تا ته د خپلې ځوانۍ ورځې یادې
 نه دی خو زه تا په دې څیزونو سره غصه کړم. تا چې کوم
 بد عملونه کړی دی زه به د هغې ټولو بدله ستا نه واخلم،
 مالک قادر مطلق خدای فرمائی. ته د خپلې ټولې حرام کاري
 سره په شهوت پرستی کېنې د حد نه تېره شوې.

یروشلم لکه د سدوم او سامریه په شان دے

(۴۴) ”هر څوک چې متلونه وائی نو دا متل به ستا په حقله
 وائی چې، څنگه یې مور وی هغسې یې لور وی. (۴۵) ته د
 خپلې مور رېستینې لور یې، چا چې د خپل خاوند نه او د
 خپلو ماشومانو نه نفرت وکړو، او ته د خپلې خور رېستینې
 خور یې، چا چې د خپلو خاوندانو او ماشومانو نه کرکه
 کوله، ستا مور حتی وه او ستا پلار اموری وو. (۴۶) ستا
 مشره خور سامریه وه، څوک چې ستا شمال خوا ته خپلو
 لوریانو سره اوسپړی، او ستا کشره خور څوک چې په
 جنوب کېنې د خپلو لوریانو سره اوسپړی، هغه سدوم دے.
 (۴۷) دا نه چې ته صرف د هغوی په نقش قدم باندې روانه یې
 او د هغوی د حرامو کارونو پیروی دې وکړه بلکې په خپلو
 ټولو کردارونو کېنې ته ډېره زر د هغوی نه بدتره شوې. (۴۸)
 مالک قادر مطلق خدای فرمائی چې، زما دې په خپل ذات
 قسم وی، تر دې چې ستا خور سدوم او د هغې لوریانو کله

هم داسې بد کارونه نه وُو کړی کوم چې تا او ستا لوریانو وکړل. (۴۹) نو د ستا د خور سدوم گناه وه چې، هغې او د هغې لونیو کبر کولو، او هغوی خپته ورې وې او د آرام ژوند یې تېرولو، خو د غریبو او ضرورتمندو سره یې امداد نه کولو. (۵۰) هغوی کبرژن وُو او حرام کارونه یې زما په وړاندې وکړل. نو په دې وجه ما هغوی لرې کړل لکه څنگه چې تاسو ولیدل. (۵۱) سامریې ستا د گناه په نیمه حصه هم گناه نه ده کړې، تا د هغوی نه پېر زیات حرام کارونه کړی دی، او کوم حرام کارونه چې تا کړی دی تا خپلې خوښې د هغوی په نسبت وخبښلې. (۵۲) نو ته اوس په شرم وشرمېره، ستا گناهونه دومره خراب دی چې تا خپلې خوښې وخبښلې او هغه دې صادق وگرځولې.

د سدوم او سامریه بیا ودانول

(۵۳) ”خو زه به د سدوم او د هغې د لوریانو ژوندون دوباره بحال کړم او د سامریه او د هغې د لوریانو ژوندون به هم بحال کړم او ستا حالت به هم ورسره ښه کړم. (۵۴) نو ته به په خپل شرم رسوا شې او په خپلو کړو به وشرمېرې. سدوم او سامریه به خوشحاله شی چې هغوی ستا په شان گناهگار نه دی. (۵۵) او ستا خوښې، سدوم او د هغې لویه او سامریه او د هغې لویه، او ته او ستا لویه، به بیا دوباره په هغه حالت شی لکه څنگه چې ټول د اول نه وئ. (۵۶) د خپلې مغرورتیا په ورځو کښې تا خپلې خور سدوم پورې خندا کوله. (۵۷) خو اوس ستا بدعملونه ټولې دنیا ته څرگند شول. اوس ته په خپله په شرمونو کښې پته شوې او ادم او د

هغوی گاونډیان او فلسټیان ستا نه نفرت کوی. (۵۸) تۀ به د خپلې عیاشۍ او حرام کارونو سزا وزغمې، مالک خدای فرمائی.

ابدی لوظ

(۵۹) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، ”زه به تا سره هغه شان سلوک وکړم د کوم چې تۀ حقدار یې، ځکه چې د لوظ په ماتولو سره تا د قسم خوړلو سپکاوې وکړو. (۶۰) خو ما ته لا تر اوسه پورې هغه لوظ یاد دے کوم چې ما تا سره ستا د ځوانۍ په ورځو کښې کړے وو، او زه به تا سره ابدی لوظ وکړم. (۶۱) نو تۀ به خپل هغه بد عملونه رایاد کړې کوم چې تا کړی دی او په هغې به شرمنده شې کله چې تۀ خپلې مشرې او کشرې خوښې سره ملاو شې. زه به تا ته هغوی لکه د لوڼو په شان درکړم خو په دې بنیاد نه چې تا په لوظ عمل کړے دے. (۶۲) نو زه به خپل لوظ تا سره تازه کړم، نو تۀ به په دې پوهه شې چې زه مالک خدای یم. (۶۳) کله چې زه ستا ټول کارونه تا ته معاف کړم کوم چې تا کړی دی، نو تا ته به دا گناهونه یاد وی او په هغې به دومره شرمېږې چې بیا به یې نوم په خولۀ نه اخلې، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی.“

د باز او د انګورو د بوټی مثال

۱۷ (۱) د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، بنی اسرائیل قوم ته یو مثال پېش کړه او یو متل

ورته ووايه. (۳) هغوی ته ووايه، مالک قادر مطلق خدای
داسې فرمائی چې، د طاقتورو وزرو او د اوږدو او رنگینه بڼو
والا غټ باز لبنان ته راغلو. هغه د دیار لوړه څوکه راو نیوله.
(۴) هغه ځان سره د دې د سر نه کچه څانگه راپرې کړه او
د سوداگرو ملک ته یې یوړه، کومه چې هغه هلته د سوداگرو
په ښار کښې وکړله. (۵) هغه ستا د ملک نه دا بوتی
راواخستو او په زرخیزه زمکه کښې یې وکړلو. هغه دا لکه د
خارولی په شان د روانو اوبو په غاړه وکړلو. (۶) نو هغه
راوتوکېدو او په زمکه لکه د انگور د بوتی په شان خور شو. د
دې څانگې د هغه طرف ته اوږدې شوې، خو جرړې یې لاندې
په زمکه کښې پاتې شوې. نو دا لکه د انگورو د ونې په شان
شوه او نوې څانگې یې پیدا کړې او په پانوپته شوه. (۷) خو
یو بل غټ باز وو چې طاقتور وزرونه یې وو او په بڼو پټ وو.
هغه د انگور بوتی هغه ځای نه چرته چې کړلې شوی وو
خپلې جرړې او څانگې د اوبو دپاره هغه ته وراوږدې کړې.
(۸) هغه په ښه خاوره کښې د پېرو اوبو په خوا کښې کړلې
شوی وو چې څانگې وکړی، مېوه ونیسی او یو شاندار بوتی
ترې جوړ شی. (۹) هغوی ته ووايه، مالک قادر مطلق خدای
داسې فرمائی چې، ولې دا بوتی به کامیاب شی څه؟ ولې دا
به د جرړو نه راونه باسی څه؟ او ولې هغه به د مېوو نه خالی
نه کړی څه؟ د هغه ټولې څانگې به وچې شی. د دې د
راویستلو دپاره د طاقتور لاس او پېرو کسانو ضرورت نشته
چې د جرړو نه یې راوباسی. (۱۰) که څه هم چې دا بل ځای
وکړلې شی، ولې دا به کامیاب شی څه؟ ولې دا به بلکل اوچ
نه شی کله چې د مشرق بادونه دا ووهی؟ دا به په هغه پټی
کښې اوچ نه شی چرته چې را لوی شوی وو؟“

د دې مثال وضاحت

١١١) بيا د مالک خُداى کلام په ما نازل شو، (١١٢) ”دې سرکشه قوم ته ووايه چې، تاسو په دې نه پوهېږئ چې د دې مثال څه مطلب دى؟ هغوى ته ووايه چې، د بابل بادشاه يروشلم ته لاړو او د هغې بادشاه او سپين روبى يې بوتلل، او د خپل ځان سره يې بابل ته راوستل. (١١٣) بيا هغه د شاهى خاندان نه يو کس خوښ کړو، او د هغه سره يې لوظ وکړو او د وفادارى قسم يې ترې نه واخستلو. هغه د ځان سره د مُلک مشران هم بوتلى وو، (١١٤) نو چې د هغوى بادشاهت کمزورې شى چې بيا د سر اوچتولو قابل نه شى. نو دغه شان اسرائيل به په خپلې وفادارى ژوندى پاتې شى. (١١٥) خو د يهوداه بادشاه د هغه په خلاف بغاوت وکړو چې هغه خپل قاصدان مصر ته ولېږل او هلته نه يې آسونه او لوى لښکر راوستو. ولې هغه به کامياب شى؟ ولې څوک چې داسې کارونه وکړي بچ به شى؟ ولې هغه به د لوظ په ماتولو د تکليف نه خلاص شى؟ (١١٦) مالک قادر مطلق خُداى فرمائى چې، زما دې په خپل ذات قسم وى، هغه به د بابل په مُلک کښې مړ شى، د هغه بادشاه په مُلک کښې چا چې هغه په تخت کښېنولې وو، د چا قسم ته چې هغه سپک وکتل او چې د چا لوظ يې مات کړو. (١١٧) فرعون به د خپلو تکړه سپاهيانو او غټو لښکرو سره په جنگ کښې د هغه مدد ونه کړى، کله چې دشمن د ښار محاصره وکړى او د حملې دپاره د خاورو غونډۍ جوړې کړى د دې دپاره چې ډېر خلق تباه کړى. (١١٨) هغه د لوظ په ماتولو سره د قسم سپکاوې وکړو، ځکه چې هغه د لوظ دپاره خپل لاس ورکړو او اوس

یې دا ټول کارونه وکړل نو هغه به بچ نه شی. (۱۹) نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، زما دې په خپل ذات قسم وی، چې هغه زما لوظ مات کړو او زما قسم ته یې سپک وکتل نو زه به د خپل هغه قسم نقصان د هغه په سر راولم. (۲۰) زه به د هغه دپاره خپل جال خور کړم، او هغه به زما په دام کبني راگېر شی. زه به هغه بابل ته راولم او خپل قضاوت به هلته په هغه باندې وکړم ځکه چې هغه ما سره بې وفائی وکړه. (۲۱) د هغه د ټولو نه تکړه فوجیان به په توره مړه شی. او بچ پاتې شوی به په هوا کبني خواره شی. نو بیا به ته په دې پوهه شې چې ما مالک خدای دا فرمائیلی دی.

د خدای پاک د امید وعده

(۲۲) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، ”زه به په خپله د دیار د لوړې څوکې نه یوه څانگه راواخلم او هغه به وکړم، زه به یوه نازکه څانگه د یو لوړ دیار د څوکې نه راپرې کړم او هغه به په یو لوړ او اوچت غر وکړم. (۲۳) زه به یې د اسرائیل په اوچتو غرونو وکړم، هغه به څانگې وکړی او مېوه به ونیسی او هغه به یو شاندار دیار شی. هر قسمه مرغی به په کبني جالې جوړې کړی، او هغوی به د دې د څانگو سورې کبني پناه اخلی. (۲۴) په زمکه کبني ټولې ونې به په دې پوهه شی چې زه مالک خدای لوړه ونه لاندې کوم او ټیټه ونه زه لوړه کړم. زه شنه ونه اوچوم او اوچه ونه زه تازه او شنه کوم. ما مالک خدای داسې وفرمائیل او زه به داسې وکړم.“

هر ڏوڪ د خپلي گناهه ذمه وار دے

۱۸

۱) د مالڪ خُدايٰ كلام په ما نازل شو، ۲) ”ستاسو

مخلوق د اسرائيل د ملڪ په حقله د دې متل د وئيلو نه څه

مطلب دے چې وائي، تراوه انگور يې پلار وخورل، او

غابسونه يې د بچو په برېښ شو؟ ۳) زما دې په خپل ذات

قسم وي مالڪ قادر مطلق خُدايٰ فرمائي چې، تاسو به په

اسرائيل کښې نور دا متل ونه کړئ. ۴) ځکه چې هر ژوندے

خان زما دے، پلار او د هغه زوي دواړه يو شان زما دي.

څوڪ چې گناه وکړي هم هغه به مړ کيږي. ۵) که يو صادق

سرے هغه څه کوي څه چې صحيح وي او د انصاف په

مطابق وي. ۶) نه هغه د غرونو دپاسه په بت خانو کښې

خوراک کوي او نه د بني اسرائيلو د قوم د بتانو عبادت کوي

او نه هغه د خپل گاونډي د بنځي سره زنا کوي، او نه د

ماهورۍ په دوران کښې د بنځي سره کوروالے کوي. ۷)

هغه په هيچا باندې ظلم نه کوي، او په امانت کښې خيانت نه

کوي او هغه پوره واپس کوي. هغه غلانه کوي، خو خپل

خوراک په غريبانو تقسيموي او بريندو له جامې ورکوي.

۸) هغه قرض د سود دپاره نه ورکوي او ناروا گټه هم نه

کوي، بدو کارونو نه خان ساتي او د دوو کسانو په لاندې

کښې د صحيح انصاف فېصله کوي. ۹) هغه زما د قانون

پيروي کوي او په وفاداري سره زما قانون مني، هم دا کس

صادق دے هغه به په يقين سره ژوندے پاتې شي، مالڪ قادر

مطلق خُدايٰ فرمائي. ۱۰) نو بيا فرض کړئ چې د ده يو

ظالم زوي دے چې هغه قتل و غارت او نور داسې خراب

کارونه هم کوي، ۱۱) پلار يې داسې کارونه نه وکړي چې

زوئ پي کوی. هغه د غرونو د پاسه په بُت خانو کښې هم خوراک کوی او د خپل گاونډي د ښځې سره زنا هم کوی. ۱۲ هغه په غریبانانو او ضرورتمندو ظلم کوی او غلاگانې کوی. او هغه چې ضمانت واخلی بیا پي نه واپس کوی، او هغه د بُتانو عبادت کوی او حرامکاری کوی. ۱۳ هغه په سود پېسې ورکوی او ډېره زیاته گټه اخلی. آیا داسې کس به ژوندې پاتې شی څه؟ نه هغه به پاتې نه شی. ځکه چې هغه دا ټول حرام کارونه وکړل، په یقین سره هغه به مړ شی او د هغه خون به د هغه د خپلې غاړې وی. ۱۴ خو فرض کړئ چې د دې زوئ پي یو زوئ وی څوک چې د خپل پلار ټول گناهونه وینی، که څه هم چې هغه دا وینی خو بیا هم هغه د خپل پلار غوندې کارونه نه کوی. ۱۵ هغه په غرونو د بُت خانو خوراک نه خوری، او نه د بنی اسرائیل د قوم د بُتانو عبادت کوی، او نه هغه د خپل گاونډي د ښځې سره زنا کوی. ۱۶ هغه نه په چا ظلم کوی، او په امانت کښې خیانت نه کوی، هغه غلا نه کوی خو خپل خوراک په غریبانانو تقسیموی او برینډو له جامې ورکوی. ۱۷ هغه خپل لاس په بدو کارونو نه پلټوی او سود نه اخلی او په گټه پېسې نه ورکوی، هغه زما په شریعت عمل کوی او زما د تعلیماتو پیروی کوی. داسې سرې به د خپل پلار د گناه په وجه مړ نه شی، یقیناً به هغه ژوندې پاتې شی. ۱۸ بلکې د هغه پلار به ضرور د خپلو گناهونو دپاره مړ شی، ځکه چې هغه ظلم کولو، د خپلو وروڼو نه پي غلا کوله او هغه کارونه پي کول کوم چې د هغه د قوم په مینځ کښې غلط وو. ۱۹ خو بیا تاسو تپوس کوئ چې زوئ پي ولې د خپل پلار په جرم کښې شریک نه دے؟ ځکه چې زوئ پي هغه څه کړی دی څه چې صحیح دی او د

انصاف په مطابق دی او زما په حکمونو په وفاداری سره عمل کوی، هغه به یقیناً ژوندی پاتې شی. (۲۰) کوم کس چې گناه وکړی هم هغه کس به مړ شی. زوی به د پلار په گناه نه شی نیولې، او نه به پلار د زوی په گناه کښې نیولې شی. د صادق انسان صداقت به هغه ته په نېکۍ کښې حساب شی، او بدعمله ته به د بدعملی سزا ملو شی. (۲۱) خو که یو بدعمله کس د خپلو ټولو گناهونو نه مخ واړوی کوم چې هغه کړی دی او زما په ټول قانون عمل وکړی او هغه کارونه کوی څه چې د انصاف او صحیح وی، نو په یقین سره به هغه ژوندی پاتې شی، هغه به مړ نه شی. (۲۲) هغه گناهونه چې د هغه نه شوی دی یو به هم د هغوی خلاف نه حسابوم. د هغه بڼه کارونو په وجه کوم چې هغوی کړی دی، هغوی به ژوندی پاتې شی. (۲۳) مالک قادر مطلق خدای فرمائی چې، ولې تاسو دا سوچ کوئ چې زه د شریرانو په هلاکت خوشحالیږم؟ بلکل نه، زه غواړم چې هغه د خپلو خرابو لارو نه واړی او ژوندی پاتې شی. (۲۴) خو که چرې یو صادق انسان د خپلو نېکو کارونو نه واړی او گناه وکړی او حرام کارونه وکړی کوم چې یو بدعمله کس کوی ولې هغه به ژوندی پاتې شی؟ یو صادق کار به یې هم حساب نه شی کوم چې هغه کړی دی. د هغه بې ایمانی په وجه کومه چې هغه کړې ده او کوم گناهونه یې چې کړی دی د هغې په بدله کښې به هغه مړ شی. (۲۵) خو بیا تاسو وایئ چې، د مالک خدای کارونه د انصاف نه دی، اے د بنی اسرائیل قومه، ما ته غوږ شی، آیا تاسو دا خیال کوئ چې زما کارونه بې انصافه دی؟ خو دا ستاسو عملونه دی چې بې انصافه دی. (۲۶) که چرې یو صادق انسان خپل صداقت پرېږدی او گناهونه شروع

کڙی، هغه به د دې په وجه مړ شی. د هغه گناهونو په وجه کوم چې هغه وکړل. (۲۷) خو که چرې یو بدعمله انسان د خپلو گناهونو نه واوړی کوم چې هغه کږی دی او هغه څه کوی چې صحیح او د انصاف په مطابق دی، هغه به خپل ژوند بچ کړی. (۲۸) که هغه په خپلو گناهونو غور وکړی او هغه پرېږدی کوم چې هغه کږی دی، نو یقیناً به هغه ژوندی پاتې شی او مړ به نه شی. (۲۹) خو د بنی اسرائیلو قوم وائی چې د مالک خدای کارونه د انصاف نه دی. اے د بنی اسرائیل قومه، ولې زما کارونه بې انصافه دی؟ ولې ستاسو کارونه بې انصافه نه دی؟ (۳۰) نو په دې وجه، اے د بنی اسرائیلو قومه، زه به ستاسو د هر یو کس د اعمالو په مطابق ستاسو عدالت وکړم، مالک قادر مطلق خدای فرمائی. توبه وباسئ. د خپلو ټولو گناهونو نه واوړئ، نو بیا به گناه ستا د هلاکت سبب نه وی. (۳۱) خپلو ټولو گناهونو ته شا کړئ کوم چې تاسو کږی دی، او په خپل ځان کبښې نوې زړه او نوې روح پیدا کړئ. تاسو ولې مړ کېدل غواړئ، اے د بنی اسرائیل قومه؟ (۳۲) زه د هیچا په هلاکت نه خوشحالیږم، مالک قادر مطلق خدای فرمائی. توبه وباسئ او ژوندی پاتې شی.

د اسرائیل د شهزادگانو په حقله مرثیه

۱۹ (۱) د اسرائیل د شهزادگانو په حقله دا مرثیه ووايه، (۲) ستا مور د زمر په مینځ کېښې څه تکره زمری وه، هغه د ځوانانو زمر په مینځ کېښې پرته وه او خپل بچی یې لوی کړل. (۳) هغې خپل یو بچې لوی کړو، او د هغه نه یو تکره

زمرے جوړ شو. هغه د بنکار کولو طریقه زده کړه، او

انسانان یې خوړل. (۳) مُلکونو د هغه په حقله واورېدل، او

هغه یې په کنده کښې گڼر کړو. هغوی هغه پېزوانی د مصر

مُلک ته بوتلو. (۵) خو کله چې هغې خپل اُمید نامکمله

ولیدلو، د هغې طمع ختمه شوه، هغې خپل بل بچۍ

راواخستو او د هغه نه یې یو تکړه زمرے جوړ کړو. (۶) هغه

د نورو زمرو په مینځ کښې پاڼه گرځېدو راگرځېدو، ځکه چې

هغه نه یو تکړه زمرے جوړ شوے وو. هغه د بنکار کولو

طریقه زده کړه، او انسانان به یې هم خوړل. (۷) هغه د

هغوی قلعي ماتې کړې او د هغوی ښارونه یې تباہ کړل. هغه

مُلک او ټول هغه کسان چې په کښې اوسېدل د هغه د

غرمبېدو نه یرېدل. (۸) نو بیا د هغه نه گڼرچاپېره مُلکونو نه

قومونه د هغه خلاف راغلل. هغوی خپل جال د هغه دپاره

خور کړو، او هغه د هغوی په کنده کښې راگڼر شو. (۹)

هغوی هغه پېزوانی کړے رابنکلو او په پنجره کښې یې بند

کړو او هغه یې د بابل بادشاه له راوستو. هغوی هغه په

قېدخانه کښې واچولو، ترڅو چې نور د اسرائیل په غرونو د

هغه غرمبېدل وانه ورېدلے شی. (۱۰) ستاسو مور ستاسو د

انگورو باغ کښې لکه د انگور د بوټی په شان وه چې د اوبو په

سر کړلے شوې وه. د پېرو اوبو په وجه هغه مېوه داره او د

څانگو نه پکه شوه. (۱۱) د هغې څانگې مضبوطې وې، او د

بادشاهانو د امساگانو جوړولو دپاره جوگه وې. دا د نورو

گڼو بوټو نه دپره زیاته اوچته شوه، او د خپل گڼوالی او

اوچتوالی په وجه د هر چا په نظر راتله. (۱۲) خو په غصه

کښې دا د جرړو نه راوویستلے شوه او په زمکه وغورزولے

شوه. د مشرق هواگانو دا مړاوې کړه، دا د مېوو نه خالی

شوه، د دې مضبوطې څانگې وچې شوې، او اور هغه
 وسوزولې. ﴿١٣﴾ نو اوس دا په بيابان کښې په اوچه او تېرې
 زمکه کښې وکرلې شوه. ﴿١٤﴾ اور د دې د يو خاص څانگې
 نه خور شو، او د دې مېوه يې وسوزوله. يوه مضبوطه څانگه
 په کښې پاتې نه شوه چې د بادشاه د امسا جوړولو جوگه
 وي. دا د غم يوه مرثيه ده، او د مرثيه په توگه استعمال شوې
 ده.

سرکښه بنی اسرائیل

٢٠ ﴿١﴾ د اووم کال، د پينځمې مياشتې په لسمه ورځ، د
 اسرائيل يو څو مشران راغلل او زما په وړاندې کښېناستل او
 د خپل ځان په حقله يې زما نه د مالک خدای د پېغام تپوس
 وکړو. ﴿٢﴾ نو د مالک خدای کلام په ما نازل شو چې، ﴿٣﴾
 ”اے بنی آدمه، د اسرائيل د مشرانو سره خبرې وکړه او ورته
 ووايه چې، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائي، آيا تاسو
 راغلي يئ چې زما نه معلومات حاصل کړئ؟ زما دې په خپل
 ذات قسم وي، زه به تاسو ته معلومات درنه کړم. قادر مطلق
 مالک خدای فرمائي. ﴿٤﴾ اے بنی آدمه، ولې ته غواړې چې د
 هغوی عدالت وکړې؟ نو که ته داسې کوې نو بيا هغوی ته د
 هغوی د پلار نيکه حرام کارونه وروښايه. ﴿٥﴾ او هغوی ته
 ووايه چې، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائي، په کومه
 ورځ چې ما بنی اسرائيل غوره کړل، ما د يعقوب د اولاد سره
 قسم وکړو او خپل ځان مې هغوی ته په مصر کښې ښکاره
 کړو. په قسم سره ما هغوی ته وفرمائيل، زه ستاسو مالک

خُدائِ پاک يم. ﴿٦﴾ په هغه ورځ ما هغوى سره قسم وکړو چې زه به هغوى د مصر نه هغې زمکې ته راولم کومه چې ما هغوى دپاره خوښه کړې ده، هغه زرخيزه مُلک ته کوم چې د ټولو مُلونو نه ډېر ښکلې دى. ﴿٧﴾ او ما هغوى ته ووئيل چې، تاسو ټول هغه پليټ بُتان د خپلې مخې نه اخوا کړئ کوم چې تاسو د خپلو سترگو د وړاندې اېښى دى، او خپل ځانونه د مصر په بُتانو مۀ پليټوئ. زه ستاسو مالک خُدائِ يم. ﴿٨﴾ خو هغوى زما خلاف سرکشى وکړه او ما ته يې غوږ ونۀ نيولو، او يو هم د خپلو بُتانو نه لاس وانه خستو په کومو چې د هغوى توجو وه، او نۀ هغوى د مصر بُتان پرېښودل. بيا ما ووئيل، زه به خپل غضب په هغوى نازل کړم او زه به خپله غصه د هغوى خلاف په مصر کښې سره کړم. ﴿٩﴾ خو بيا، د دې په وجه ما د خپل نوم د خاطره هغه څۀ وکړل څۀ چې به هغوى د هغه قومونو د وړاندې د سپکوالى نه وساتى د چا په مينځ کښې چې دوى اوسېدل او د چا په وړاندې چې ما خپل ځان بنى اسرائيلو ته د مصر نه په راويستلو ښکاره کړو. ﴿١٠﴾ نو په دې وجه هغوى ما د مصر نه راويستل او بيا بان ته مې راوستل. ﴿١١﴾ ما هغوى له خپل حکمونه ورکړل او خپل قانون مې هغوى ته وښودلو، هر څوک چې په دې عمل کوى نو هغوى به ژوندى پاتې شى. ﴿١٢﴾ ما ورته د سبت ورځ هم ورکړه چې دا زمونږ دواړو په مينځ کښې د لوظ نښه وى، نو چې هغوى په دې پوهه شى چې ما مالک خُدائِ دوى مقدس کړى دى. ﴿١٣﴾ خو د بنى اسرائيلو خلقو په صحرا کښې هم زما خلاف سرکشى وکړه. هغوى زما په حکمونو عمل ونۀ کړو او زما شريعت يې رد کړو، او دا چې چا هم په دې عمل وکړو هغه به په دې ژوندى پاتې شى. خو هغوى په

بنڪاره توڳه زما د سبت بې عزتي وڪړه. نو ما وفرمائيل چې
 زه به خپل قهر او غضب په دوى نازل كړم او هغوى به په
 صحرا كښې تباه كړم. (۱۴) بلکې د خپل نوم دپاره ما هغه څه
 وکړل څه چې به هغه د هغه قومونو د سترگو د وړاندې د
 سپکوالی نه وساتي چا چې زه وليدلم چې ما هغوى بهر
 راوويستل. (۱۵) خو بيا په صحرا كښې ما دوى سره قسم
 وكړو چې زه به هغوى هغه ملك ته رانه و لم كوم چې ما دوى
 له وركړې دې هغه ملك چې زرخيزه دې، چې د ټولو
 ملكونو نه ډېر ښكلې دې، (۱۶) په دې وجه چې هغوى زما
 شريعت رد كړو او زما د حكمونو پيروي يې ونه كړه او زما
 د سبت سپكاوې يې وكړو. ځكه چې د هغوى زړونه خپلو
 بتانو ته وقف شوي وو. (۱۷) خو بيا هم ما دوى ته د رحم په
 سترگه وکتل او تباہ مې نه کړل او نه مې هلته په صحرا كښې
 ختم كړل. (۱۸) ما د هغوى بچو ته په صحرا كښې وفرمائيل
 چې، د خپل پلار نيکه د رواج پيروي مه کوئ او مه د هغوى
 په قانون عمل کوئ او مه د هغوى په بتانو خپل ځان پليتوئ.
 (۱۹) زه مالک خدائ ستاسو خدائ پاک يم. زما د حكمونو
 پيروي وكړئ او په غور سره زما په قانون عمل وكړئ. (۲۰)
 زما د سبت ورغ مقدسه وساتئ، ځكه چې دا به زمونږ دواړو
 په مينغ كښې د لوظ نښه وي. نو تاسو به په دې پوهه شئ چې
 زه مالک ستاسو خدائ پاک يم. (۲۱) خو د هغوى اولاد زما
 خلاف سرکشی وکړه، او هغوى زما د سبت سپکاوې وکړو.
 هغوى زما د حكمونو پيروي ونه كړه، او زما د قانون په
 ساتلو يې غور ونه كړو. چا چې د دې تابعداری وکړه نو په
 دې به ژوندی پاتې شى. بيا ما وفرمائيل چې، زه به په هغوى
 خپل قهر نازل كړم او خپله غصه به په هغوى په صحرا كښې

سره کړم. (۲۲) خو ما خپل لاس ترې ونيولو، بلکې د خپل نوم د خاطرې ما هغه څه وکړل څه چې به هغه د هغه قومونو د سترگو د وړاندې د سپکوالی نه وساتي چا چې زه وليدلم چې ما هغوی بهر راوويستل. (۲۳) خو ما هم په صحرا کېنې دوی سره قسم وخورلو چې زه به هغوی په نورو قومونو او ملکونو کېنې خواره کړم، (۲۴) ځکه چې هغوی زما قانون ونه منلو بلکې د منلو په ځای يې رد کړو او زما د سبت بې حرمتی يې وکړه، او د هغوی سترگې د هغوی د پلار نيکه بُتانو ته وې. (۲۵) ما هغوی فضول قانون او اصولو ته حواله کړل کوم چې د ژوند طرف ته نه ؤ روان. (۲۶) ما هغوی پرېښودل چې خپل ځانونه بُتانو ته په نذرانې پېش کولو سره پليت کړی تر دې چې خپل مشران زامن هم ورته قربان کړی، نو په دې کار سره به زه هغوی حق جبران کړم تر دې چې هغوی به په دې پوهه شی چې زه مالک خدای يم. (۲۷) نو په دې وجه اے بنی آدمه، د بنی اسرائيلو سره خبرې وکړه او هغوی ته ووايه چې مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، هم داسې ستاسو پلار نيکه هم کفر وکړو او ما سره يې غداری وکړه. (۲۸) کله چې هغوی ما هغه ملک ته راوستل کوم چې ما د هغوی سره د ورکولو وعده کړې وه نو هرکله چې به هغوی اوچتې غونډۍ يا شنې ونې وليدلې، نو بيا به هلته هغوی خپلې قربانۍ پېش کولې، هغوی داسې قربانۍ بُتانو ته کولې چې زه يې په قهر کړم، او هغوی هلته خپلې د خوشبويانو قربانۍ، او د څښلو نذرانې پېش کړې. (۲۹) ما بيا هغوی ته وفرمائيل، نو دا کوم اوچت ځای دے چرته چې تاسو ځئ؟ تر نن ورځې پورې ورته بامه يعني اوچت ځای وائی. (۳۰) په دې وجه د بنی اسرائيلو قوم ته ووايه، مالک

قادر مطلق خُدائِ داسې فرمائی چې ولې تاسو خپل ځانونه پلټوئ لکه څنگه چې ستاسو پلار نیکه کړی ؤ او د هغه ناپاکه بُتانو سره په زنا کولو خپل ځانونه گمراه کوی؟ (۳۱)

کله چې تاسو خپلې نذرانې پېش کړئ او خپل زامن په اور قربانی کړئ او تاسو خپل ځانونه تر نن ورځې پورې په خپلو ټولو بُتانو پلټوئ، نو ولې زه تاسو، اے د بنی اسرائیلو قوم، پرېږدم چې زما په حقله معلومات وکړئ؟ زما دې په خپل ذات قسم وی، قادر مطلق خُدائِ فرمائی، زه به تاسو پرې نه ږدم چې زما معلومات وکړئ. (۳۲) تاسو وایئ چې مونږ غواړو چې د دنیا د هغه نورو قومونو په شان ژوند تېر کړو، څوک چې د لرگو او د کانیو د بُتانو عبادت کوی. خو ستاسو په ذهن کې چې څه دی هغه به کله هم پوره نه شی.

د مالک خُدائِ سزا او معافی

(۳۳) ”زما دې په خپل ذات قسم وی مالک قادر مطلق خُدائِ فرمائی، زه به په مضبوطو لاسونو سره په تاسو حکومت وکړم او خپل لاس به دراورد کړم او خپل غضب به په تاسو نازل کړم. (۳۴) زه به په خپل زورور او غزېدلی لاس او راپارېدلی غضب سره تاسو د هغه مُکونو نه واپس راولم کومو ته چې تاسو خواره واره شوی وئ. (۳۵) زه به تاسو د قومونو بیابان ته راولم او هلته به زه تاسو سره مخامخ شم او ستاسو عدالت به وکړم. (۳۶) لکه څنگه چې ما ستاسو د پلار نیکه د مصر په بیابان کې عدالت کړی وو، نو هم هغه شان به زه ستاسو عدالت وکړم، مالک قادر مطلق خُدائِ فرمائی. (۳۷) چې زه به ستاسو سره حساب کوم چې تاسو خپل لوظ

پوره کړې دې کۀ نه. (۳۸) زۀ به تاسو د هغه خلقو نه راجانې
کړم څوک چې زما خلاف گناه او سرکشی کوی. اگر کۀ زۀ
به هغوی د هغه مُلک نه راویاسم چرته چې هغوی اوسپری
خو هغوی به د بنی اسرائیلو په مُلک کښې داخل نۀ شی. بیا
به تاسو پوهه شی چې زۀ مالک خدای یم. (۳۹) تر څو پورې
چې ستاسو خبره ده اے د بنی اسرائیلو قوم، مالک قادر
مطلق خدای داسې فرمائی، تاسو ټول لار شی او د خپلو بُتانو
عبادت وکړئ، خو د دې نه وروستو به تاسو په یقین سره ما
ته غور و نیسی او په خپلو نذرانو او د بُتانو په وجه به نور زما
د مقدس نوم سپکاوے نۀ کوئ. (۴۰) زما په مقدس غر، د بنی
اسرائیلو په اوچت غر، مالک قادر مطلق خدای فرمائی، هلته
په هغه مُلک کښې د بنی اسرائیلو ټول قوم به زما عبادت
وکړی، او هلته به زۀ هغوی قبول کړم. او هلته به زۀ ستاسو
نه نذرانې او غوره تحفې او ستاسو ټولې مقدسې قربانۍ
وغواړمه. (۴۱) زۀ چې کله تاسو د هغه مُلکونو نه واپس راولم
او د هغه مُلکونو نه مو راغونډ کړم کومو ته چې تاسو خوارۀ
واره شوې وئ، نو زۀ به تاسو د ښکلې خوشبو په شان قبول
کړم، او زۀ به خپل ځان ستاسو په مینغ کښې او د نورو
قومونو په نظر کښې مقدس څرگند کړم. (۴۲) نو تاسو به
پوهه شی چې زۀ مالک خدای یم کله چې زۀ تاسو د بنی
اسرائیلو مُلک ته واپس راولم، هغه مُلک ته چې ما په اوچتو
لاسونو ستاسو پلار نیکۀ ته د ورکولو قسم کړے وو. (۴۳) نو
هلته به تاسو ته خپل ټول چال چلن او عملونه درياد شی د
کومو په کولو چې تاسو خپل ځان پلټ کړے دے، او د
خپل ځان نه به نفرت کوئ د هغه اعمالو په وجه کوم چې
تاسو کړی دی. (۴۴) تاسو به په دې پوهه شی چې زۀ مالک

خُدائِ یم، اے د بنی اسرائیلو قومہ، کلہ چي زہ تاسو سرہ د خپل نوم د خاطرہ نرم سلوک وکرم او ستاسو د خرابو کارونو او ستاسو د غلطو اعمالو په مطابق سلوک ونہ کرم، مالکِ قادر مطلق خُدائِ دا فرمائی۔“

د جنوب خلاف پېشگوئی

٤٥ نو بیا د مالکِ خُدائِ کلام په ما نازل شو چي، ٤٤ ”اے بنی آدمہ، د جنوب خوا ته وگوره، د جنوب خلاف تبلیغ وکړه او د جنوبی مُلک د خنګلو په خلاف پېشگوئی وکړه. ٤٧ جنوبی خنګل ته ووايه، د مالکِ خُدائِ کلام واورئ، مالکِ قادر مطلق خُدائِ داسې فرمائی، زہ اوس په تاسو باندې اور لگوم، او دا به ستا ټولې شنې او وچې ونې وسوزوی. دا د اور لمبې به مړې نۀ شی، او د جنوب نه د شمال پورې ټول مخونه به د دې په لمبو وسوزی. ٤٨ هر يو به يې وگوری چي ما مالکِ خُدائِ دا اور لگولے دے، دا به مړ نۀ شی.“ ٤٩ بیا ما وفرمائیل چي، ”اے مالکِ قادر مطلق خُدایه، هغوی زما په حقله وائی چي، ولې هغه هسې متلونه نۀ وائی؟“

د مالکِ خُدائِ د عدالت تُوره

٢١ ١ د مالکِ خُدائِ کلام په ما نازل شو، ٢ ”اے بنی آدمہ، د یروشلم په خلاف خپل مخ راواړوه او د هغوی د مقدسو خایونو خلاف بیان وکړه. او د بنی اسرائیلو د مُلک خلاف پېشگوئی وکړه. ٣ او هغوی ته ووايه چي مالکِ

خُدائ فرمائی، زه ستاسو خلاف يم. زه به خپله توره د كاش نه راوياسم او ستاسو نه به صادقان او بدعمله دواړه ختم كړم. ﴿٤﴾ ځكه زه صادقان او گناهگاران دواړه وژنم، زما توره به د كاش نه د جنوب نه د شمال پورې د هر چا خلاف راويستلې شي. ﴿٥﴾ بيا به ټول خلق په دې باندې پوهه شي چې ما مالِك خُدائ خپله توره د كاش نه راويستې ده. دا به بيا واپس نه شي. ﴿٦﴾ نو په دې وجه اې بنى آدمه، زبیرگی كوه، په مات زړه او سختو دردونو سره د هغوى په وړاندې سوال زارى وكړه. ﴿٧﴾ او كله چې هغوى تا نه تپوس وكړي چې ته ولې زبیرگی كوې؟ نو هغوى ته ووايه چې د هغه خبر په وجه چې راتلونكې دى. هر يو سخت زړه به نرم شي او هر يو لاس به شل شي، هر يو روح به ودرېږي او هره يوه كوپه به د يرې نه په رپرديان شي. دا راتلونكى دى، دا به په يقين سره وشي، مالِك قادر مطلق خُدائ فرمائي. ﴿٨﴾ د مالِك خُدائ كلام په ما نازل شو، ﴿٩﴾ ”اې بنى آدمه، پېشگوڼې وكړه او خلقو ته ووايه، مالِك خُدائ داسې فرمائي چې، يوه توره تيره شوې او پالش شوې ده. ﴿١٠﴾ دا د قتل و غارت دپاره تيره شوې ده، داسې پالش شوه چې د برېښنا په شان ځلېږي. نو آيا اوس به خوشحاله شې څه؟ هغوى څوك چې ستاسو نه ډېر زيات زورور و او د دې توري لاندې راغلل. ﴿١١﴾ ما توره چا له وركړې ده چې تيره يې كړي. اوس دا تيره ده، چمكداره ده او تياره ده چې قاتل ترېنه كار واخلي. ﴿١٢﴾ اې بنى آدمه، وير او ژړا وكړه، ځكه دا زما د خلقو خلاف ده، دا د بنى اسرائيلو د ټولو شهزادگانو خلاف ده. هغوى زما خلقو سره يوځاى د توري خولې ته وغورزولې شول. نو په دې وجه خپلې سينې ووهې. ﴿١٣﴾ دا به هغوى ټول په آزمېښت

کښې واچوی، نو دوی سره به د خلاصون لار نه وی؟“ مالک قادر مطلق خدای فرمائی. (۱۴) ”نو بیا اے بنی آدمه، نبوت وکړه او خپل لاسونه وپرقوه او زما توره به دوه ځله بلکې درې ځله وهی. دا توره د تباهی دپاره ده او دا توره د لوی قتل و غارت دپاره ده چې د هرې خوا نه به هغوی راگېر کړی. (۱۵) تر دې چې هغوی د یرې نه خپل زړونه بائیلی او راوغورزیږی، ما د هغوی په ټولو دروازو کښې توره د دوی د وژلو دپاره مقرر کړې ده. افسوس، هغه داسې جوړه شوې ده چې لکه د برېښنا په شان پرقیږی، او دا د قتلولو دپاره راخستلې شوې ده. (۱۶) اے توری، بنی طرف او بیا گس طرف ته، او هرې خوا چې ستا مخ تاویږی وڅیره. (۱۷) زه به هم خپل لاسونه وپرقوم او زما غضب به سوړ شی. ما مالک خدای داسې وفرمائیل.“

د بابل بادشاه توره

(۱۸) د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۱۹) ”اے بنی آدمه، د بابل بادشاه د توري دپاره دوه لارې په گوته کړه چې په هغې لاره شی، چې دواړه د یو ښار نه شروع شی. هلته کښې نښه جوړه کړئ چرته چې ښار ته خپلو کښې لارې جدا کيږی. (۲۰) د توري دپاره یوه لاره په گوته کړئ چې د عمونیانو د ربه ښار خلاف راشی او بله د یهوداه او د یروشلم پوخ ښار خلاف راشی. (۲۱) ځکه چې د بابل بادشاه به په هغه ځای کښې چرته چې نښه شوې ده چې لارې جدا کيږی ودریږی چرته چې لارې دوه شوې دی، نو په دې وخت کښې به د خپل قسمت فال وگوری، هغه به په غشو سره ځان دپاره

فال معلوم ڪري، او د خپلو بُتانو سره به مشوره وڪري، هغه به د ڌاروو اينه معائنه ڪري ڇي هغه کوم طرف ته لاڙ شي.

﴿٢٢﴾ نو د هغه ڀه بني لاس ڪبني به فال د يروشلم ڊپاره راشي، چرته ڇي به هغه د دېوالونو غورزولو مشين ولگوي، هغه به د قتل و غارت حڪم ورڪري، او د جنگ آوازونه به وڪري، او د دروازو خلاف به د ماتولو مشينري ولگوي، حصارونه به جوڙ ڪري او د محاصره کولو ڊپاره به د ڌاروو ڊپري جوڙ ڪري. ﴿٢٣﴾ دا به د هغوي ڊپاره د دروغو فال بنڪاري ڇا ڇي هغه سره د امن قسَم ڪري دے، خو هغه به هغوي ته خپله گناه ورياده ڪري او هغوي به ونيولے شي. ﴿٢٤﴾ نو ڀه ڊي وجه قادر مطلق خُداي داسي فرمائي، حُڪه ڇي تاسو بيا بيا خپل قصورونه ما ته رايادوي او تر ڊي ڇي هغه ڀه بنڪاره توگه سر ته رسوي او ڀه هر ڪار کولو ڪبني ستاسو گناهونه ليدلے ڪيري نو ڀه داسي کولو به تاسو ونيولے شي. ﴿٢٥﴾ اے د بني اسرائيلو بي دينه او بدڪاره شهزاده، ستا وخت پوره شوے دے، او د ڇا ورڇي ڇي راغلي دي، د ڇا د سزا وخت ڇي پوره شوے دے. ﴿٢٦﴾ مالڪ قادر مطلق خُداي داسي فرمائي ڇي، خپل پتڪے بنڪته ڪره او خپل تاج اخوا ڪره. هر ڇه به داسي نه وي ڇنگه ڇي مخڪبني وُو، عاجز به اوچت ڪري شي او اوچت به عاجز ڪري شي. ﴿٢٧﴾ ڪنڊر، ڪنڊر، زه به بشار ڪنڊر ڪرم. دا به بيا ڀه خپل حال نه شي ترڇو ڇي هغه رانه شي د ڇا ڇي دا حق دے ڇي فبصله ڀري وڪري. ڇا ته به ڇي زه دا مُلڪ ورڪرم.“

د خُداي پاڪ تيره شوې توره

”او تہ اے بنی آدمہ، نبوت وکړه او ووايه چې، مالک (۲۸) قادر مطلق خدائ د عمونيانو او د هغوی د گستاخی کولو په حقله فرمائی چې، توره د حلالېدو دپاره راوويستلے شوه، هغه د قتلولو دپاره پالش کړے شوه او لکه د برېښنا خلیږی. هغوی ستاسو په حقله غلطې رویاگانې بیانوی او ستاسو په حقله د دروغو پېشگوئی کوی، دا به د بدکارو په غاړو پرته وی څوک چې به قتل کړے شی، د چا ورځې چې راغلې دی، د چا د سزا وخت چې پوره شوے دے. (۲۹) توره په خپل کاش کښې واپس واچوه. په کوم ځای کښې چې تہ پېدا شوے یې، ستا د پلار نیکه په ملک کښې، زه به ستا عدالت وکړم. (۳۰) زه به خپل غضب په تاسو نازل کړم او د خپلې غصې اور له به ستاسو خلاف پوکے ورکړم، زه به تاسو قاتلانو او هغه کسانو ته حواله کړم چې په تباھی کښې ماهر وی. (۳۱) تہ به د اور دپاره خشاک یې، ستا وینه به ستا په ملک کښې تویه شی، تہ به نور یاد نه کړے شی، ځکه چې ما مالک خدای داسې وفرمائیل.“

د یروشلم گناهونه

۲۲ (۱) د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، ولې تہ به د هغه عدالت وکړې؟ ولې تہ به د دې خونی ښار عدالت وکړې؟ نو بیا هغوی ته د هغوی ټول حرام کارونه مخامخ کړه. (۳) او ورته ووايه چې، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، اے ښار یې څوک چې په خپل مینخ کښې د وینې تویولو په وجه په خپل ځان مرگ نازلوی او د بتانو جوړولو په وجه خپل ځان پلټوی. (۴)

کومه وینه چې تا تویه کړه د هغې په وجه ته گناه گار شوې
 او د هغه بُتانو په وجه ته پلټ شوې کوم چې تا جوړ کړل. تا
 خپل ژوند لنډ کړو، او تا خپل عمر ختم کړو. نو په دې وجه
 زه به تا نورو قومونو ته د خدا مثال کړمه او په ټولو مُلکونو
 کښې به دې د مسخرو کړم. (۵) څوک که نزدې دی او که
 لرې وی، اے بدنامې او د فساد نه پکې ښارېې، په تا پورې به
 خدا کوی. (۶) وگوره، د بنی اسرائیلو هر یو مشر څوک
 چې په تا کښې اوسېږي خپل ټول زور طاقت د وینې توپدو
 دپاره استعمالوی. (۷) په تا کښې هغوی د خپل پلار او مور
 سپکاوې وکړو، په تا کښې هغوی په مسافرو ظلم وکړو او په
 کونډو او یتیمانو یې زور زبردستی وکړه. (۸) تاسو زما د
 مقدسو څیزونو سپکوالې وکړو او زما د سبت بې حرمتی مو
 وکړه. (۹) په تا کښې تهمت لگوونکی خلق دی چې وینی
 تویوی، په تا کښې هغوی دی چې د غرونو دپاسه عبادتخانو
 کښې خوراک کوی او غلط کارونه کوی. (۱۰) په تا کښې
 هغوی دی چې د خپل پلار د کت بې حرمتی کوی، په تا کښې
 هغوی دی چې د ښځو سره په ماهواری کښې ځملي، کله چې
 هغوی په شرعی توگه پاکې نه وی. (۱۱) په تا کښې داسې
 سړی دی چې د خپل گاونډی د ښځې سره زنا کوی، د خپلې
 انډور سره زنا کوی، او د خپلې خور سره د خپل پلار د لور
 سره زنا کوی. (۱۲) په تا کښې خلق په پېسو مرگونه کوی،
 تاسو سود کوئ او ډېره زیاته گټه اخلئ، او د خپلو گاونډیانو
 نه ناجائزه گټه کوئ. تاسو زه هېر کړم یم، مالک قادر
 مطلق خدای فرمائی. (۱۳) زه به په یقین سره خپل لاسونه
 ستاسو خلاف وپړقوم په هغه ناجائزو گټو چې تاسو کړی دی
 او په هغه وینه چې تاسو په خپل مینځ کښې تویه کړې ده.

١٤) ولي تاسو به په هغه ورځ دومره زړور يئ يا ستاسو په متو کبني به دومره زور وي کله چې زه تاسو سره دا معامله کوم؟ ما مالک خدائ وفرمائيل او زه به داسې وکړم. ١٥) زه به تاسو د نورو قومونو او ملکونو په مينځ کبني خواره واره کړم، او زه به تاسو د پليتي نه پاک کړم. ١٦) کله چې ته د نورو قومونو په وړاندې خپل ځان وشرموې نو ته به بيا په دې پوهه شي چې زه مالک خدائ يم.

د مالک خدائ د صفا کولو بتي

١٧) بيا د مالک خدائ کلام په ما نازل شو چې، ١٨) ”اے بنی آدمه، د بنی اسرائیلو قوم زما دپاره د هغه گند په شان شو، چې د تانبې، تيم، اوسپنې او سيکې د گرمولو نه وروستو په بتي کبني پاتې شي. دوی لکه د سپينو زرو د پاتې شوی گند په شان دی. ١٩) نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائي، ځکه چې تاسو ټولو نه پاتې شوي گند جوړ شوي دي، نو زه به تاسو يروشلم ته راټول کړم. ٢٠) لکه څنگه چې خلق سپين زر، تانبه، اوسپنه، سيکه او تيمان راټولوي او په بتي کبني يې په تيز اور ويلی کوي، نو هم داسې به زه تاسو خپل قهر او غضب کبني راټول کړم او په بنار کبني دننه به مو واچوم او ويلی به مو کړم. ٢١) زه به تاسو راټول کړم او زه به خپل يروونکي غضب په تاسو نازل کړم، او تاسو به په هغې کبني دننه ويلی شي. ٢٢) لکه څنگه چې سپين زر په بتي کبني ويلی کيږي، نو دغه شان به تاسو په هغې کبني دننه ويلی شي، او تاسو به پوهه شي چې ما، مالک خدائ په تاسو خپل قهر او غضب نازل کړي دي.“

د بني اسرائيلو د مشرانو گناهونه

٢٣) بيا د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (٢٤) ”اے بني آدمه، دې مُلک ته ووايه چې، ته هغه مُلک پي چې لا پاک شوے نه پي، په تا د غضب په ورځو کبني باران ونه شو. (٢٥) د هغه سازش کوونکی شهزادگان د هغه غرمبېدونکو زمرو په شان دی چې خپل بنکار په مينځ شلوی، هغوی انسانان خوری، هغوی مال دولت او قيمتی څيزونه چور کوی او د دې پيرې بنځي کونډې کوی. (٢٦) د هغه امامان زما شريعت ماتوی او زما د مقدسو څيزونو بې حرمتی کوی، هغوی د مقدسو څيزونو او د عامو څيزونو په مينځ کبني فرق نه کوی، او هغوی د پاكو او پليټو په مينځ کبني د فرق کولو تعليم نه ورکوی، او هغوی زما د سبت په ساتلو باندې خپلي سترگې پټوی، نو زه د هغوی په مينځ کبني سپک شوے يم. (٢٧) د هغه سرکاری آفسران لکه د ليوانو په شان خپل بنکار شلوی، هغوی وينه تويوی او خلق وژنی چې بې انصافه گټه وکړی. (٢٨) د هغې نبیان په غلطو رواگانو او دروغونو پېشگويو سره د هغوی دا کارونه صفا کوی. هغوی وائی چې، دا مالک قادر مطلق خدای فرمائی، خو په حقيقت کبني مالک خدای دا نه وی فرمائی. (٢٩) د هغه مُلک خلق زياتے کوی او غلا کوی، هغوی په غريبانانو او محتاجو خلقو ظلم کوی، او د مسافرو سره بد سلوک کوی او د هغوی حق نه انکار کوی. (٣٠) ما د هغوی په مينځ کبني د يو داسې کس لټون کولو چې د دېوال مرمت وکړی او په وران شوی ځای لکه د دېوال په شان ودرېری د هغه مُلک دپاره ودرېری چې زه پي تباہ نه کړم، خو ما څوک هم پيدا نه کړو.

۳۱) نو زه به په هغوی خپل غضب رانازل کړم او هغوی به په خپل سخت قهر کښې وسوزوم، او هر هغه څه به د هغوی په خپل سر راولم څه چې هغوی کړی دی. مالک قادر مطلق خدای فرمائی.

دوه زناکارې خوښې

۲۳) د مالک خدای کلام په ما نازل شو، ۲) ”اے بنی آدمه، دوه ښځې وې چې د یوې مور لویه وې. ۳) هغوی په مصر کښې کنجرې جوړې شوې، او په پېغلتوب کښې یې پردو سړو ته د خپلو سینو سره د لویو کولو اجازت ورکړو. ۴) د مشرې نامه اوحوله وه، او د هغې د خور نامه اوحولیبه وه. هغوی زما وې او زامن او لویه یې راوړل. د اوحوله نه سامریه مطلب دے، او اوحولیبه نه یروشلم مطلب دے. ۵) اوحوله په کنجرتوب کښې آخته شوه کله چې هغه لا زما وه، او هغه د شوق نه خپلو عاشقانو د اسوری جنگیالو پسې وه. ۶) سرکاری آفسران او کمانډران ټول ښکلی ځوانان و او شاندرای جامې یې اچولې وې او په آسونو سواره و. ۷) هغې خپل ځان د اسوریانو ټولو آفسرانو ته لکه د کنجرې په شان پېش کړو او خپل ځان یې د هغه هر چا ټولو بټانو سره پلټ کړو چا پسې چې د هغې شوق وو. ۸) هغې هغه کنجرتوب پرې نه بشودو چې په مصر کښې یې شروع کړې وو، کله چې د هغې د پېغلتوب په دوران کښې سړی د هغې سره ځملاستل او د هغې سینو سره یې لوبې وکړې او خپل شوق یې په هغې پوره کړو. ۹) نو په دې وجه ما هغه خپلو عاشقانو ته حواله کړه، اسوریانو ته چا سره

چې د هغې شوق دے. (۱۰) هغوی هغه برینډه کړه، د هغې نه یې زامن او لونه واخستل او هغه یې په توره ووژله. او هغه د نورو بنځو په مینځ کښې د عبرت مثال شوه، او سزا په هغې نازل شوه. (۱۱) د هغې خور او حویبه دا ولیدل خو اوس هغه په شهوت پرستی او کنجرتوب کښې د خپلې خور نه ډېره زیاته تېزه وه. (۱۲) اسوری مشرانو او افسرانو او د بنائسته جامو جنگیالو ته او په آسونو سوارو افسرانو ته، زیاته په شوق کښې وه چې ښکلی ځوانان وُو. (۱۳) نو ما ولیدل چې هغې هم خپل ځان پلټ کړو، او هغوی دواړه په یوه لاره باندې لاړې. (۱۴) خو هغې خپل کنجرتوب مخکښې جاری وساتلو. هغې د سړو تصویرونه په دېوال ولیدل، د بابلیانو تصویرونه چې په سور رنگ نقش شوی وُو. (۱۵) هغوی ملابندونه تړلی وُو او په سرونو یې غټ پټکی تړلی وُو، هغوی ټولو د بابلیانو د جنگی گاپو د افسرانو په شان لباس اغوستے وو. (۱۶) څنگه چې هغې هغوی ولیدل، نو هغوی ته یې ډېر شوق وشو او ورپسې یې بابل ته قاصدان وروپېرل. (۱۷) بیا بابلیان راغلل د هغې سره بستره کښې یو ځای شول، او په خپل شهوت سره یې هغه پلټه کړه. وروستو د دې نه چې هغه د دوی په وجه پلټه شوه، هغه د هغوی نه بېزاره شوه او د هغوی نه واورېدله. (۱۸) کله چې هغې په ښکاره توگه خپل کنجرتوب شروع کړو او خپل ځان یې ټولو ته لغړ کړو، زه د هغې نه بېزاره شوم او خپل مخ مې ترې نه واپولو لکه څنگه چې ما د هغې د خور نه اړولے وو. (۱۹) خو هغه د پخوا نه هم ډېره زیاته کنجره شوه لکه څنگه چې هغه په مصر کښې د خپلې ځوانۍ په عمر کښې کنجره وه. (۲۰) هغې هلته د خپلو عاشقانو سره شهوت بازی وکړه، د چا شرمگاه چې

د خرونو په شان غټ وو او د چا انزال چې د آسونو په شان
 ؤو. (۲۱) نو ته د خپلې خوانۍ د هغه مستی بیا خواهشمند
 یې، لکه څنگه چې ستا په پېغلتوب کښې پردو سرو په مصر
 کښې ستا د سینو سره لوبې وکړې.

د احوالیبه سره د مالک خدای عدالت

(۲۲) نو په دې وجه، اے احوالیبه، مالک قادر مطلق خدای
 داسې فرمائی، ”زه به ستا عاشقان ستا خلاف راپاخوم، د چا
 نه چې ته اوړېدلې یې او نفرت ترې کوې، او زه به هغوی ستا
 خلاف د هرې خوا نه راولم. (۲۳) بابلیان او ټول د فقود او د
 شوع او د کوع خلق او هغوی سره به ټول اسوریان، بنکلی
 خوانان سړی، ټول آفسران او حاکمان، د جنگی گاپو
 آفسران او د اوچت مقام خلق ټول په آسونو سواره ستا
 خلاف راولم. (۲۴) هغوی به ستا خلاف د وسلو، جنگی گاپو
 او رپرو او د ډبرو خلقو او لوی لښکر سره راشی. هغوی به
 ستا خلاف هرې خوا ته مورچه شی او د لویو او وړو ډالونو
 او جنگی ټوبی په سر به په تا حمله وکړی. او زه به تا هغوی
 ته د سزا دپاره حواله کړم. او هغوی به د خپل قانون په
 مطابق تاسو له سزا درکړی. (۲۵) زه به ستاسو خلاف خپله
 غصه نازله کړم، او هغوی به تاسو سره د غصې سلوک
 وکړی. هغوی به ستاسو پوزې او غوږونه پرې کړی، او په
 تاسو کښې چې څوک پاتې شی په توره به مړه کړی شی.
 هغوی به ستاسو زامن او لویه بوخی، او تاسو نه چې څوک
 پاتې شی هغوی به په اور کښې وسوزولې شی. (۲۶) هغوی به
 ستاسو نه جامې ویاسی او قیمتی کالی به درنه واخلي. (۲۷)

نو زه به ستا هغه فحاشی او کنجرتوب ختم کړم کوم چې تا
 په مصر کښې شروع کړې وو. ته به نور دې څیزونو ته د
 خواهش نظر نه کوې او نه به مصر یادوې. (۲۸) نو ځکه
 مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، زه تاسو هغه
 خلقو ته حواله کوم چې تاسو ترې نفرت کوئ، هغوی ته چا
 نه چې تاسو په بېزاري سره مخ اړولې وو. (۲۹) هغوی به
 تاسو سره د نفرت سلوک وکړی او هر هغه څیز به درنه
 یوسی کوم دپاره چې تاسو محنت کړې دې. تاسو به بریند
 او لغړ پرېږدی، او ستا د زناکاری شرم به څرگند شی. ستا
 فحاشی او زناکاری (۳۰) دا هر څه په تا باندې راوستل، ځکه
 چې ته نورو قومونو پسې بې قراره وې او خپل ځان دې د
 هغوی په بتانو پلټت کړو. (۳۱) ته د خپلې خور په لار لارې، نو
 زه به د هغې پیاله ستا په لاس کښې کېږدم. (۳۲) مالک قادر
 مطلق خدای داسې فرمائی چې، ته به د خپلې خور پیالی
 وڅښې، یوه لویه او ژوره پیالی، دا به تا د خلقو د توقو او
 مسخرو کړی، ځکه چې دا پیاله پکه ده. (۳۳) ته به په خفگان
 او نشه اخته شې، د تباهی او د دهشت پیالی، یعنی ستا د
 خور سامرپې پیالی. (۳۴) ته به دا وڅښې او تشه به یې کړې،
 او په ماتو شوو ټوکړو به یې شخوند ووې او خپله سینه به د
 غم نه ووې. ما مالک قادر مطلق خدای دا وفرمائیل. (۳۵) نو
 په دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، د کله
 نه چې تا زه هېر کړې یم او وروستو خپل شا ته دې
 غورزولې یم، په دې وجه ته به خامخا د خپلې شهوت پرستی
 او زناکاری سزا وزغمې.

په دواړو خوښندو د مالک خدای عدالت

۳۶ مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”اے بنی آدمه، ولې ته به د اوحوله او اوحولیبه عدالت وکړې؟ نو هغوی ته د هغوی حرام کارونه مخامخ کړه. ۳۷ ځکه چې هغوی زنا وکړه او د هغوی لاسونه په وینو سره دی. هغوی خپلو بتانو سره زنا وکړه، تر دې چې هغوی خپل زامن هم بتانو ته د خوراک دپاره قربانی کړل، کوم چې هغوی زما دپاره پیدا کړی و. ۳۸ هغوی ما سره هم دا وکړل چې، په هم هغه وخت کښې هغوی زما مقدس کور پلټ کړو او زما د سبت بې حرمتی یې وکړه. ۳۹ په هغه ورځ چې هغوی خپل ماشومان خپلو بتانو ته قربانی کړل، نو په هغه ورځ هغوی زما مقدس کور ته ننوتل او د دې بې حرمتی یې وکړه. دا هغه څه دی چې هغوی زما کور کښې وکړل. ۴۰ تر دې چې هغوی د سپرو دپاره قاصدان لېږلی و او څوک چې د لرې ځای نه راغلل، او کله چې هغوی راوړسېدل تا خپل ځان د هغوی دپاره پاک کړو او خپلې سترگې دې تورې کړې او لا دا چې ځان دې په سرو زرو سنگار کړو. ۴۱ بیا ته په شانداره صوفی کښېناستلې چې مېز یې په مخکښې پروت وو په کوم چې تا هغه خوشبو او تېل اېښی و او چې زما و. ۴۲ د گڼو خلقو شور د هغې سره نزدې وو، تر دې چې مست او عیاش خلق یې د صحرا نه راوستل او هغوی دغه دواړو خوښندو ته په مټو کښې بنگرې واچول او ښکلې تاجونه یې ورته په سر کړل. ۴۳ نو ما بیا د هغه چا په حقله ووئیل څوک چې د زناکاری په وجه سترې شوې وه، اوس پرېږده چې هغوی دا لکه د یو کنجری په شان استعمال کړی، ځکه چې هغه هم داسې ده. ۴۴ او

هغوی د هغې سره زنا وکړه. لکه څنگه چې سرې د زناکارې سره ځملي، نو هغوی د هغه بې حیا بنځو او حوله او او حولیبه سره ځملاستل. (۴۵) خو صادقان به هغوی ته د هغو بنځو سزا ورکړې څوک چې زنا او قتل کوی، ځکه چې هغوی زناکارې دی او لاسونه یې په وینو سره دی. (۴۶) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، ”د هغوی خلاف لوی لښکر راوله او هغوی یرې او لوټ مار ته حواله کړه. (۴۷) د هغوی دشمنان به هغوی سنگسار کړی او په توره به یې ووژنی، هغوی به د دوی زامن او لویه مړه کړی او د هغوی کورونه به وسوزوی. (۴۸) نو زه به په دې ملک کښې شهوت پرستی ختمه کړم، او ټولو بنځو ته به تنبیه ملاو شی او هغوی به نور ستا په نقش قدم نه ځی. (۴۹) تاسو به د خپلې شهوت پرستی دپاره سزا وزغمی او د خپلې بت پرستی د گناهونو سزا به برداشت کړی. نو بیا به تاسو په دې پوهه شی چې زه مالک قادر مطلق خدای یم.“

د پخلی دېگ

۲۴ (۱) د جلاوطني په نهم کال، د لسمې میاشتې په لسمه ورځ، د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، د نن ورځې تاریخ ولیکه، ځکه چې هم دا نن په دې تاریخ به د بابل بادشاه یروشلم محاصره کوی. (۳) یو مثال دې سرکشه قوم ته ووايه او هغوی ته ووايه چې، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، د پخلی دېگ په اور کېږدی او اوبه په کښې واچوی. (۴) او په هغې کښې د غوښې بوتی

واچوئ، ٿولي ٻني بوتِي لڪه پتون او اوڀري غوبنه په ڪبني
 واچوئ. او د هم داسي ٻنو هڊوڪو نه يي پڪ ڪري، (٥) د
 رمي نه د خاص څاروي غوبنه په ڪبني واچوئ، او د ڊگ
 لاندې خشاڪ ڪپردي. او اوبه وويشوي، او هڊوڪي هم د
 غوبني سره پاخه ڪري. (٦) نو مالڪ قادر مطلق خدائ
 داسي فرمائي چي، افسوس ڊي وي د قاتلانو په ٻنار، لڪه د
 هغه ڊگ په شان چي زنگ وهلي وي د چا گندگي چي نه
 اخوا ڪيري، ڊگ په يو شان سره خالي ڪري او خوبنه نا
 خوبنه مه ڪوي. (٧) کومه وينه چي يروشلم تويه ڪره نو هغه
 په ميدان ڪبني په يو ڪولاو گت تويه شوه، داسي نه وو شو
 چي گني په زمڪه تويه شوه او ڊورې پته ڪره. (٨) نو په ڊي
 وجه به زه خپله غصه راوڀاروم او د هغوي نه به بدله واخلم
 او د هغه وينه به په ڪولاو ڪاني تويه ڪرم چي دا هم ٻنڪاره
 وي. (٩) نو حڪه مالڪ قادر مطلق خدائ داسي فرمائي چي،
 افسوس ڊي وي د وينو تويولو په ٻناري يروشلم باندې. زه به
 هم ورته د اور بلولو ڊپاره لرگي ڀرے ڪرم. (١٠) نو خشاڪ
 راجمع ڪري، او اور بل ڪري. غوبنه ٻنه پخه ڪري او
 مصالحه ورباندې واچوئ او د هڊوڪو سره يي سڪاره ڪري.
 (١١) بيا هغه د تانبي خالي ڊگ په سڪارو باندې ڪپرده چي دا
 گرم شي او تانبه يي تڪه سره شي او ناپاڪي په ڪبني ويل شي
 او د هغي زنگ وسوزيري. (١٢) خو دا ٽول ڪارونه بي فائدي
 وو، تر ڊي چي د ڊي ڀر زيات زنگ په اور هم اخوا نه شو.
 (١٣) نو اوس تا په خپلو بي حيا ڪارونو خپل خان پليت ڪرے
 دے. حڪه ما ڪوشش وڪرو چي تا د خپلو پليٽو عملونو نه
 پاڪ ڪرم، خو ته پاڪ نه شو، ته به تر هغي پاڪ نه شي
 ترڇو چي زه خپله مڪمله غصه په تا نازله ڪرم. (١٤) ما

مالِک خُدائِ و فرمائیل. زما دپاره هغه وخت رارسېدلې دې چې خپله کاروائی وکړم. زه به وروستو نه شم، زه به رحم نه کوم، او نه به پېنېمانه شم. ستاسو د چال چلن او عملونو په مطابق به ستاسو عدالت وکړم، مالِک خُدائِ داسې فرمائی.

د حضرت حزقی ایل د بنځې مرگ

۱۵ د مالِک خُدائِ کلام په ما نازل شو چې، ﴿۱۶﴾ ”اے بنی آدمه، په یو گزار سره به زه ستا د سترگو تور، ستا بنځه ختمه کړم. خو ته مه د غم سندرې وایه مه ژړا کوه او مه اوبنځې تویوه. ﴿۱۷﴾ چغې سورې مه وهه، د مړی دپاره غمرازی مه کوه، خپل پټکې په سر وتره او خپلې خپلې دې په پښو کښې واچوه، د خپل مخ لاندې برخه مه پټوه او د مړی خبرات مه خوره.“ ﴿۱۸﴾ نو ما په سحر کښې خلقو ته و فرمائیل، او بیا په ما بنام کښې زما بنځه مړه شوه. او په بل سحر ما هغه شان وکړل لکه څنگه چې ما ته حکم شوې وو. ﴿۱۹﴾ نو بیا خلقو زما نه تپوس وکړو چې، ”ولې ته به مونږ ته دا وواږې چې ستا د دې کارونو زمونږ دپاره څه مطلب دې؟“ ﴿۲۰﴾ نو ما هغوئ ته وویل، ”د مالِک خُدائِ کلام په ما نازل شو چې، ﴿۲۱﴾ د بنی اسرائیلو قوم ته دا ووايه چې، مالِک قادر مطلق خُدائِ داسې فرمائی چې زه اوس د خپلې مقدسې قربان گاه بې حرمتی کوم، هغه مضبوط مقام چې تاسو پرې فخر کوئ وړانوم، ستاسو د سترگو تور یعنی ستاسو بنځې، او ستاسو د زړه امید تباه کوم. او کوم زامن او لونه چې تاسو پرېښودل هغوئ ټول به په توره قتل کړې شی. ﴿۲۲﴾ او تاسو به هغه کار وکړئ کوم چې ما وکړو. تاسو به د خپل

مخ لاندې حصه نه پټوئ او نه به د مړي خبرات خورئ. (۲۳)

تاسو به په خپل سر باندې پټکے ساتئ او پېزار به په پښو کوئ. تاسو به غم او ژړا نه کوئ، او تاسو به په خپله گناه کښې ضائع شئ او تاسو به په خپلو ټولو گناهونو ماتم کوئ.

(۲۴) ستاسو دپاره حزقي ایل يو نمونه دے، تاسو به هم هغه

خه کوئ خه چې هغه وکرل. کله چې داسې وشي نو بيا به تاسو په دې پوهه شئ چې زه مالک قادر مطلق خدائ یم.

(۲۵) او ته اے بنی آدمه، په کومه ورځ چې زه د هغوئ

مضبوط قلعه، د هغوئ خوشحالی او فخر، د هغوئ د سترگو

تور يعنې د هغوئ بنځې، د هغوئ د زړه خواهشونه، او د

هغوئ زامن او لويه ترې نه واخلم (۲۶) نو په هم هغه ورځ به

د يروشليم نه يو بچ شوے سرے تا له راشي او هغه به تا له

خبر راوړي. (۲۷) نو هم په هغه وخت کښې به ستا خوله

کولاو شي، او ته به د هغه سره خبرې وکرې او نور به ته

خاموشه پاتې نه شي. نو ته به د هغوئ دپاره نمونه يې، او

هغوئ به په دې باندې پوهه شي چې زه مالک خدائ یم.

د عمون خلاف پېشگوئي

۲۵ (۱) د مالک خدائ کلام په ما نازل شو چې، (۲)

”اے بنی آدمه خپل مخ دې د عمونيانو په خلاف راوگرځوه او

د هغوئ خلاف پېشگوئي وکره. (۳) عمونيانو ته ووايه چې، د

مالک قادر مطلق خدائ کلام واورئ. مالک قادر مطلق

خدائ داسې فرمائي، کله چې زما د عبادتخاني بې عزتي کېدله

او د بنی اسرائیلو زمکه شاره کېدله او د يهوداه خلق

جلاوطن کېدل نو تاسو خوشحالی وکره، (۴) نو زه په دې

وجه تاسو د مشرق خلقو ته د میراث په توگه حواله کوم. هغوی به ستاسو په مینځ کښې خپل کښپونه جوړ کړی او خپمې به ودروی، هغوی به ستاسو مېوې وخورې او ستاسو پئ به وڅښی. (۵) زه به د ربه ښار نه د اوسانو د څرن ځای جوړ کړم او د عمون نه به د گډو شپول جوړ کړم. نو بیا به تاسو په دې پوهه شی چې زه مالک خدای یم. (۶) نو مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، ځکه چې تاسو د بنی اسرائیلو خلاف خپل لاسونه وپړقول او خپلو پښو سره مو زمکه ودرېوله، او تاسو د بنی اسرائیلو د ملک په تباهی خوشحالی وکړه، (۷) نو په دې وجه به زه خپل لاس ستاسو خلاف دروغزوم او تاسو به نورو قومونو ته د غنیمت په توگه حواله کړم. زه به ستاسو قوم ختم کړم او تاسو به خانه بدوش کړم او تاسو به تباہ کړم. نو تاسو به په دې پوهه شی چې زه مالک خدای یم.“

د موآبیانو او د سعیر په حقله پېشگوئی

(۸) ”مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، نو ځکه چې موآب او سعیر وائی وگوره، د یهوداه قوم لکه د نورو ټولو قومونو په شان شو، (۹) نو په دې وجه، زه به د موآب سرحدی ښارونه حملې دپاره پرېږدم چې په هغې کښې د بیت یسیموت، بعل معون او قریتائم ښکلی ښارونه شامل دی. (۱۰) زه به د مشرق په خلقو موآب او عمونیان قبضه کړم، نو بیا به نور عمونیان د دنیا په ملکونو کښې نه یادېږی، (۱۱) زه به په موآبیانو د سزا حکم وکړم. نو بیا به هغوی په دې پوهه شی چې زه مالک قادر مطلق خدای یم.“

د ادوم خلاف پېشگوئی

﴿١٢﴾ ”مالک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی، حُکمه چې ادوم د يهوداه د قوم نه په بدله اخستو سره سخت مجرم وگرځولې شو. ﴿١٣﴾ نو په دې وجه، مالک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زه به خپل لاس د ادوم خلاف وگزوم او د هغه خلق او خُناور به ووژنم. زه به دا د تيمان نه واخلم تر ددان پورې وران ويجاړ کړم او هغوئ به په توره قتل کړم. ﴿١٤﴾ زه به د خپلو خلقو بنی اسرائیلو په لاس خپله بدله د ادوميانو نه واخلم، او هغوئ به ورسره زما د قهر و غضب په مطابق رفتار وکړی، هغوئ به زما په بدله اخستو پوهه شی، مالک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی.“

د فلسطی خلاف پېشگوئی

﴿١٥﴾ ”مالک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، فلسطیانو د يهوداه نه بېرحمه بدله واخسته، او هغوئ د خپل زړه پخوانی کینه او دشمنی ورسره ښکاره کړه. ﴿١٦﴾ نو په دې وجه، مالک قادر مطلق خُدائ داسې فرمائی چې، زه به د فلسطیانو خلاف خپل لاس وریزم، او زه به چریتیان ختم کړم او خوک چې د سمندر په غاړه اوسېږی هغوئ به تباه کړم. ﴿١٧﴾ او زه به د هغوئ نه سخته بدله واخلم او په خپل غضب کښې به ورله سزا ورکړم. نو بیا به هغوئ په دې پوهه شی چې زه مالک قادر مطلق خُدائ یم، کله چې زه د هغوئ نه بدله واخلم.“

د جلاوطني په يوولسم كال، د مياشتې په وپومبي ورځ كښې د مالک خدائ كلام په ما نازل شو، (۱) ”اے بنی آدمه، ځكه چې صور د يروشلم په حقله داسې وئيلي دي چې، او د دې قومونو دروازه ماته شوې ده، او د هغوی دروازې بلکل زما دپاره كولاو دي، نو اوس هغه تباہ پرته ده نو زه به آباډه شم. (۲) نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدائ فرمائي چې، اے صوره زه ستا خلاف يم، زه به ستا خلاف پېر قومونه راوچت كړم لكه څنگه چې سمندر خپلې چېي راوچتوي. (۳) هغوی به د صور دېوالونه تباہ كړي او د هغه برجونه به راگزار كړي او زه به د هغوی ملبه داسې جارو كړم چې لكه د صفا گت په شان پاتې شي. (۴) دا به لكه په سمندر كښې د ماهيگرو د جال د خورولو ځائ په شان وي، ځكه چې ما مالک قادر مطلق خدائ دا وفرمائيل چې، نور قومونه به هغه په آساني سره لوټ كولې شي. (۵) او په هغه اصلي زمكه باندې به د هغې اوسېدونكي په تورو قتل شي. نو بيا به هغوی په دې پوهه شي چې زه مالک خدائ يم. (۶) نو ځكه مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائي، زه به د شمال د خوانه د بابل بادشاه نبوكدنضر د بادشاهانو بادشاه، د آسونو او جنگي گاپو، د سوارو او د لوی لښكر سره د هغوی خلاف راولم. (۷) او په هغه اصلي زمكه به د هغې اوسېدونكي په تورو قتل شي، هغه به ستا خلاف د خاورو پېرې جوړ كړي، او ستاسو دېوالونو ته به لارې جوړې كړي او خپل پالونه به ستا خلاف راوچت كړي. (۸) هغه به ستا دېوالونه په مشين سره راگزار كړي او په خپلې وسلې سره به ستا برجونه

را ونړوی. (۱۰) د هغوی آسونه به دومره زیات وی چې په خپلو دوړو کښې به تا پټ کړی. او د جنگی آسونو د شور نه به ستا دېوالونه په لړزان شی، د هغې بگی او جنگی گاپی چې کله ستا د ښار دروازې ته درننوخی دا به د هغه ښار په شان وی د چا دېوالونه چې د مخکښې نه وړان شوی وی. (۱۱) ستا لارې کوڅې به د خپلو آسونو د پښو د نوکو لاندې کړی، او هغه به ستا خلق په توره قتل کړی، او ستا مضبوطې ستنې به په زمکه لاندې راوغورزیږی. (۱۲) هغوی به ستا مال دولت لوټ کړی او ستا د تجارت سامان به لوټ کړی، هغوی به ستا دېوالونه مات کړی او ستا ښکلې کورونه به راوغورزوی او ستا کانی، لرگی او ملبه به په سمندر کښې وغورزوی. (۱۳) زه به ستا د سندرو آواز ختم کړم او ستا د رباب آواز به نور نه اورېدلې کیري. (۱۴) زه به تا برېښه گټه کړم، او ته به هغه ځای وگرځې چرته چې خلق د ماهیانو جال خوروی. ته به بیا آباد نه شي ځکه چې مالک خدای فرمائی دی، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی. (۱۵) دا هغه څه دی چې مالک قادر مطلق خدای یې صور ته فرمائی، آیا د سمندر ساحلی ځایونه به ستا د راغورزېدو د آواز په وجه د یرې نه ونه لړزیږی کله چې زخمیان چغې سورې وهی او په تا کښې خلق حلالیږی؟ (۱۶) نو بیا به د ساحل ټول شهزادگان د خپلو تختونو نه راکوز شی او خپله چوغه به ویاسی او خپلې د گُلکاری جامې به یوې خوا ته کېږدی. هغوی به د غم لباس واچوی په زمکه به کښېنی او د یرې نه به رېږدی، او ستا په تباهی به خفه کیري. (۱۷) نو بیا به هغوی ستا په حقله د غم په مرثیو کښې داسې وائی، ته څنگه تباه شوې، د سمندرونو خلق به ستاسو مُلک قبضه کړی، اے

مشهورې ښارې، يو وخت داسې وو چې تا په سمندر
بادشاهي كوله او په ټوله دنيا مو يره خوره كړې وه. (۱۸) نو
اوس ساحلي علاقه ستا د راغورزېدلو په ورځ لړزېږي، په
سمندر كښې جزيرې ستا په راغورزېدلو په لړزان شوې دي.
(۱۹) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائي چې، كله چې زه
ستا ښار په كنډرو بدل كړم، لكه د هغه ښار په شان چې په
كښې كله څوك نه وي آباد شوي، او كله چې زه د سمندر د
تل نه اوبه په تا راوخېژوم او په هغه ډوبو او يو كښې غرق
شي، (۲۰) نو بيا به زه تا د هغه چا سره لاندې كندې ته بوخم،
هغه خلقو له څوك چې ډېر وړاندې تېر شوي دي. او زه به تا
په لاندې زمكه كښې اوسوم، لكه د پخوانو تباه شوو سره به
اوسېږي، د هغوي سره څوك چې لاندې كندې ته روان وي،
نو ته به بيا هيڅكله راواپس نه شي او نه به د ژوندو په دنيا
كښې خپل خائي ته ورسېږي. (۲۱) زه به تاسو په دردناك
مرگ ووژنم او ته به نور په دنيا كښې نه يي. ستا لټون به
كولې شي خو ته به هيڅكله نه پېدا كېږي. مالک قادر مطلق
داسې فرمائي.

د صور د غم مرثيه

۲۷ (۱) د مالک خدای كلام په ما نازل شو چې، (۲)
”اے بنی آدمه، د صور په حقله د غم مرثيه ووايه. (۳) صور
ته ووايه، چې ته د سمندر په غاړه پروت يي او د سمندر د
غاړې ډېرو خلقو سره تجارت كوي، مالک قادر مطلق خدای
فرمائي چې، اے صوره تا د خپل ځان په حقله وئيل چې زما
د ښائست جواب نشته. (۴) ستا حدونه د سمندر مينځ پورې

رسېدلی دی. ستا جوړونکو ستا بنائست لاجوابه جوړ کړې
 دے. (۵) ته لکه د سمندر د هغه کشتی په شان وې چې د
 حرمون د غره د نختر لرگی نه جوړه شوې وې او هغوی د
 دیار لرگی د لبنان نه راوړل چې ستا دپاره یوه ستن ترې
 جوړه کړی. (۶) هغوی د خپری لرگی د بسن نه راوړل او
 ستا د چلولو چپو پي ترې جوړ کړل، هغوی ستا فرش د
 قبرص د نخترو نه جوړ کړو په دې باندې پي د هاتی د
 غابونو کار وکړو. (۷) ستا بادبان د مصر د گلکاری د
 کتان نه جوړ وو، او دا ستا په سر باندې لکه د جنډې په شان
 رپېدو، ستا شامیانه د کاسنی او آسمانی رنگی کپړې وه چې
 د ایسه د ساحلی علاقې نه راوړلې شوې وه. (۸) د صیدا
 او ارود کسان ستا چپو وهونکی ؤو. اے صوره، ستا
 هوبنیار کسان ستا مانکیان ؤو. (۹) د جبل د علاقې نه په
 کار پوهه او هوبنیار کسان په کشتی کبني ؤو چې ستا
 چاؤدونه بند کړی. د سمندر ټولې کشتی او د دې مانکیان
 راغلل چې ستا د مال تجارت وکړی. (۱۰) د فارس، لیدیه او
 لیبیا فوجیان ستا په لبسکر کبني شامل ؤو. هغوی خپل پالونه
 او ټوپي ستا په دېوالونو راځوړند کړل چې تا ته شان و
 شوکت ملاو شی. (۱۱) د ارود او د حیلک سپرو د هرې خوا
 نه ستا د دېوالونو حفاظت وکړو، او د جماد خلق ستا په
 برجونو کبني ؤو. هغوی خپل پالونه ستا په دېوالونو راځوړند
 کړل، هغوی ستا حُسن مکمل کړو. (۱۲) ترسیس تا سره
 کاروبار وکړلو ځکه چې تا سره هر قسم سامان ډېر زیات
 ملاوېدلو، او ستا د څیزونو په بدله کبني هغوی تا ته سپین
 زر، اوسپنه، تیم او سیکه درکوله. (۱۳) یونان، تویل او مسک
 تا سره کاروبار وکړو، هغوی ستاسو د سامان په بدل کبني

غلامان او د زېږو څيزونه درکړل. (۱۴) د بيت تجر مه خلقو د
 څيزونو په بدل کښې تاسو له آسونه، جنگي آسونه او قچرې
 درکړې. (۱۵) د ددان خلقو تاسو سره کاروبار وکړو، او د
 پېرو ساحلي علاقو خلق ستا گاهکان ؤو، هغوى تا ته د هاتي
 غابښونه او د آبنوس لرگي درکړل. (۱۶) د شام خلقو تا سره
 کاروبار وکړو ځکه چې په تا کښې هر قسم څيز ملاوېدو،
 هغوى ستا د سامان په بدله کښې تا له زمرد کاني کاسني او
 آسماني رنگي کپرې، گُلکاري، نرم کتان، مرجان او ياقوت
 درکول. (۱۷) يهوداه او بني اسرائيلو تا سره کاروبار وکړو، او
 هغوى ستا د څيزونو په بدله کښې تا ته د منيت نه غنم،
 اينخر، شات، د زيتونو تېل او مصالحي درکړې. (۱۸) دمشق
 تا سره د پېر پېداوار او د مال د زياتوالي په وجه، کاروبار
 وکړو او د دې څيزونو په بدله کښې يې د حلبون مے او د
 صاخر وړې درکړه. (۱۹) د ودان او يونان خلقو ستاسو نه
 څيزونه اخستل او د هغې په بدله کښې يې تاسو ته د کار
 اوسپنه او خوشبودارې مصالحي درکولې. (۲۰) د ددان خلقو
 د آسونو د قيمتي زينونو کاروبار تاسو سره کولو. (۲۱) د
 عربو او د قيدار ټول شهزادگان ستا خريدار ؤو، هغوى تاسو
 سره د گپورو، گدانو، او چپلو کاروبار وکړو. (۲۲) د شيبا او
 راماه خلقو تا سره کاروبار وکړو، ستاسو د څيزونو په بدله
 کښې هغوى تاسو له اعلى مصالحي، قيمتي کاني او سره زر
 درکول. (۲۳) د حاران، کنه او عدن، د شيبا سوداگرو او د
 اسور او کلمد خلقو هم تا سره تجارت وکړو. (۲۴) ستاسو په
 بازارونو کښې هغوى تاسو سره د ښکلې کپرې، د آسماني
 رنگي کپرې، د گُلکاري او د رنگينه قالينونو چې پري ترې تاو
 ؤو او چې گُلکاري يې کلکې تړلې شوې وې کاروبار وکړو.

(۲۵) د ترسیس بیرو ستا د سامان په وپولو کبښې مدد کولو،
 او د سمندر په زړه کبښې ته د دروند مال نه پکه وې. (۲۶)
 ستا چپو وهونکو ته لوی سمندر ته راوړسولې، خو د مشرق
 هواگانې به تا د سمندر په مینځ کبښې ماته کړی. (۲۷) ستا
 مال دولت، د تجارت سامان او مال، ستا د بیړۍ ټول
 چلوونکی، جوړونکی او پوهان، ستا تاجران، او ستا ټول
 فوجیان، او نور ټول هغه کسان چې په کشتۍ کبښې ناست دی
 به د سمندر په زړه کبښې پوب شی په کومه ورځ چې ستا
 کشتۍ تباہ شی. (۲۸) ستا د ماښکیانو د چغو په وجه به د
 سمندر په غاړه خلق د یرې نه ولرزیږی. (۲۹) هغه ټول چپو
 وهونکی به خپله کشتۍ پرېږدی، ماښکیان او نور کار کوونکی
 به د ساحل په غاړه ودریږی. (۳۰) هغوی به خپل آواز اوچت
 کړی او په تا به سخته ژړا کوی، هغوی به په خپلو سرونو
 خاورې او دوړې وشیندی او په ایرو کبښې به ورغړی. (۳۱)
 هغوی به ستا په وجه خپل سرونه گنجی کړی او د ټاپ جامې
 به واچوی. هغوی به په تا په پرېشانه زړه سره ژړا وکړی.
 (۳۲) کله چې هغوی په تا باندې ژړا او ویر کوی، هغوی به
 ستا په حقله د غم مرثیه وائی، څوک لکه د صور په شان
 خاموشه وو، چې سمندر یې محاصره کړی وو؟ (۳۳) کله
 چې به ستا د تجارت مال په سمندر کبښې نورو ملکونو ته
 وړلې کېدو، تا پېر ملکونه ماړه کړل. ستا د پېر مال دولت
 او مال سره تا د زمکې بادشاهان ماړه کړل. (۳۴) اوس ته د
 سمندر په ژورو اوبو کبښې مات او پوب شوې یې، ستا
 سامانونه او ستا کارکوونکی ټول تا سره لاندې پوب شول.
 (۳۵) هر هغه څوک چې د سمندر په غاړه اوسېږی، هغوی تا
 ته حېران دی، د هغوی بادشاهان یرې اخستی دی او پرېشانه

شوی دی او شکونه یې د یرې نه په بله اوږدلی دی. (۲۶) د قومونو سوداګرو ستا په حقله په خپلو کښې وائی چې توبه توبه، کله چې هغوی ستا خراب انجام ولیدو او ته د تل دپاره نیست نابود شوې.

د صور د بادشاه خلاف پېشگوئی

۲۸ (۱) د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه، د صور حکمران ته ووايه، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې تا د خپل زړه په مغرورتیا کښې وئیل چې، زه خدای یم او زه د خدای په تخت د سمندر په زړه کښې ناست یم. خو ته انسان یې او خدای پاک نه یې، اگر چې ستا دا خیال دے چې ته د خدای په شان هوبنیار یې. (۳) ولې ته دانیال نه ډېر هوبنیار یې چې یو راز هم ستا نه پټ نه دے؟ (۴) ستا په خپل عقل او پوهه تا د خپل خان دپاره مال دولت راجمع کړو او په خپله خزانه کښې دې سره او سپین زر راغونډ کړل. (۵) په تجارت کښې د ډیرې پوهې په ذریعه تا خپل مال دولت زیات کړو، او د مال دولت په وجه ستا زړه ډېر مغروره شو. (۶) نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، ځکه چې ستا خیال دا دے چې ته هوبنیار یې، لکه د خدای په شان هوبنیار یې، (۷) زه به ستا خلاف د غېرو قومونو نه د ټولو نه زیات بې رحمه خلق راولم، هغوی به ستا د حُسن او عقل خلاف خپلې ټورې راوکاږی او ستا ځلېدونکې شان او شوکت به پلټ کړی. (۸) هغوی به تا کندي ته بشکته کړی او ته به د سمندر په زړه کښې په بې دردی سره مړ شې. (۹) ولې ته به بیا د قاتلانو په مخکښې

ووائِي چِي زهٔ خُدائِ يم؟ هيڙڪله نه. تهٔ به صرف انسان يِي،
 خُدائِ نه، د هغوئ په لاسونو کبنئ څوڪ چِي تا حلالوي. (۱۰)
 تهٔ به د غبرو قومونو په لاسونو لکه د ناستنو په شان مړ شي.
 ما مالِڪ قادر مطلق خُدائِ دا فرمائيلي دي.“

د صور د بادشاه د غم مرثيه

(۱۱) د مالِڪ خُدائِ کلام په ما نازل شو، (۱۲) ”اے بنی آدمه،
 د صور د بادشاه په حقله د غم مرثيه ووايه او هغهٔ ته ووايه
 چِي، مالِڪ قادر مطلق خُدائِ داسي فرمائي چِي، تهٔ د
 کامليت نمونه وې، د عقل نه پک وې او ستا حُسن د کمال
 وو. (۱۳) تهٔ په باغِ عدن کبنئ، د مالِڪ خُدائِ په باغ کبنئ
 وې، هر قسم قيمتي کانو لکه ياقوت، طوپاز، هيره،
 ايکوامرين، اونيکس کاني، جاسپر، نيلم، زمرد او لعلونو تهٔ
 بنائسته کړي وې. تهٔ د سرو زرو کار بنکلے کړي وې. په
 کومه ورځ چِي ستا تخليق وشو دا ستا دپاره تيار کړي شوي
 وُو. (۱۴) ما تهٔ د وزرو والا مخلوق په شان مسح شوي او
 ساتونکے مقرر کړي او تهٔ د خُدائِ پاک په مقدس غر وې،
 او تهٔ د بلېدونکو کانو په مينځ کبنئ گرځېدلې. (۱۵) ستا د
 پيدايبست د ورځي نه ستا چال چلن بئ داغه وو تر دې چِي په
 تا کبنئ بدکاري پيدا شوه. (۱۶) تهٔ د خپل ډېر زيات تجارت
 په وجه د ظلم زياتي نه پک شوې او گناه دې وکړه. نو ما بيا
 تهٔ په بئ عزتي سره د خُدائِ پاک د غرهٔ نه وشړلې، او ما تهٔ
 اے حفاظت کوونکي فربستي د هغه بلېدونکو کانو نه وشړلې.
 (۱۷) ستا زړهٔ په خپل حُسن باندې مغروره شو، او تا خپل
 عقل د خپل شان او شوکت په وجه خراب کړو. نو ما تهٔ

زمکي ته راوغورزولي، او بادشاهانو ته مي تماشه جوړه کړي. (۱۸) تا په خپلو ډېرو گناهونو او بي ايمانه تجارت خپل د عبادت ځايونه گنده کړل. نو ما په تا اور ولگولو او هغه ته وسوزولي، او ته مي په زمکه د ټولو هغه کسانو په وړاندې په اير و بدل کړي چې ستا تماشه يې کوله. (۱۹) ټولو هغه ملکونو چې ته يې پېژندلې تا ته حېران دي، ستا مرگ به ډېر خطرناک وي او ته به نور په دنيا کښې پاتې نه شي.

د صيدا خلاف پېشگوئي

(۲۰) د مالک خدائ کلام په ما نازل شو، (۲۱) ”اے بنی آدمه، خپل مخ دې د صيدا خلاف کړه، د هغې خلاف پېشگوئي وکړه (۲۲) او ووايه چې مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائي چې، زه ستا خلاف يم اے صيدا، او زه به په تا کښې جلال حاصل کړم. نو هغوي به په دې پوهه شي چې زه مالک خدائ يم. کله چې زه په هغې د سزا فېصله وکړم او خپل ځان په هغې کښې مقدس ښکاره کړم. (۲۳) زه به په هغې وبا راولم او د هغې په کوڅو کښې به وينې روانې کړم. د هرې خوا نه به په تا حملې کيږي، ستا خلق به په کښې په توره مړه شي. نو بيا به هغوي پوهه شي چې زه مالک خدائ يم.“

بنی اسرائیلو ته به برکت ملاو شي

(۲۴) ”د بنی اسرائیلو د خلقو به نور کينه لرونکي گاونډيان نه وي کوم چې لکه د درد ورکونکي ازغو او تېره غنو په شان وو. نو بيا به هغوي پوهه شي چې زه مالک خدائ يم. (۲۵) مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائي چې، کله چې زه د بنی

اسرائیلو قوم د هغه مُلکونو نه راغونډ کړم کومو مُلکونو ته چې هغوی خواره واره شوی ؤو، زه به د هغوی په مینځ کښې او د نورو قومونو په وړاندې خپل ځان مقدس وښایم. نو بیا به هغوی په خپل مُلک کښې اوسېږي، کوم چې ما خپل خدمتگار یعقوب له ورکړې وو. ﴿٢٦﴾ هغوی به هلته په امن سره ژوند تېروي او هغوی به کورونه جوړ کړي او د انګورو بوتې به وکړي. زه به د هغوی هغه ټولو ګاونډیانو له سزا ورکړم چا چې ورپورې ټوقې کړې وې. نو بیا به هغوی پوهه شي چې زه د هغوی مالک قادر مطلق خدای یم.“

د مصر خلاف پېشګوئي

٢٩ ﴿١﴾ زمونږ د جلاوطنۍ د لسم کال د لسمې میاشتې په دولسمه ورځ د مالک خدای کلام په ما نازل شو، ﴿٢﴾ ”اے بنی آدمه، د مصر د بادشاه فرعون په خلاف خپل مخ ورواړوه. د هغه او د ټول مصر خلاف پېشګوئي وکړه. ﴿٣﴾ هغه ته ووايه چې مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائي چې، اے د مصر بادشاه فرعون، زه ستا خلاف یم، ته لکه د یو لوی اژدها په شان په خپلو نهرونو کښې غزېدلې یې او ته دا وائي چې دریائے نیل زما دے او دا ما د خپل ځان دپاره جوړ کړې دے. ﴿٤﴾ زه به ستا په خوله کښې ګنډه واچوم او د هغه نهرونو ټول کبان به ستا خرمن پورې ونښلوم. او زه به تا سره د هغه ټولو کبانو د نهرونو نه راوکاږم کوم چې ستا خرمن پورې انښتی وی. ﴿٥﴾ زه به تا او ستا د نهرونو هغه ټول کبان په صحرا کښې پرېږدم. ته به په اوچه زمکه پروت

يې او تۀ به نۀ راغونډ او نۀ اوچت کړې شي. زۀ به تا د زمکې
 د ځناورو او د هوا د مارغانو خوراک کړم. ﴿٦﴾ نو بيا به
 هغوی ټول په دې پوهه شي څوک چې په مصر کښې اوسېږي
 چې زۀ مالک خدای یم. تۀ د بنی اسرائیلو د قوم دپاره صرف
 د لوخي امسا په شان وې. ﴿٧﴾ کله چې تۀ هغوی په خپل
 لاس کښې ونيولې نو تا ډرې وکړه او د هغوی اوږه دې سوري
 کړه، او کله چې هغوی په تا تکیه وکړه، نو ستا ملا ماته شوه.
 ﴿٨﴾ نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی
 چې، زۀ به ستاسو خلاف توره راواخلم او ستاسو سړی او د
 هغوی ځناور به قتل کړم. ﴿٩﴾ نو مصر به په صحرا او شاپه
 زمکه بدل شي. نو بيا به هغوی په دې پوهه شي چې زۀ مالک
 خدای یم. ځکه چې تا وئیل چې، دريائے نیل زما دے، هغه
 ما جوړ کړے دے. ﴿١٠﴾ نو په دې وجه زۀ ستا او ستا د
 نېرونو خلاف یم، او زۀ به د مصر ملک تباہ او وړان وچاړ
 کړم د مجدال نه تر اسوان پورې، او د ایتھوپيا د سرحدونو
 پورې. ﴿١١﴾ نۀ به د انسان او نۀ به د ځناورو قدم په تا تېر
 شي، او د څلوېښتو کالو پورې به په کښې هيڅ څوک هم نۀ
 اوسېږي. ﴿١٢﴾ زۀ به د مصر حال د خوا او شا وړانو ملکونو
 نه بدتر کړم. او د هغه ښارونه به د تباہ شوو ښارونو په مينځ
 کښې د څلوېښتو کالو پورې تباہ پراتۀ وې. او زۀ به مصریان
 په نورو قومونو او ملکونو کښې خواره واره کړم. ﴿١٣﴾ نو
 مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، زۀ به مصریان د
 څلوېښتم کال په آخر کښې د هغه ملکونو نه رايوځای کړم
 کوم ته چې هغوی خواره شوی وؤ. ﴿١٤﴾ زۀ به هغوی بيا
 بحال کړم او خپل اصلی او د پلار نيکۀ ملک جنوبي مصر ته
 راولم. او هلته به د هغوی يو کمزورے بادشاهت وې. ﴿١٥﴾ دا

به د نورو بادشاهتونو په مينځ کښې د ټولو نه کمزورې
 بادشاهت وی او کله به هم په نورو بادشاهتونو خپل ځان
 اوچت نه کړی. زه به دا دومره کمزورې کړم چې دا به
 هيڅکله هم په نورو قومونو حکومت ونه کړی. (۱۶) بنی
 اسرائيل به نور په مصر تکیه نه کوی خو دا به هغوی ته د
 خپلې هغه گناه کولو يو يادگار وی چې کله به دوی د هغوی
 نه مدد غوښتلو. نو بيا به هغوی په دې پوهه شی چې زه مالک
 خدای یم.

د نبوکدنصر بادشاه مصر فتح کول

(۱۷) په اوويشتم کال، د وړومبې میاشتي په وړومبې ورځ، د
 مالک خدای کلام په ما نازل شو چې، (۱۸) ”اے بنی آدمه، د
 بابل بادشاه خپل فوجیان د صور خلاف د حملې دپاره
 ورولبړل، تر دې چې د سخت جنگ په وجه گنجیان شول او
 د هغوی اوږې پولې شوې، خو د دې ټول تکلیف باوجود
 بادشاه او هغوی تش لاس راغلل. (۱۹) نو په دې وجه مالک
 قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، زه د مصر ملک
 نبوکدنصر د بابل بادشاه له ورکوم، او هغه به د دې مال
 دولت ځان سره یوسی. هغه به دا لوټ کړی، خپلو فوجیانو
 ته به یې په تنخواه کښې حساب کړی. (۲۰) ما هغه ته په انعام
 کښې مصر ورکړو د هغه کار په بدل کښې کوم چې هغه او د
 هغه فوجیانو زما دپاره کړې دے. مالک خدای داسې
 فرمائی. (۲۱) چې کله دا هر څه وشي نو زه به بنی اسرائیلو له
 نوې طاقت ورکړم. اے حزقی ایله، په هغه وخت به زه ستا
 خوله کولو کړم او ته به دوباره د هغوی په مينځ کښې خبرې

شروع ڪري. نو بيا به هغوى پوهه شى چي زه مالڪ قادر
مطلق خدائى يم.

د مصر دپاره د غم مرثيه

۳۰ (۱) د مالڪ خدائى ڪلام په ما نازل شو، (۲) ”اے
بنى آدمه پيشگوئي وڪړه او ووايه، مالڪ قادر مطلق خدائى
داسې فرمائي چې، وير وڪړئ او ووايي، افسوس دې وي په
هغه ورغ (۳) ځكه هغه ورغ رانزدې ده، د مالڪ خدائى ورغ
رانزدې ده، د تورو تيارو ورغ، دا به د قومونو دپاره د قيامت
ورغ وي. (۴) د مصر خلاف به توره رانازله شى، او په
ايتھوپيا باندې به غم نازل شى. ڪله چې مصر ڪبني مړي
وشي، د هغه مال دولت به لوټ شى او د هغه بنيادونه به د
بېخه وران شى. (۵) د ايتھوپيا، ليبيا، د لډيه، عربو، او د
كوب زما د غوره شوى ملك خلق به د مصر سره په توره
قتل كړي شى. (۶) مالڪ قادر مطلق خدائى داسې فرمائي
چې، مصر او د هغه اتحاديان به ووژلې شى او د هغه د كبر
كاسه به نسكوره شى. د مجدال نه تر اسوان پورې به هغوى د
هغه سره په توره قتل كړي شى، مالڪ قادر مطلق خدائى
داسې فرمائي. (۷) هغوى به د نورو ورانو ملكونو په مينځ
كبني برباد وي، او د هغوى بنارونه به د تباه شوو بنارونو په
مينځ ڪبني پراته وي. (۸) نو بيا به هغوى په دې پوهه شى
چې زه مالڪ خدائى يم، ڪله چې زه په مصر اور ولگوم او د
هغه ټول مددگاران قتل شى. (۹) په هغه ورغ به پېغام
رسوونكى زما نه په ڪشتي ڪبني روان شى چې د ايتھوپيا

مغروره خلق وپروى. د مصر د تباھۍ په ورځ به هغوى پېر پرېشانه شى، په يقين سره هغه ورځ راروانه ده. (۱۰) مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائى چې، زه به د بابل بادشاه نبوکدنصر په وسيله گڼ مصریان ختم کړم. (۱۱) هغه او د هغه فوجیان چې په ټولو قومونو کېنې ظالمان دى د دې ملک د تباھۍ دپاره به راوستې شى. هغوى به خپلې ټورې د مصر خلاف راوباسى او هغه به د مرو نه پک کړى. (۱۲) زه به دریائے نیل اوچ کړم او هغه زمکه به په بدعملو خلقو خرڅه کړم. د غېرو خلقو په لاس به دا زمکه او په دې کېنې هر څه شاړ کړم. ما مالک خدائ دا وفرمائیل. (۱۳) مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائى، زه به بتان تباه کړم او په میمفس کېنې مجسمې به ختمې کړم. نور به په مصر کېنې شهزاده نه وى، او زه به په ټول ملک دهشت خور کړم. (۱۴) زه به بره مصر تباه کړم، او ضعن ته به اور ولگوم، او تیبس ته به سزا ورکړم. (۱۵) زه به خپل غضب د مصر په مضبوط ښار پلوسیوم نازل کړم. او د تیبس گڼ خلق به تباه کړم. (۱۶) زه به په مصر اور ولگوم او پلوسیوم به د درد نه تاوېږى. تیبس به په مینخ نیم کړم، او میمفس به په مسلسله پرېشانی کېنې وى. (۱۷) د هلیوپولیس او بوستیس خوانان به په ټوره مړه شى، او دا ښارونه به په خپله قبضه کړې شى. (۱۸) په تحفنجیس کېنې به د ورځې تیاره شى کله چې زه د مصر جغ مات کړم او د هغه زور به ختم شى. هغه به په ورځو کېنې پټ شى، او د هغه کلی به قبضه کړې شى. (۱۹) نو زه به په مصر سزا نازله کړم، او هغوى به پوهه شى چې زه مالک خدائ یم.“

د مصر د فرعون زور ختمېدل

٢٠) په يوولسم کال د وپرومبې مياشتې په اوومه ورځ د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (٢١) ”اے بنی آدمه، ما د مصر د بادشاه فرعون لاس مات کړو. هغه د رغېدلو دپاره ونه ترلې شو او نه ورسره تخته ولگولې شوه چې هغه دومره مضبوط شي چې توره ونيسي. (٢٢) په دې وجه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائي، زه د مصر د بادشاه فرعون په خلاف يم. زه به د هغه دواړه لاسونه مات کړم، روغ او مات دواړه لاسونه به يې مات کړم، او توره به د هغه د لاس نه وغورزوم. (٢٣) زه به مصریان په نورو قومونو او ملکونو کښې خواره واره کړم. (٢٤) زه به د بابل د بادشاه لاسونه مضبوط کړم او خپله توره به د هغه په لاس کښې کېږدم، خو زه به د فرعون لاسونه مات کړم، او هغه به د هغه په وړاندې د مرګونې انسان په شان زبیرګی کوی. (٢٥) زه به د بابل د بادشاه لاسونه مضبوط کړم، خو د فرعون لاسونه به شل ګوډ کړم. نو بيا به هغوی پوهه شي چې زه مالک خدای يم، کله چې زه خپله توره د بابل د بادشاه په لاس کښې کېږدم او چې هغه يې د مصر خلاف راوکاږی. (٢٦) زه به مصریان د نورو قومونو او ملکونو په مينځ کښې خواره واره کړم. نو بيا به هغوی پوهه شي چې زه مالک خدای يم.“

په لبنان کښې د ديار ونه

٣١) د جلاوطني په يوولسم کال، د درېمې مياشتې په اوله ورځ د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (٢) ”اے بنی

آدمه، د مصر بادشاه فرعون او د هغه ټولو گڼو خلقو ته

داسې ووايه، په لويئ کښې ته خپل ځان چا سره برابر گڼې؟

٣ تاسو د تکره اسور په شان یئ، کوم چې یو وخت د

لبنان د ديار د ونې په شان وو، چې څانگې يې ښائسته وې او

په ټول ځنگل يې سورې خور وو، او لوړوالې يې وريځو ته

رسېدو. ٤ هغه اوبو غټ کړو، او په زمکه کښې لاندې چينو

هغه لوړ کړې وو، او د هغوی نهرونه د هغه ونې گېرچاپېره

بهبدل، او د اوبو لختی يې د پټی ټولو ونو ته ورغلی ؤ. ٥

نو دا د پټی د نورو ټولو ونو نه پېره اوچتېدله، او د دې څانگې

پيرې پلنې اوږدې شوې وې ځکه چې جرړو ته زیاتې اوبه

رسېدلې وې. ٦ د هوا ټولو مارغانو د دې په څانگو کښې

جالې جوړې کړې، او ټولو ځنگلی ځناورو د هغې د څانگو

لاندې بچي راوړل، او د دُنیا ټول لوی قومونه د هغې د سورې

لاندې کښېناستل. ٧ د خپل اوچتوالی او گڼو څانگو په

وجه هغه پېره زیاته سیرابه وه، ځکه چې جرړو ته يې زیاتې

اوبه رسېدلې وې. ٨ د خدای پاک په باغ کښې د ديار نورې

ونې هغې ته نه شوې رسېدلې. د نختر ونو د هغې د څانگو د

گڼوالی مقابله نه شوه کولې، او د چنار ونو يې په څانگو

کښې برابروالې نه شو کولې. د خدای پاک په باغ کښې بله

یوه ونه هم دومره ښکلې نه وه. ٩ ما هغه په گڼو څانگو

ښکلې کړې وه، د خدای پاک په باغ عدن کښې ټولو ونو

ورسره سیالی کوله. ١٠ نو په دې وجه مالک قادر مطلق

خدای داسې فرمائی چې، هغه دومره اوچته شوې ده، او سر

يې بره وريځو سره لگېږی، او هغه خپل لوړوالی ته مغروره

شوې وه، ١١ نو ځکه ما هغه د غېرو ملکونو بادشاهانو ته

حواله کړه چې د هغې د گناهونو په مطابق ورسره رفتار

وکړی. ما هغه یوې خوا ته وغورزوله، (۱۲) او د ټولو نه
 بېرحمه غېر ملکیانو هغه پرې کړه او داسې یې پرېښودله. د
 هغې څانگې په غرونو او درو، گړنگونو کښې راوغورزېدلې،
 او د هغې څانگې د هغه ملک په درو کښې ماتې شوې پرېوتې.
 او د زمکې ټول قومونه د هغې د سوری نه بهر راووتل او هغه
 یې پرېښوده. (۱۳) د هوا ټولو مارغانو په دې غورزېدلې ونه
 کښې جالې جوړې کړې او د زمکې ځناور یې په څانگو کښې
 اوسېدل. (۱۴) پس د دې نه دې د بل یو ملک ونه هم په خپله
 دومره کبر نه کوی اکر چې سر یې د ورځو نه اوچت شوې
 هم وی او جرړې یې اوبو ته رسېدلې دی، ځکه چې هغه ټولې
 د مرگ خوا ته روانې دی، یعنې د فانی انسانانو سره لاندې
 قبر ته، د هغوی سره څوک چې لاندې قبر ته روان دی. (۱۵)
 نو مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، په کومه ورځ
 چې هغه ونه لاندې قبر ته ښکته شی نو هغه د اوبو چینی به
 ورباندې ماتم او ویر وکړی. ما د هغې نېرونه بند کړل، او د
 هغې بېحسابه اوبو بهېدل بند شول. نو د دې په وجه ما لبنان
 ته د ماتم کپړې واغوستې، او د زمکې ټولې ونې وچې شوې.
 (۱۶) ما د هغې د راپرېوتو په آواز دنیا په لړزان کړه کله چې
 هغه ما د هغوی سره لاندې د مرو دنیا ته ښکته کړه څوک
 چې قبر ته روان ؤو. بیا د عدن ټولې ونې او د لبنان ټولې
 غوره شوې ونې، او هغه ټولې ونې چې ښې سیرابه شوې وې،
 هغه لاندې زمکې ته ولېرلې شوې. (۱۷) د هغوی د نورو
 ملکونو اتحادیان هغه څوک چې د دې په سوری کښې
 اوسېدل هم د هغوی سره قبر ته لاړل څوک چې په توره قتل
 شوی ؤو. (۱۸) د باغ عدن کومه یوه ونه تا سره په شان او
 شوکت کښې مقابله کولې شی؟ خو ته به هم د عدن د نورو

ونو سره لاندې زمکې ته راوغورزولې شې، تۀ به د ناستنو په مینځ کبښې ځملي، د هغوی سره څوک چې په توره وژلې شوی دی. دا به د فرعون او د هغه د ټولو گڼو خلقو انجام وی، ما مالک خدای دا وفرمائیل.“

د فرعون دپاره د غم مرثیه

۳۲

۱ د دولسم کال، د دولسمې میاشتې په ورومبې

ورځ، د مالک خدای کلام په ما نازل شو، ۲ ”اے بنی

آدمه، د مصر د بادشاه فرعون په حقله د غم مرثیه ووايه او

هغه ته ووايه، تۀ د ملکونو په مینځ کبښې لکه د زمري په شان

وې، خو په حقیقت کبښې تۀ لکه د سمندر د اژدها په شان پي

چې په خپلو نهرونو کبښې گرځې راگرځې او په خپلو پښو

سره اوبۀ تاووي او نهرونه خړوي. ۳ مالک قادر مطلق

خدای داسې فرمائي چې، زۀ به ډېر خلق درولېږم چې تا زما

په جال کبښې راگېر کړي، او په هغې کبښې به دې د اوبو نه

رابهر کړي. ۴ زۀ به تا په زمکه راوغورزوم او په اوچ مېدان

به دې راوولم. زۀ به د هوا ټول مارغان پرېږدم چې په تا

کبښې او د زمکې ټول ځناور به په تا باندې خپل ځانونه مارۀ

کړي. ۵ زۀ به ستا غوښه په غرونو ونولم او ستا په لاش به

درې پکې کړم. ۶ زۀ به زمکه دومره ستا په وینو رنگ کړم

چې د غرونو سر ته ورسې، او گړنگونه به ستا د وینو پک

کړم. ۷ کله چې زۀ ستا د ژوند شمع مړه کړم، نو زۀ به

آسمان پټ کړم او د دې ستوري به تور کړم، زۀ به نمر په

وریکو سره پټ کړم، او سپوږمې به خپله ریا نۀ خوروي.

۸ زۀ به ستا دپاره د آسمان ټولې ریاگانې تیارې کړم، زۀ به

ستا په زمکه باندې تياره راولم. مالک خدای دا فرمائی. (۹)

زه به د پېرو قومونو زړونه پرېشانه کړم کله چې زه د نورو
مُلكونو په مينځ كېنې تا تباہ كړم، په هغه مُلكونو كېنې چې تا
نه پېژندل. (۱۰) زه به پېر خلق ستا د حالاتو په وجه پرېشانه
كړم، او ستا په وجه به د هغوی بادشاهان د يرې نه ولړزېږي
کله چې زه خپله توره د هغوی په وړاندې ښکاره کړم. ستا د
غورزېدو په ورځ به هغوی ټول هره لحظه د خپل ژوند دپاره
لړزېږي. (۱۱) ځکه مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی
چې، د بابل د بادشاه توره به ستاسو خلاف راشي. (۱۲) زه به
ستا لښکر ختم کړم د هغه طاقتورو خلقو په تورو چې د ټولې
دنيا بې رحمه خلق دی. هغوی به د مصر دېدبه ختمه کړي او
د هغې ټولې لښکرې به تباہ شي. (۱۳) زه به د هغې ټول
څاروی چې د سیند په خوا کېنې څرېږي تباہ کړم، نور به د
انسان پښې دا اوبه نه تاووی او نه به د ځناورو پښې دا
خړوی. (۱۴) بیا به زه د دې اوبه دومره خاموشه کړم او د
دې دریا بونه به لکه د تېلو په شان بهېږي، مالک قادر مطلق
خدای فرمائی. (۱۵) کله چې زه د مصر مُلك وران وچاړ
کړم او دا زمکه د هر څه نه خالی کړم، کله چې زه هغوی
ټول هلاک کړم څوک چې هلته اوسېږي، نو بیا به هغوی پوهه
شي چې زه مالک خدای یم. (۱۶) دا هغه د غم مرثیه ده چې
دوی به پې هغه ته ووائی. د دې مُلك لوڼه به دا وائی، د مصر
او د هغوی گڼ خلقو دپاره به د غم مرثیه وائی، مالک قادر
مطلق خدای فرمائی.

عالم ارواح

(۱۷) د دولسم کال د اولې مياشتې په پينځلسمه ورځ د مالک
 خدای کلام په ما نازل شو، (۱۸) ”اے بنی آدمه، د مصر په
 لښکرو باندې وير وکړه او هغه دواړه د نورو تکړه قومونو
 لوريانو سره لاندې زمکې ته حواله کړه، د هغوی سره څوک
 چې قبر ته روان دی. (۱۹) هغوی ته ووايه، ولې ته د نورو نه
 ډېره بنائسته يې څه؟ عالم ارواح ته لاره شه او د ناستنو په
 مينځ کښې پرېوځه. (۲۰) هغوی به د هغه چا سره مړه شی
 څوک چې په توره قتل شوی دی. توره راويستلې شوې ده،
 هغه پرېږده چې خپل ټول لښکري سره عالم ارواح ته رابښکلې
 شی. (۲۱) لاندې قبر نه به تکړه مشران د مصر او د هغه د
 اتحاديانو په حقله وائی، هغوی لاندې راغلل او هغوی د ناستنو
 سره مړه پراته دی، هغوی سره چې په توره مړه شوی دی.
 (۲۲) اسور خپل ټول فوج سره هلته پروت دے، هغه د خپلو
 ټولو وژلې شوو د قبرونو په مينځ کښې راگېر دے، هغوی
 ټولو سره چې په توره قتل شوی دی. (۲۳) د هغوی قبرونه په
 ژوره کنده کښې دی او د هغه فوجيان د هغه د قبر نه چاپېره
 ښخ دی. هغوی ټولو چا چې د ژوندو په دنيا کښې دهشت
 خورولو هغوی قتل شول، او په توره مړه شول. (۲۴) عيلام هم
 هلته دے د هغه ټولې لښکري د هغه د قبر نه چاپېره پرتې دی،
 هغوی ټول حلال کړے شوی، په توره وژلے شوی دی.
 هغوی ټولو چا چې د دنيا په ټولو خلقو کښې دهشت خورولو
 لاندې زمکې ته ناستنه ښکته شول. هغوی خپله بې عزتي د
 هغوی سره وزغمی څوک چې لاندې عالم ارواح ته روان دی.
 (۲۵) د هغه دپاره د مړو په مينځ کښې د آرام ځای جوړ شو،
 د هغې ټولو فوجيانو سره د هغې د قبر نه چاپېره. هغوی ټول
 ناستنه دی او په توره وژلے شوی دی. ځکه چې هغوی د دنيا

په ټولو خلقو کښې خپل دهشت خور کړې وو، هغوی د هغه
 چا سره شرمنده پراته دی څوک چې په قبر کښې دی. (۲۶)
 مسک او تویل هلته سره د خپلو ټولو لښکرو د هغوی د
 قبرونو نه چاپېره دی. هغوی ټول ناسته دی، په توره وژلې
 شوی دی ځکه چې هغوی د دنیا په ټولو خلقو کښې خپل
 دهشت خور کړې وو. (۲۷) هغوی د خپلو نورو جنگیالو په
 شان په عزت ښخ نه شول، څوک چې د خپلو وسلو سره
 عالم ارواح ته ښکته شوی وو او چې پالونه یې په لاشونو پراته
 وو او توري یې د سرونو د لاندې اېښې وې. د هغوی گناه د
 هغوی د پاسه وه ځکه کله چې هغوی لا ژوندی وو نو هغوی په
 هر چا دهشت خور کړې وو. (۲۸) ته به هم، اے فرعونه تیکه
 تیکه شې او د ناسته په مینځ کښې به ښخ کړې شې، د
 هغوی سره چې په توره مړه شوی دی. (۲۹) اډوم هلته د خپلو
 بادشاهانو او شهزادگانو سره دے، باوجود د خپل ټول طاقت
 هغوی د هغوی په مینځ کښې پراته دی څوک چې په توره
 وژلې شوی دی. هغوی د ناستو سره پراته دی، د هغوی
 سره څوک چې لاندې کندی ته روان دی. (۳۰) د شمال ټول
 شهزادگان او ټول صیدانیان هلته پراته دی، هغوی لاندې د
 وژلې شوو سره په بی عزتی لارل باوجود د دې چې د هغوی
 د طاقت په وجه دهشت خور وو. او اوس د هغوی لاشونه د
 ناسته په حالت کښې د مړو سره پراته دی. او هغوی خپله
 بی عزتی د هغوی سره وزغمی څوک چې لاندې قبر ته روان
 دی. (۳۱) فرعون او د هغه ټول فوجیان به هغوی وگوري او
 هغه به د خپل ټول لښکر دپاره تسلی ومومی څوک چې په
 توره مړه کړې شوی وو، مالک قادر مطلق خدای فرمائی.
 (۳۲) تر دې چې ما هغه پرېښی وو چې هغوی د دنیا په ټولو

خلقو کبني خپل دهشت خور کړي، فرعون او د هغه ټول فوجيان به د ناستو په مينځ کبني پراته وي، د هغوی سره چې په توره وژلې شوي دي، مالک قادر مطلق خدای فرمائي.

د حزقي ایل د بنی اسرائیلو محافظ مقررېدل

۳۳ (۱) د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے بنی آدمه د خپلو خلقو سره خبرې وکړه او هغوی ته ووايه، کله چې زه د يو ملک خلاف جنگ شروع کړم، نو د هغه ملک خلق د خپلو خلقو نه يو سرې غوره کړي چې د هغوی محافظ وي. (۳) که محافظ وگوري چې دشمن د هغه ملک خلاف راروان دے نو هغه به بيگل وغروي چې خلقو له خبردارې ورکړي. (۴) نو بيا چې څوک د بيگل آواز واورى او هغې ته توجو ورنه کړي او جنگ او توره راشي او د هغه ژوند ختم کړي نو خون به يې په خپله غاړه وي. (۵) ځکه چې هغه د کله نه چې د بيگل آواز واورېدو او توجو يې ورنه کړه، نو خون يې په خپله غاړه دے. که چېرې هغه خبردارى ته توجو ورکړې وه، نو هغه به خپل ځان بچ کړې وو. (۶) خو که محافظ دشمن وگوري چې راروان دے او بيگل ونه غروي چې خلقو له خبردارې ورکړي او دشمن راشي او که د يو سرې ژوند ختم کړي، نو هغه سرې خو به د خپلې گناه په وجه مړ شي، خو زه به محافظ د هغه د مرگ ذمه وار وگرځوم. (۷) اے بنی آدمه، ما ته د بنی اسرائیلو د قوم دپاره محافظ جوړ کړې، نو بيا هغه خبرې واوره کومې چې زه تا ته

کوم نو زما د خوا نه تہ هغوی ته خبردارے ورکړه. (۸) کله چې زه یو بدعمله ته ووايم، ”اے بدعمله، تہ به په حقیقت کبني مړ شي،“ او تہ د هغوی سره خبرې ونه کړې چې هغوی د خپلو عملونو نه واورې، نو هغه بدعمله به د خپلو گناهونو په وجه مړ شي، او زه به تا د هغه د مرگ ذمه وار کړم. (۹) خو که تہ یو بدعمله سړی له خبردارے ورکړې چې خپلې غلطې طریقې پرېږدی او هغه داسې ونه کړی، هغه به د خپلو گناهونو په وجه مړ شي، خو تا خپل ځان د هغه د خون د ذمه واری نه بچ کړو.“

د محافظ پېغام

(۱۰) ”اے بنی آدمه، د بنی اسرائیلو قوم ته ووايه، تاسو داسې وایئ چې، زمونږ جرمونو او گناهونو مونږ لاندې کړی یو، او مونږ د هغوی په وجه سخا او تباہ شوی یو، نو مونږ به څنگه ژوندی پاتې شو؟ (۱۱) هغوی ته ووايه چې، زما دې په خپل ذات قسم وی، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، زه د بدعمله په مرگ هیڅ نه خوشحالبېرم، بلکې په دې خوشحالبېرم چې هغه ټول غلط کارونه پرېږدی او ژوندے پاتې شي. راوگرځئ، د خپلو بدو لارو نه راوگرځئ. اے بنی اسرائیلو، نو بیا ولې تاسو مړه کېدل غواړئ څه؟ (۱۲) اے بنی آدمه، خپل د ملک خلقو ته ووايه، د صادق انسان صداقت به هغه بچ نه کړی که هغه نافرمانی کوی، او د بدعمله انسان بدعملی به هغه د مرگ کندي ته ونه غورزوی که هغه دا پرېږدی. که چېرې یو صادق سړی گناهونه وکړی، نو هغه به د خپل پخوانی صداقت په وجه بچ نه شي. (۱۳) که چېرې زه یو

صادق انسان ته ووايم چي ته به يقيناً ژوندې پاتې شي، خو
 هغه بيا په خپل صداقت اعتماد وكړي او بد كارونه شروع
 كړي، نو زه به د ده يو ښه عمل هم ياد نه كړم، كوم چي هغه
 پخوا كړي دي، هغه به د هغه بدو كارونو په وجه چي كوم
 هغه كړي دي، مړ شي. (۱۴) او فرض كړئ كه چرې زه يو
 بدعمله ته ووايم چي ته به يقيناً مړ شي، نو كېدې شي چي
 هغه په دې اورېدو سره د خپلو گناهونو نه توبه وكړي او هغه
 كارونه شروع كړي كوم چي د انصاف او صحيح دي، (۱۵)
 لكه مثال په طور هغه خپل ضمانت واپس كړي كوم چي هغه
 د خلقو نه اخستې وي، او هر هغه څه واپس كړي كوم چي
 هغه پټ كړي وي، او زما په ژوند وركونكي شريعت عمل
 وكړي او نور د بدې نه مخ واړوي، نو يقيناً هغه به ژوندې
 پاتې شي، مړ به نه شي. (۱۶) يوه گناه به هم كومه چي هغه
 كړي وي د هغه خلاف نه حسابېږي. ځكه چي هغه هغه څه
 وكړل څه چي ښه او نېك دي، هغه به يقيناً ژوندې پاتې شي.
 (۱۷) خو بيا هم ستا د ملك خلق وائي چي، د مالك خدائ
 طريقې بي انصافه دي. خو دا هم دوي دي چي د هغوي
 طريقې بي انصافه دي. (۱۸) كه يو صادق انسان خپل
 صداقت پرېږدي او بدعمرى شروع كړي، هغه به د دې كار په
 وجه مړ شي. (۱۹) او كه چرې يو بدكاره د خپلې بدكارۍ نه
 واوړي او هغه څه وكړي چي كوم نېك او صحيح دي، نو په
 داسې كولو سره به هغه خپل ژوند بچ كړي. (۲۰) خو اې د
 اسرائيل قومه، تاسو وايئ چي، د مالك خدائ طريقې د
 انصاف نه دي. خو زه به ستاسو د هر يو عدالت ستاسو د
 عملونو او طريقو په مطابق وكړم.

د يروشلم د تباہ کېدو خبر

٢١) زمونږ د جلاوطنۍ په دولسم کال، د لسمې مياشتې په پينځمه ورځ، يو سرې څوک چې د يروشلم نه راتبتېدلې وو ما له راغلو او وې وئيل، ”هغه ښار راوغورزېدلو.“ ٢٢) د هغه کس د راتلو نه يو ماښام وړاندې، د مالک خدای لاس په ما باندې وو، هغه زما خولۀ په سحر کېښې د هغه سرې د راتلو نه وړاندې پرانستله. نو بيا زما خولۀ پرانستلې شوې وه او زۀ نور چپ نه شوم پاتې کېدې.

د خلقو گناهونه

٢٣) نو بيا د مالک خدای کلام په ما نازل شو چې، ٢٤) ”اے بنی آدمه، کوم خلق چې د بنی اسرائیلو په ملک کېښې په دې ښارو او کنډراتو کېښې اوسېږي نو هغوی وائی چې، ابراهیم صرف يو سرې وو، خو بيا هم هغه دا زمکه حاصله کړه. بلکې مونږ ډېر يو، په يقين سره مونږ ته دا زمکه لکه زمونږ د خپل ملکیت په شان راکړې شوې وه. ٢٥) نو دې خلقو ته ووايه چې، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، تاسو د وینو نه ډکې غوښې خورئ، او د معبودانو عبادت کوئ، او وینه تويوئ، نو تاسو په داسې کولو سره خپل ځان د دې زمکې حقدار گڼئ څه؟ ٢٦) اے قاتلانو، بُت پرستانو، حرام کارو، آیا تاسو د دې زمکې د وراثت قابل یئ څه؟ ٢٧) نو هغوی ته دا ووايه چې، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، زما دې په خپل ذات قسم وی، هغه څوک چې په دې کنډراتو کېښې پاتې کېږي هغوی به په توره مړه شي، او څوک

چي په دشتو او ميرو کښي بهر اوسيري هغوي به ځناورو ته حواله کړم چې وې خوري، او څوک چې په قلعه گانو او غارونو کښي دي په ويا به مړه شي. (۲۸) زه به د دې ملک نه صحرا او بيابان جوړ کړم، او د هغه مغرورانو طاقت به ختم کړم، او د بني اسرائيلو غرونه به په شاو بدل کړم چې هيڅ څوک هم په هغې تېرېدې نه شي. (۲۹) د هغوي د حرامو کارونو په وجه چې کوم هغوي کړي دي زه به دا ملک په صحرا بدلوم نو بيا به هغوي په دې پوهه شي چې زه مالک خدای يم.

د حزقي ايل د پېغام نتيجه

(۳۰) مالک خدای وفرمائيل چې، ”اے بني آدمه، ترڅو چې ستا خبره ده، ستا د ملک خلق د خپلو کورونو د دېوالونو خوا کښي او په دروازو کښي ودريري او ستا په حقله يو بل ته وائي، راځي چې د هغه پېغام واورو کوم چې هغه ته د مالک خدای نه ملاو شوې دے. (۳۱) زما خلق به تا له راشي، لکه څنگه چې هغوي همېشه راځي، او ستا په وړاندې به کښېني چې ستا خبرو ته غوږ ونيسي، خو هغوي په دې عمل نه کوي. په خپله خوله هغوي د عېش عشرت خبرې کوي، او زړونه يې هم د لالچ نه ډک دي. (۳۲) په حقيقت کښي ته د هغوي دپاره د يو داسې موسيقار په شان يې چې په خوږ آواز سره د مينې سندرې وائي او يا بڼه ساز غږوي. نو هم داسې هغوي ستا خبرې اوري خو عمل پرې نه کوي. (۳۳) هرکله چې دا هر څه رښتيا شي، او يقيناً داسې به وشي، نو بيا به هغوي په دې باندې پوهه شي چې يو نبي د هغوي په

د بني اسرائيلو شيونڪي

۳۴

۱) د مالڪ خدائ ڪلام په ما نازل شو چي، ۲)

”اے بني آدمه، د شيونڪو يعني د بني اسرائيلو د مشرانو

خلاف پيشگوئي وڪره، او هغوي ته ووايه، مالڪ قادر مطلق

خدائ داسي فرمائي چي، د بني اسرائيلو په شيونڪو دي

افسوس وي څوڪ چي صرف خپله گهڀه څروي. ولي يو

شپون ته پڪار نه دي چي خپله رمه وڅروي؟ ۳) تاسو د دي

پي څښي، او د دي د وري نه ڄاڻي جو پوي او د

خوبني گپوري تري نه حلالوي، خو تاسو خپله رمه نه

څروي. ۴) تاسو د ڪمزورو گپو خيال نه ڪولو او نه مو د

بيمارانو دارو ڪول، او نه مو د زخمي شوو مرهم پتي ڪوله.

تاسو ورڪ شوپي واپس نه راوستل، او نه مو د ورڪ شوو

لٽون ڪولو. تاسو په هغوي په سختي او د ظلم حڪومت وڪرو.

۵) نو هغه گدي خوري شوپي ڇڪه چي د هغوي شيونڪي نه

وو، او ڪله چي هغه خوري وري شوپي نو د ڄنگلي ڄاڻو د

خوراڪ شوپي. ۶) زما گدي په ٽولو غرونو او اوچتو غونديو

سرگردانه وگرڇڏي. هغوي په ٽوله زمڪه باندي خوري

شوپي، او چا هم نه د هغوي لٽون وڪرو او نه پي وڪلپي. ۷)

نو په دي وجه اے شيونڪو، د مالڪ خدائ ڪلام واورئ، ۸)

زما دي په خپل ذات قسم وي، مالڪ قادر مطلق خدائ

فرمائي، ڇڪه چي زما د گپو بنه شيونڪي نشته نو په دي

وجه لوپ شوپي او د ٽولو ڄنگلي ڄاڻو د خوراڪ شوپي،

ڇڪه چي زما شيونڪو زما د رمي لٽون ونه ڪرو او زما د رمي

په خائى يې د خپل خان خيال وساتلو، ﴿٩﴾ نو په دې وجه
 اے د قوم شپونکو، د مالک خدائى کلام واورئ، ﴿١٠﴾ مالک
 قادر مطلق خدائى دا فرمائى چې، زه اوس د دې شپونکو
 خلاف يم او هغوى به زه د خپلو گډو دپاره زمه وار وگرخوم.
 زه به هغوى د خپلو گډو د شپونتوب نه لرې کړم نو داسې به
 شپونكى نور خپل خانونه نه شى مړولے. زه به خپلې گډې د
 هغوى د خلو نه بچ کړم، او هغوى به نور د دوى خوراک نه
 وى.

بنه شپون

﴿١١﴾ ”مالک قادر مطلق خدائى فرمائى چې، زه به په خپله د
 خپلو گډو لتون وکړم او هغوى به راپېدا کړم او د هغوى
 خيال به ساتم. ﴿١٢﴾ لکه څنگه چې شپونكى د خپلو گډو سره
 وى او د خپلو خوړو گډو په تلاش کېږي وى، نو هم داسې به
 زه هم د خپلو گډو په تلاش کېږي يم. زه به هغوى د هغه ټولو
 ځايونو نه بچ کړم چرته چې هغوى د تيارې او د وريځې په
 ورځ خوړې ورې شوې وې. ﴿١٣﴾ زه به هغوى د نورو قومونو
 نه راوکاږم او د نورو ملکونو نه به يې راغونډ کړم، او زه به
 هغوى خپل ملک ته واپس راوړم. هغوى به زه د بنى اسرائيلو
 په غرونو، او سيندونو په غاړه او د ملک په ټولو آبادو ځايونو
 کېږي وڅروم. ﴿١٤﴾ زه به هغوى په بنه شنو ځايونو کېږي
 وڅروم، او د بنى اسرائيلو د غرونو لوړې څوکې به د هغوى د
 څرېدو خائى وى. او هلته به هغوى په بنه شنو وابنو کېږي
 ځملى، او هغوى د بنى اسرائيلو د غرونو په شنو وابنو کېږي
 وڅرېږي. ﴿١٥﴾ زه به په خپله د خپلو گډو شپون يم او هغوى

له به آرام وركړم، مالک قادر مطلق خدای فرمائی. (۱۶) زه

به د وركو شوو گډو لټون وركړم او بې لارې شوې گډې به
راواپس كړم. زه به د زخمی شوو مرهم پټی وركړم او كمزورو
له به طاقت وركړم، خو حرصناكې او مضبوطې به هلاکې
كړم. زه به په انصاف سره د گډو شپونټوب وركړم. (۱۷)

ترڅو چې ستاسو خبره ده اے زما رمې، مالک قادر مطلق
خدای داسې فرمائی، زه به په خپله د يو گډ او بل گډ په مينځ
كښې فېصله وركړم، او د گډانو او د چپلو په مينځ كښې به
عدالت كوم. (۱۸) ولې دا ستاسو دپاره كافي نه ده چې په ښه
گياھ كښې وڅرېږئ؟ ولې تاسو به نوره پاتې گياھ د پښو لاندې

كوئ څه؟ ولې دا ستاسو دپاره كافي نه ده چې پاكې اوبه
وڅښئ؟ ولې ته به نورې پاتې اوبه په پښو سره خړوئ څه؟
(۱۹) ولې زما رڼه به هغه گياھ خوري چې تاسو د پښو لاندې
كړې وى او هغه اوبه به څښې چې تاسو د پښو سره خړې
كړې دى؟ (۲۰) نو په دې وجه هغوئ ته، مالک قادر مطلق

خدای فرمائی چې، گورئ، زه په خپله به د څرې گډ او مانده
گډ په مينځ كښې عدالت وركړم. (۲۱) ځكه چې تاسو څرې
گډو، په خپلو اوږو او پتونونو باندې ټولې مانده گډې ديکه
كړې، او په خپلو ښكرونو سره مو ډغرې وركړې، تر دې چې
تاسو هغوئ خورې وړې كړې، (۲۲) نو زه به خپله رڼه بچ

كړم، او هغوئ به نور نه تالا والا كيږي. زه به د يوې گډې او
د بلې گډې په مينځ كښې عدالت وركړم. (۲۳) زه به په هغوئ
يو شپونكې مقرر كړم، زما خدمتگار داؤد، او هغه به هغوئ
خړوئ او هغه به د هغوئ شپونكې وى. (۲۴) زه، مالک
خدای به د هغوئ خدای پاك یم، او زما خدمتگار داؤد به د
دوى په مينځ كښې شهزاده وى. ما مالک خدای وفرمائيل.

۲۵) زه به د هغوى سره د امن لوظ وكرم او د هغه ملك نه به
 خطرناك ځناور وشړم، نو هغوى به په ميرو كښې ژوند كوى
 او په ځنگلونو كښې به په امن سره اوده وي. ۲۶) زه به
 هغوى له، او خپل غر نه چاپېره ځايونو له برکت وركړم. زه
 به په صحيح موسم په هغوى باران كوم، او دا به د فضل او
 برکت بارانونه وي. ۲۷) د باغونو ونې به خپلې مېوې كوى او
 زمكه به خپل فصلونه كوى، او خلق به په خپل ملك كښې په
 امن وي. نو بيا به هغوى پوهه شى چې زه مالک خدائ يم،
 كله چې زه د هغوى د غلامى جغ مات كړم او د هغه خلقو د
 لاس نه ورله خلاصون وركړم چا چې هغوى غلامان كړى
 دي. ۲۸) نور به هغوى د نورو قومونو د لاسه نه لوټ كېرى،
 او نه به يې ځنگلى ځناور خورى. هغوى به په امن سره ژوند
 كوى، او هيڅوك به هغوى نه شى يرولې. ۲۹) زه به هغوى
 له داسې زمكه وركړم چې په فصل كولو كښې به مشهوره
 وي، او هغوى به نور په دې ملك كښې د قحط په وجه په
 تكليف كښې نه وي او نه به د قومونو مسخرې زغمي. ۳۰) نو
 بيا به هغوى پوهه شى چې زه، مالک خدائ د دوى خدائ
 پاك، د دوى سره يم، او دوى، د بنى اسرائيلو قوم، زما خلق
 دي. مالک خدائ دا فرمائى. ۳۱) تاسو زما گډې، زما د
 څرن د ځائ گډې، زما خلق يئ، او زه ستاسو خدائ پاك
 يم. مالک قادر مطلق خدائ دا فرمائى.

د اډوم خلاف پېشگوئې

۳۵) د مالک خدائ كلام په ما نازل شو، ۳۶) ”اے

بنی آدمه، خپل مخ په اډوم کبښې د سعير د غره خلاف

ورواپوه، او د هغه خلاف نبوت وکړه (۳) او ورته ووايه

چې، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، اے د سعير

غره زه ستا خلاف یم، او زه به ستا خلاف خپل لاس

دروغزوم او تا به وران ويجاړ کړم. (۴) زه به ستا ښارونه په

کنډرو بدل کړم او ته به شاړ او ويجاړ شي. نو بيا به ته پوهه

شي چې زه مالک خدای یم. (۵) په هغه وخت کبښې کله چې

ما بنی اسرائیلو له آخری سزا ورکوله، نو ستاسو دائمی

نفرت هغوی قصابخاني ته ورسول، په هغه وخت کله چې په

هغوی افت نازل شوې وو. (۶) نو په دې وجه دې زما په

خپل ذات قسم وی، مالک قادر مطلق خدای فرمائی چې، زه

به تاسو قتل و غارت ته حواله کړم او دا به تاسو پسې وی.

لکه څنگه چې تاسو د قتل و غارت نه نفرت ونه کړو، نو دغه

شان قتل و غارت به تاسو پسې وی. (۷) زه به د سعير غر

وران ويجاړ کړم او څوک هم چې په دې ځی راځی ټول به

مړه کړم. (۸) زه به ستا غرونه د مړو نه پک کړم، هغه

څوک چې په توره مړه شوی دی، ستا په غونډو او ستا په

درو او ستا په ټولو گړنگونو کبښې به پراته وی. (۹) زه به تا د

تل دپاره خالی کړم، او ستا ښارونه به بيا آباد نه شي. نو بيا

به ته پوهه شي چې زه مالک خدای یم. (۱۰) ځکه چې تا

ووئیل، ”دا دوه ملکونه، اسرائیل او يهوداه به زمونږ وی او

مونږ به د دوی جائیدادونه قبضه کړو،“ اگر که زه مالک

خدای هم هلته وم، (۱۱) نو په دې وجه زما دې په خپل ذات

قسم وی، مالک خدای فرمائی، زه به تاسو سره د هغه قهر او

کیني په مطابق سلوک وکړم، کوم چې تاسو د هغوی نه په

نفرت کولو کبښې ښکاره کړو او زه به خپل ځان د هغوی په

مینځ کښې څرگند کړم کله چې زه ستاسو عدالت کوم. (۱۲)

نو بیا به تاسو پوهه شی چې ما مالک خدای هغه بدې خبرې اورېدلې دی کومې چې تاسو د بنی اسرائیل د غرونو په حقله کړې دی. تاسو ووئیل چې، دا وران او شار پراته دی، مونږ ته دې د خوراک په توګه راکړه شوی دی چې وې خورو. (۱۳)

تا زما خلاف په بې پرواهۍ سره لافې او پیرې خبرې وکړې، او ما دا واورېدلې. (۱۴) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، کله چې ټوله دنیا د خوشحالی نه خوند اخلي، زه به تاسو شار کړم. (۱۵) ځکه چې تاسو خوشحالی وکړه کله چې د بنی اسرائیلو د قوم میراث تباہ شو، دغسې سلوک به زه تاسو سره وکړم. اے د سعیر غره، ته او ټول اډوم به وران وچاړ شې. نو بیا به هر څوک پوهه شی چې زه مالک خدای یم.

د بنی اسرائیلو د بیا آبادېدلو په حقله پېشگوڼې

۳۶ (۱) ”اے بنی آدمه، د بنی اسرائیلو غرونو ته پېشگوڼې وکړه او ووايه، اے د بنی اسرائیل غرونو، د مالک خدای کلام واورئ. (۲) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، ستا دشمن دا پېغور درکولو چې، واه، ستاسو د غرونو پخوانۍ لوړې څوکې زمونږ شوې. (۳) نو په دې وجه پېشگوڼې وکړه او ورته ووايه، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، ته هغوی وران وچاړ کړې، د هرې خوا نه یې وږبولې او ته د نورو ملکونو او قومونو ملکیت او د خدا او غیبت سبب وګرځېدې، (۴) نو په دې وجه، اے د بنی

اسرائیلو غرونو، د مالک خدائ کلام واورئ. مالک قادر
 مطلق خدائ غرونو غونډو او گړنگونو، او درو ته داسې
 فرمائی چې، کندو کپرو، وران او تباہ شوو ښارونو ته چې د
 نورو قومونو د لوټ او د خندا سبب گرځېدلی دی، ﴿٥﴾
 مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائی، ما په خپل غېرت
 کښې د نورو قومونو خلاف فېصله وکړه، او خاص د ټول
 ادوم په خلاف، ځکه چې هغوی په پیرې خوشحالی او سپک
 نظر سره زما ملک خپل ملکیت کړو ترڅو هغوی د هغه د
 څرن سرسبزه خائ لوټ کړی. ﴿٦﴾ نو په دې وجه د بنی
 اسرائیلو د ملک په حقله پېشگوښې وکړه او غرونو او غونډو،
 گړنگونو او درو ته ووايه، مالک قادر مطلق خدائ داسې
 فرمائی چې، ما په خپل غېرتي قهر کښې دې قوم ته دا ووئیل
 ځکه چې تاسو د نورو قومونو مسخرې تېرې کړې. ﴿٧﴾
 مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائی چې، هغوی چې څه
 کړی دی نو د هغې په وجه ما قسم وخورو چې، ستاسو نه
 گېرچاپېره ملکونه به هم دغه شان سپک او بې عزته کړم. ﴿٨﴾
 بلکې تاسو به، اے د بنی اسرائیل غرونو، څانگې او ډېره مېوه
 زما د خلقو بنی اسرائیلو دپاره وکړئ، ځکه چې هغوی به ډېر
 زر خپل کور ته راشی. ﴿٩﴾ گورئ، زه ستاسو خیال ساتم، او
 تاسو ته به په ښه سترگه وگورم، او ستا په پټو کښې به بیا
 خلق گړل رېیل کوی. ﴿١٠﴾ زه به په تا کښې خلق زیات کړم،
 تر دې چې د بنی اسرائیل ټول قوم به زیات کړم. ښارونه به
 بیا آباد شی او وران شوی ځایونه به بیا جوړ کړی شی. ﴿١١﴾
 زه به ستا د سرو او څاروو شمېر زیات کړم، او هغوی به
 بارداره او ډېر شی. زه به خلق په تا کښې د پخوا په شان په
 خائ کړم او د پخوا نه به ډېر برکت درکړم. نو بیا به ته په

دې پوهه شې چې زه مالک خدائ يم. (۱۲) زه به خپل خلق بنی اسرائیل راولم چې په تا باندې وگرځي. هغوی به په تا قبضه وکړي، او ته به د هغوی میراث یې، او ته به بیا هیڅکله هم هغوی د خپلو ماشومانو نه، محرومه نه کړې. (۱۳) مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائی چې خلق ستا په حقله وائی چې ته خلق لواړ تېروې او خپل قوم د هغوی د ماشومانو نه محروموې، (۱۴) نو د دې نه وروستو به ته نور خلق تباه نه کړې او نه به نور ته خپل اوسېدونکی د ماشومانو نه خلاص کړې، مالک خدائ داسې فرمائی. (۱۵) زه به نور تا دې ته پرې نه ږدم چې د نورو قومونو پیغورونه واورې، او نه به نور د قومونو د مسخرو نه په تکلیف شې او نه به ته نور د خپلو خلقو دپاره د تیندک سبب یې، مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائی.

د بنی اسرائیلو نوې ژوند

(۱۶) نو بیا د مالک خدائ کلام په ما نازل شو چې، (۱۷) ”اے بنی آدمه، کله چې د بنی اسرائیلو خلق په خپل ملک کښې اوسېدل، هغوی هغه په خپل عمل او چال چلن سره پلټ کړو. د هغوی چال چلن زما په وړاندې لکه د بنځو د میاشتنۍ بیماری په شان ناپاکه وو. (۱۸) نو ما بیا په هغوی خپل غضب نازل کړو ځکه چې هغوی په هغه ملک کښې وینه تویه کړې وه او ځکه چې هغوی هغه ملک په خپلو بتانو سره پلټ کړې وو. (۱۹) ما هغوی په نورو قومونو کښې خواره کړل، او هغوی په ټولو ملکونو کښې خواره شوی وو. ما د هغوی د چال چلن او عمل په مطابق د هغوی عدالت

وکړو. (۲۰) هغوی چې چرته هم په نورو قومونو کښې خواره
 واره شول، هغوی زما د مقدس نوم، په دې طریقې سره
 بې حرمتی وکړه، یعنې د هغوی په حقله نورو قومونو دا وئیل
 چې، اګر چې هغوی د مالک خدای خپل خلق دی، خو هغوی
 د هغه د وطن په پریښودو مجبور شول. (۲۱) نو ما د خپل
 مقدس نوم په حقله سوچ کولو، کوم چې د بنی اسرائیلو په
 نورو ملکونو کښې چې چرته هم هغوی رسېدلی ؤو سپک یې
 کړو. (۲۲) نو په دې وجه بنی اسرائیلو ته ووايه، مالک قادر
 مطلق خدای داسې فرمائی چې، اے بنی اسرائیلو دا ستاسو
 دپاره نه دی کوم څیزونه چې زه کوم، خو دا زما د مقدس
 نوم په خاطر دی، د کوم چې تاسو په نورو قومونو کښې
 بې حرمتی وکړه چرته چې هم لارې. (۲۳) زه به د خپل عظیم
 نوم قدوسیت ښکاره کړم، د کوم چې تاسو د نورو قومونو په
 مینځ کښې بې حرمتی وکړه. مالک قادر مطلق خدای فرمائی،
 کله چې زه د هغوی د سترگو د وړاندې خپل ځان مقدس
 ښکاره کړم نو بیا به هغه قومونه په دې وپوهېږی چې زه
 مالک خدای یم. (۲۴) ځکه چې زه به تاسو د نورو قومونو نه
 راغونډ کړم، زه به تاسو د ټولو ملکونو نه راجمع کړم او خپل
 ملک ته به مو واپس راوړم. (۲۵) زه به پاکې اوبه په تاسو
 وشیندم، نو تاسو به پاک شی. زه به تاسو د خپلو ټولو حرام
 کارو او بتانو نه پاک کړم. (۲۶) زه به تاسو له نوې زړه
 درکړم او په تاسو کښې به نوې روح واچوم. زه به تاسو نه
 دا سخت زړه لری کړم او نرم زړه به درکړم. (۲۷) زه به په
 تاسو کښې خپل روح واچوم او خپلې تابعدارۍ طرف ته به
 ستاسو پام راوگرځوم چې زما په اصولو عمل کوئ او زما د
 حکمونو په ساتلو کښې احتیاط کوئ. (۲۸) نو تاسو به بیا په

هغه مُلک کبني اوسپري کوم چي ما ستاسو پلار نيڪه له
 ورکړي وو. تاسو به زما خلق يي، او زه به ستاسو خُداي
 پاک يم. (۲۹) زه به تاسو د خپلو ټولو پليتنو نه بچ کړم. زه به د
 غلو فصلونو له برکت ورکړم او په تاسو به نور قحط نه
 راولم. (۳۰) زه به ستاسو د ونو مېوي او د پټو فصلونه زيات
 کړم، ترڅو تاسو د نورو قومونو په مينځ کبني د قحط په وجه
 شرمنده نه شئ. (۳۱) نو بيا به تاسو ته خپل حرام کارونه او
 غلط حرکتونه در په ياد شي، او بيا به ته په خپلو حرامو
 کارونو او گناهونو د پښېماني احساس وکړي. (۳۲) زه غواړم
 چې تاسو په دې خبره پوهه شئ چې دا زه ستاسو دپاره نه
 کوم چې گني تاسو د دې حقدار يي، مالک قادر مطلق خُداي
 فرمائي. اے بنی اسرائیلو، د خپلو عملونو او کردار په وجه په
 شرمونو وشرمېږئ. (۳۳) مالک قادر مطلق خُداي داسې
 فرمائي چې، په کومه ورځ چې زه تاسو د خپلو ټولو گناهونو
 نه پاک کړم، زه به ستاسو ښارونه بيا ودان، او دوباره به
 ستاسو کنډرې آبادې کړم. (۳۴) هغه زمکه چې شاړه او
 بنجره وه په کومه به چې څوک هم تېرېدل او هغوي به ليدله
 چې شاړه به پرته وه دوباره به په هغه زمکه کبني کرونده
 وشي. (۳۵) او خلق به داسې وائي چې، دا کومه زمکه چې
 شاړه پرته وه اوس ترې باغ عدن جوړ شوي دي. او کوم
 ښارونه چې کنډرې پراته وو، شاړ او تباہ شوي وو، اوس
 مضبوط او بيا آباد شوي دي. (۳۶) نو بيا هغه قومونه کوم
 چې ستاسو په خوا او شا کبني پاتي دي هغوي به په دې پوهه
 شي چې ما مالک خُداي هغه څه آباد کړل کوم چې وران
 ويجاړ شوي وو او هغه څه مي وکړل کوم چې اوچ او شاړ
 شوي وو. ما مالک خُداي وفرمائيل، او زه به يې وکړم. (۳۷)

مالِکِ قادرِ مطلقِ خُدايِ داسې فرمائي چي، يو خُل بيا به د
 بنی اسرائیلو درخواست ته توجه وکړم او د هغوی دپاره به دا
 وکړم، زه به د گڼو په شان د هغوی د خلقو شمېره زیاته
 کړم، ﴿٢٨﴾ زه به هغوی دومره زیات کړم لکه څومره رمې به
 چې د نذارانو اخترونو دپاره یروشلم ته راتللي. نو هم داسې به
 وران وچاړ بناړونه د خلقو د رمو نه پک کړم. نو بیا به
 هغوی په دې پوهه شی چې زه مالِکِ خُدايِ یم.“

د اوچو هډوکو دره

٣٧ ﴿١﴾ د مالِکِ خُدايِ لاس په ما وو، او هغه زه د مالِکِ
 خُدايِ د روح په وسیله رابهر کړم او د یوې درې مینځ کښې
 یې ودرولم، او دا د هډوکو نه پکه وه. ﴿٢﴾ هغه زه د هغوی په
 مینځ کښې مخکښې وروستو وگرځولم، او ما هلته پېر زیات
 هډوکي د هغې درې په زمکه ولیدل. او هغه هډوکي پېر اوچ
 وو. ﴿٣﴾ هغه ما نه تپوس وکړو، ”اے بنی آدمه، ولې دا
 هډوکي ژوندی کېدې شی؟“ نو ما ورته په جواب کښې
 وویل، ”اے مالِکِ قادرِ مطلقِ خُدايه، صرف ته په دې
 پوهېږي.“ ﴿٤﴾ بیا هغه ما ته وفرمائیل چې، ”دې هډوکو ته
 پېشگوڼې وکړه او ورته ووايه، اوچو هډوکو، د مالِکِ خُدايِ
 کلام واورئ. ﴿٥﴾ مالِکِ قادرِ مطلقِ خُدايِ دې هډوکو ته دا
 فرمائي چې، گوره زه به په تاسو کښې ساه واچوم، او تاسو
 به راژوندی شی. ﴿٦﴾ زه به په تاسو باندې پلې، غوښه راولم
 او په څرمن کښې به مو پټ کړم، زه به په تاسو کښې ساه
 واچوم، او تاسو به راژوندی شی. نو بیا به تاسو په دې پوهه

شئ چي زه مالڪ خدائ يم.“ (۷) نو ما هم هغه شان
پيشگوئي وکړه څنگه چي ما ته حکم شوے وو. او کله چي
ما پيشگوئي کوله، نو ناگهانه بيا ما د هډوکو کړسار او شور
واورېدو، او هډوکي خپلو کبني يو بل سره يوځای شول او
ډانچي ورنه جوړې شوې. (۸) نو بيا ما وليدل چي، پلي او
غوبني په هغوي باندې راغلي او بيا په څرمن کبني پټ شول،
خو په هغوي کبني ساه نه وه. (۹) بيا هغه ما ته وفرمائيل،
”ساه ته پيشگوئي وکړه، پيشگوئي وکړه، اے بنی آدمه، او
ورته ووايه، مالک قادر مطلق خدائ دا فرمائي، اے ساه، د
څلورو طرفونو هواگانو نه راشه، او په دې قتل شوو کبني
ننوخه چي هغوي راژوندی شي.“ (۱۰) نو ما هم هغه شان
پيشگوئي وکړه څنگه چي هغه ما ته حکم وکړو، او ساه په
هغوي کبني راغله، هغوي راژوندی شول او په خپلو پښو
و درېدل، يو ډېر لوي لبکر ترې جوړ شو. (۱۱) بيا هغه ما ته
وفرمائيل، ”اے بنی آدمه، دا هډوکي د ټول بنی اسرائيلي قوم
دی. هغوي وائي چي، زمونږ هډوکي اوچ شوی دی او زمونږ
اميد ختم شوے دے، او مونږ ختم شوی یو. (۱۲) نو په دې
وجه پيشگوئي وکړه او هغوي ته ووايه، مالک قادر مطلق
خدائ داسې فرمائي چي، گوري، اے زما خلقو، زه به
ستاسو قبرونه پرانيزم او د هغوي نه به مو بهر راوکاږم او زه
به تاسو واپس د اسرائيل زمکې ته راوړم. (۱۳) نو بيا به تاسو
زما خلق په دې خبره پوهه شئ چي زه مالک خدائ يم، کله
چي زه ستاسو قبرونه پرانيزم او تاسو د دې نه راوکاږم. (۱۴)
زه به خپل روح په تاسو کبني واچوم او تاسو به ژوندی شئ،
او زه به تاسو په خپله زمکه آباد کړم. بيا به تاسو په دې پوهه
شئ چي ما مالک خدائ څه فرمائيلي وو، هغه ما وکړل.

مالک خدای داسې فرمائی. “

د یهوداه او د اسرائیل یو خای کبدل

۱۵) د مالک خدای کلام په ما نازل شو چې، ۱۶) ”اے بنی آدمه، یو امسا راواخله او په هغې ولیکه چې دا د یهوداه او هغه سره ولاړې قبیلې دی. بیا یو بله امسا راواخله او په هغې دا ولیکه چې، د افرائیم امسا، دا د یوسف او د ټولو بنی اسرائیلو د شمالی قبیلو ده چې ورسره ولاړې دی. ۱۷) بیا هغوی په یوه امسا کبني داسې یو خای کړه چې ستا په لاس کبني هغوی یو بل سره ونښلی. ۱۸) کله چې ستا د ملک خلق ستا نه تپوس وکړی چې، ولې ته به مونږ ته دا نه وائی چې د دې خه مطلب دے؟ ۱۹) هغوی ته ووايه، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، زه به د یوسف امسا راواخلم کومه چې د افرائیم په لاس کبني ده او د بنی اسرائیلی قبیلو سره ده چې ده سره یې اتحاد دے او دا د یهوداه امسا سره یو خای کوم، او د هغوی نه یوه امسا جوړوم. او هغه دواړه به زما په لاس کبني یو شی. ۲۰) نو په کومو امساگانو دې چې لیکل وکړل د هغه خلقو د سترگو د وړاندې یې ونیسه ۲۱) او هغوی ته ووايه، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، زه به بنی اسرائیل د هغه قومونو د مینخ نه راوکاږم چرته چې هغوی تللی دی. زه به هغوی د هرې خوا نه رایوځای کړم او هغوی به خپل ملک ته واپس راوالم. ۲۲) زه به د بنی اسرائیلو په ملک او د بنی اسرائیلو په غرونو کبني د هغوی نه یو قوم جوړ کړم. په هغوی ټولو به یو بادشاه حکومت کوی او هغوی به بیا هیڅکله نه دوه قومونه شی او

نہٗ به په دوو بادشاهتونو تقسیم شی. (۲۳) هغوی به نور خپل
 ځانونه نهٗ پلټوی په خپلو بُتانو او نهٗ په بدو شکلونو او نهٗ په
 خپلو نورو گناهونو باندې، ځکه چې زهٗ به هغوی د خپلو ناروا
 واپس کېدو نهٗ وساتم، او زهٗ به هغوی پاک کړم. هغوی به زما
 خلق وی او زهٗ به د هغوی خدای پاک یم. (۲۴) زما خدمتگار
 داؤد به د هغوی بادشاه او د هغوی ټولو به یو شپونکې وی.
 هغوی به زما په اصُولو عمل کوی او زما د قانون د منلو به
 پېر خیال ساتی. (۲۵) هغوی به په هغه مُلک کېږي اوسپړی
 کوم چې ما خپل خدمتگار یعقوب له ورکړې دے، هغه مُلک
 چې په کېږي ستاسو پلار نیکهٗ اوسېدل. هغوی او د هغوی
 ماشومان به نسل در نسل په دې کېږي د تل دپاره اوسپړی،
 او داؤد زما خدمتگار به د تل دپاره د هغوی شهزاده وی. (۲۶)
 زهٗ به د هغوی سره د امن یو لوظ وکړم، او دا به ابدی لوظ
 وی. زهٗ به هغوی په خپل مُلک کېږي آباد کړم او د هغوی
 شمېر به زیات کړم، او زهٗ به د هغوی په مینځ کېږي خپله
 مقدسه عبادتگاه د تل دپاره جوړه کړم. (۲۷) زما د اوسېدو
 ځای به د هغوی سره وی، زهٗ به د هغوی خدای پاک یم، او
 هغوی به زما خلق وی. (۲۸) نو بیا قومونه به په دې پوهه شی
 چې ما مالک خدای بنی اسرائیل مقدس کړل، کله چې زما
 مقدسه عبادتگاه د تل دپاره د هغوی په مینځ کېږي ده.

د جوج په خلاف پېشکوئی کول

۳۸ (۱) د مالک خدای کلام په ما نازل شو، (۲) ”اے
 بنی آدمه، خپل مخ د ماجوج د مُلک د جوج خلاف کړه، د

مسک او توبل د لوی شهزاده، په خلاف پېشگوئی وکړه. (۳)

او ورته ووايه، مالک قادر مطلق خدای دا فرمائی چې، اے جوجه د مسک او توبل لوی شهزاده زه ستاسو خلاف یم.

زه به تا ته راوگرځوم، او په ژامنو کښې به دې کڼدې واچوم او د خپل ټول فوج او آسونو سره به دې بهر راوکارم، ستا د آسونو سواره په زغرو سمبال دی، او یو لوی لښکر د خپلو وړو او غټو پالونو سره دے، او هغوی ټولو خپلې توری راویستلی دی. (۴) د فارس، ایتھوپیا او لیبیا خلق به تا سره شی، او دوی سره به خپل پالونه او جنگی ټوپی وی. (۵)

جمر به هم سره د خپل ټول لښکر تا سره وی، او د شمال د لرې حای بیت تجرمه به خپل ټول لښکر سره او نور ډېر قومونه به تا سره وی. (۶) ته تیار شه، تیار اوسه، ټول لښکر چې تا ته د خوا او شا نه راغونډ شوے دے د هغې مشری وکړه. (۷) ډیرې ورځې وروستو به تا ته حکم وشي چې مسلح شه. په راتلونکی کالونو کښې به ته په یو داسې ملک حمله وکړې کوم چې د جنگ نه په آرام شوے دے، د چا خلق چې د ډېرو ملکونو نه د بنی اسرائیلو غرونو ته راغونډ شوی دی، کوم ملک چې د ډیرې مودې نه وران وو. هغوی د هغه ملکونو نه راوستلے شوی دی، او اوس هغوی ټول په امن کښې اوسېږی. (۸) ته او ستا ټول لښکر او هغه ډېر قومونه چې تا سره دی به ورمخکښې شی، لکه د طوفان په شان حمله به وکړی، او تاسو به لکه د ورځې په شان په هغه ملک کښې خواره شی. (۹) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، په هغه ورځ به ستا ذهن کښې بد خیالونه راشي او ته به غلطه منصوبه جوړه کړې. (۱۰) ته به ووايې چې، زه به په هغه ملک حمله وکړم چې د پالونو یې نه وی، زه به په

هغه خلقو باندې حمله وکړم چې پُرأمنه او په آرام ژوند کوی، هغوی ټول بغېر د دېوالونو او دروازو او کُنډو اوسپړی. (۱۲)

زۀ به لوټ مار جوړ کړم او خپل لاس به بیا ودان شوو کنډرو پسې او د هغه خلقو خلاف کړم چې د ډېرو قومونو نه راغونډ شوی دی، هغوی اوس د څاروو او سامانونو نه مالا مال دی، او د دُنیا په مینځ کښې اوسپړی. (۱۳) د شيبا او د ددان او د ترسیس سوداگر او د دې ټول کلیوال به تا ته وائی، ولې تۀ لوټ کولو له راغلي یې څۀ؟ ولې تا خپل لښکر د دې دپاره راغونډ کړی دے چې لوټ مار وکړی، سپین زر او سرۀ زر یوسی، چې څاروی او سامانونه یوسی او ډېر مال لوټ کړی؟ (۱۴) نو په دې وجه، اے بنی آدمه، پېشگوئی وکړه او جوج ته ووايه، مالک قادر مطلق خُدای داسې فرمائی چې په هغه ورځ، کله چې زما خلق بنی اسرائیل په امن اوسپړی ولې تۀ به دا نه گورې څۀ؟ (۱۵) تۀ به د خپل لرې ځای شمال نه راشې، تۀ او ډېر قومونه به درسره وی، هغوی ټول به په آسونو سواره وی، یو لوی لښکر، او تکره فوج به وی. (۱۶) تۀ به زما د قوم بنی اسرائیلو خلاف لکه د وریخ حمله وکړې کومه چې زمکه پتوی. په راتلونکو ورځو کښې، اے جوجه، زۀ به تا د خپل مُلک په خلاف راپاڅوم، نو چې مُلکونه ما وپېژنی کله چې ستا په وسیله زۀ خپل ځان د هغوی د سترگو د وړاندې مقدس ښکاره کړم. (۱۷) مالک قادر مطلق خُدای داسې فرمائی، ولې تۀ هم هغه نه یې د چا چې ما ډېر پخوا د خپلو خدمتگارانو د بنی اسرائیلو د پېغمبرانو په وسیله خبرې کړې وې؟ په هغه وخت کښې هغوی تر ډېرو کالونو پورې پېشگوئی وکړه چې زۀ به تا د هغوی خلاف راولم.

جوج له د خدائ پاک سزا

﴿١٨﴾ ”په هغه ورځ به داسې وشي، کله چې جوج د اسرائيل په ملک حمله وکړي، زما سخت قهر به راوپارېږي، مالک قادر مطلق خدائ فرمائي. ﴿١٩﴾ زه په خپل غېرت او سخت قهر کبني دا فرمايم چې په هغه ورځ به د اسرائيل په ملک کبني يوه لويه زلزله راشي. ﴿٢٠﴾ د سمندر کبان، د هوا مارغان، د صحرا ځناور، هر يو مخلوق کوم چې په زمکه باندې گرځي، او د زمکې په مخ باندې ټول انسانان به زما په حضور کبني ولږزېږي. غرونه به اولټه شي، د غرونو څوکي به راوښېږي او هر يو دېوال به په زمکه راپړېځي. ﴿٢١﴾ زه به توره د جوج خلاف په خپلو ټولو غرونو ورولېږم مالک قادر مطلق خدائ فرمائي. د هر چا توره به د خپل ورور خلاف وي. ﴿٢٢﴾ زه به په وبا او قتل عام د هغه عدالت وکړم، زه به سېلابي بارانونه، ږلي او سوزونکي ګوګر په هغه او د هغه په لښکرو او ورسره په نورو ډېرو قومونو نازل کړم. ﴿٢٣﴾ او بيا به زه خپله لويي او پاکوالې ښکاره کړم، او زه به خپل ځان د ډېرو قومونو په وړاندې ښکاره کړم. بيا به هغوي پوهه شي چې زه مالک خدائ يم.“

د جوج شکست

٣٩ ﴿١﴾ ”اے بنی آدمه، د جوج خلاف پېشگوئي وکړه او ورته ووايه چې، مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائي، اے جوجه، د مسک او توبل لوي شهزاده زه ستا خلاف يم. ﴿٢﴾ زه به تا راتا وکړم او رابه دې کارم. زه به تا د شمال لري

خُأئ نه راولم او د بنی اسرائیلو د غرونو خلاف به دې ولېږم.
 ۳) بیا به زه لینده ستا د گس لاس نه واخلم او غشی به ستا
 د بنی لاس نه وغورزوم. ۴) د بنی اسرائیلو په غرونو به ته
 سره د خپلو ټولو فوجیانو او ټولو قومونو چې تا سره دی قتل
 کړې شې. زه به تاسو د هر قسمه مردار خورو مارغانو او
 ځنگلی ځناورو په خوراک بدل کړم. ۵) تاسو به په هوار
 مېدان کېنې قتل شئ، ځکه چې دا ما مالک قادر مطلق
 خُأئ فرمائیلی دی. ۶) زه به په ماجوج او په هغوی څوک
 چې د سمندر په غاړه کېنې په امن اوسپړی اور نازل کړم، او
 هغوی به په دې پوهه شی چې زه مالک خُأئ یم. ۷) زه به
 خپل مقدس نوم د خپلو خلقو بنی اسرائیلو په مینځ کېنې
 څرگند کړم. زه به نور خپل مقدس نوم بې حرمتی ته پرې نه
 ږدم، او قومونه به پوهه شی چې زه مالک خُأئ په بنی
 اسرائیلو کېنې مقدس ذات یم. ۸) دا ورځ راروانه ده، دا به
 یقیناً راشی، مالک قادر مطلق خُأئ دا فرمائی. دا هغه ورځ
 ده چې ما یې ذکر کړې دے. ۹) بیا هغوی څوک چې د بنی
 اسرائیلو په ښارونو کېنې اوسپړی به بهر لار شی او وسلې به
 د سوزولو دپاره استعمال کړی او واړه او غټ ډالونه، لیندې
 او غشی، جنگی ډنډې او نېزې به وسوزوی. د اووه کالو
 پورې به هغوی دا سوزولو دپاره استعمالوی. ۱۰) هغوی ته
 به ضرورت نه وی د پټو نه د خشاک راټولولو او نه به ورته د
 ځنگل د کټ کولو، ځکه چې هغوی به وسلې د خشاک په
 طور استعمال کړی. او هغوی به هغه لوټ کړی چا چې دوی
 لوټ کړی و او هغوی به تالا کړی چا چې دوی تالا کړی
 و، مالک قادر مطلق خُأئ دا فرمائی.

﴿١١﴾ ”په هغه ورځ به زه جوج له په بنی اسرائیلو کښې د یو لوی قبرستان ځای ورکړم، په هغه وادی کښې په کومه کښې چې خلق د سمندر مشرق خوا ته تلل راتله کوی. دا به د مسافرو لاره بنده کړی، ځکه چې جوج او د هغه ټول لښکر به هلته بنخ وی. نو بیا به دې ته د هامون جوج وادی وئیلے کښی. ﴿١٢﴾ تر اوو میاشتو پورې به د بنی اسرائیلو قوم هغوی بنخوی د دې دپاره چې زمکه ترې صفا کړی. ﴿١٣﴾ د هغه ملک ټول خلق به د هغوی په بنخولو کښې مدد وکړی، په دې ورځ چې زه په دنیا باندې خپل جلال څرگند کړم، نو دا کار به د دوی دپاره د عزت باعث شی، مالک قادر مطلق ځدای دا فرمائی. ﴿١٤﴾ د ملک پاکولو دپاره به کسان لگولے شوی وی چې هغه صفا کړی. او د هغوی سره څه کسان به په ټول ملک کښې وگرځی او نور لاشونه چې په زمکه پاتې وی چې هغه بنخ کړی. او پوره اووه میاشتې به هغوی خپل لټون جاری وساتی. ﴿١٥﴾ کله چې هغوی په ټول ملک کښې گرځی او په هغوی کښې یو کس د انسان هډوکی وگوری، نو هغه به د دې په خوا کښې نښه جوړه کړی ترڅو چې قبرکند هغه د هامون جوج په وادی کښې بنخ کړی. ﴿١٦﴾ هلته یو ښار هم دے چې هامونه نومیږی. نو دغه شان به هغوی زمکه پاکه کړی. ﴿١٧﴾ اے بنی آدمه، مالک قادر مطلق ځدای دا فرمائی چې، هر قسمه مارغانو او ځناورو ته آواز وکړی چې، راجمع شی او د ټولو گېرچاپېره ځایونو نه هغه قربانی دپاره راشی چې زه یې تاسو دپاره تیاروم، دا د بنی اسرائیلو په غرونو لویه قربانی ده. هلته به تاسو غوښې وخورئ او وینه به

وڅښئى. (۱۸) تاسو به د تکره سپرو غوښئې وخورئ او د زمکې
د شهزادگانو وينې به وڅښئې، دوى ټول لکه د بسن د گډانو او
گډورو، چپلو او غويانو، څاربه څاروى په شان دى. (۱۹)
کومه قربانى چې زه تاسو دپاره تياروم، د دې چريې به تاسو
په مړه څپټه وخورئ او وينه به تر هغې وڅښئې چې نشه شى.
(۲۰) زما په دسترخوان به تاسو د آسونو او د آسونو د سورو،
د تکره سپرو، او د هر قسم فوجيانو غوښئې وخورئ، مالک
قادر مطلق خدائى دا فرمائى. (۲۱) زه به د قومونو په مينځ
کښې خپل جلال ښکاره کړم، او ټول قومونه به وگورى هغه
سزا چې زه يې نازلوم او هغه لاس چې ما په هغوى باندې
اېښى دى. (۲۲) د هغه ورځې نه به بنى اسرائيل په دې پوهه
شى چې زه مالک خدائى د هغوى خدائى پاک يم. (۲۳) او
قومونه به په دې پوهه شى چې بنى اسرائيل د خپلې گناه په
وجه جلاوطن کړى شوى ؤو، ځکه چې هغوى ما سره بې وفا
ؤو. نو ځکه ما خپل مخ د هغوى نه پټ کړو او هغوى مې
دشمنانو ته حواله کړل، او په توره باندې قتل کړى شول.
(۲۴) ما د هغوى سره د هغوى د ناپاکوالى او د بدعملۍ په
مطابق سلوک وکړو، او ما خپل مخ د هغوى نه پټ کړو.

د بنى اسرائيلو وطن ته واپس راوستل

(۲۵) ”نو په دې وجه مالک قادر مطلق خدائى داسې فرمائى،
زه به اوس يعقوب د غلامۍ نه واپس راولم او د اسرائيل په
ټولو خلقو به رحم وکړم، او زه به په خپل مقدس نوم غېرت
وکړم. (۲۶) هغوى به خپل شرم او هغه ټوله بې ايمانى هېره
کړى کومه چې هغوى زما خلاف کړې وه کله چې هغوى په

خپل مُلک کبني بغېر د چا د يرې نه په امن او سکون کبني اوسيري. (۲۷) کله چې زه هغوی د نورو قومونو نه واپس راوړم او هغوی د خپلو دشمنانو د مُلکونو نه راغونډ کړم، نو زه به خپل ځان د نورو پېرو قومونو د سترگو په وړاندې د دوی په وسیله مقدس بنکاره کړم. (۲۸) نو بیا به هغوی پوهه شي چې زه مالک خدای د هغوی خدای پاک یم، اگر که ما هغوی نورو مُلکونو ته جلاوطن کړی و، زه به هغوی خپل مُلک ته رايوځای کړم، او د هغوی یو کس به هم وروستو پرې نه ږدم. (۲۹) زه به نور هیڅکله خپل مخ د دوی نه پټ نه کړم، زه به خپل روح د بنی اسرائیلو په قوم نازل کړم، مالک قادر مطلق خدای دا فرمائي.

د مالک خدای د نوی کور رويا

د حزقی ایل یروشلم ته بوتل

۴۰ (۱) زمونږ د جلاوطنۍ په پینځویشتم کال، د څوارلسم کال په شروع کېدو او د میاشتي په لسم تاریخ چې بنار راپربوتو په هم دغه ورځ د مالک خدای لاس په ما باندې وو او هغه زه هلته بوتلم. (۲) د مالک خدای په رويا کبني هغه زه د بنی اسرائیلو مُلک ته بوتلم. او د یو ډېر اوچت غر دپاسه یې کبېنولم، د چا په جنوب طرف کبني چې یو څو عمارتونه وو کوم چې د یو بنار په شان بنکارېدل. (۳) کله چې هغه زه هلته بوتلم، نو ما یو سرې ولیدو څوک چې د زېرو په شان بنکارېدو، او هغه د دروازې په خوله کبني ولاړ وو او په لاس کبني یې د کتان فیته وه او د ناپ تول لرگې یې نیولې

وو. (٤) هغه سڙي ما ته ووئيل، ”اے بنی آدمه، په خپلو سترگو وگوره او په خپلو غوږونو واوره او هر څه چې درته بنيام هغې ته بڼه توجو وکړه، ځکه خوتۀ د دې دپاره راوستلې شوې يې. هر څه چې تۀ ووينې هغه د بنی اسرائيلو قوم ته ووايه.“

د مشرق طرف ته دروازه

(٥) ما وليدل چې هلته د مالک خدای د کور نه گېرچاپېره دېوال راتاو وو. د هغه سڙي په لاس کبني د ناپ کولو لرگې لس نیم فته وو چې دېوال يې ناپ کړو، او دېوال غټوالې لس نیم فته پلن وو او لس نیم فته اوچت وو. (٦) نو بيا هغه د هغې دروازې خوا ته لاړو چې مخ يې د مشرق طرف ته وو. هغه په پورو وروختو او د دروازې درشل يې ناپ کړو چې هغه لس نیم فته وه. (٧) هلته په دروازه کبني بڼې طرف ته او گس طرف ته درې د څوکيدارانو کوټې جوړې شوې وې چې د هرې يوې اوږدوالې او پلنوالې لس نیم فته وو او د څوکيدارانو د کوټو په مينځ کبني د دېوال پلنوالې پاو کم نهه فته وو. او د څوکيدارانو د کوټو شاته د تېرېدو لاره وه چې لس نیم فته ژوره وه او د دې کمرو نه وروستو يوه بله درشل وه چې لس نیم فته وه او د مالک خدای کور ته تللې وه. (٨) نو بيا هغه د دروازې دننه پيوږي ناپ کړه، (٩) نو بيا د هغې اوږدوالې څوارلس فته وو او د هغې د ستني پلنوالې درې نیم فته وو. د دې پيوږي آخر سر د خدای پاک د کور د داخلېدو دواړو خواؤ دېوالونو ته نږدې او مخامخ وو. (١٠) د مشرق خوا ته دروازه کبني په دواړو طرفونو ته درې کوټې

وې، او ټولې په يو ناپ تول وې او د دې په مينځ کبني ټول
 دېوالونه هم يو شان پلن وو. (۱۱) نو بيا هغه د دروازې سره د
 داخلېدو د ځای پلنوالې ناپ کړو، کوم چې اوولس نيم فټه
 پلن وو او د دروازې سره لاره پاو کم درويشت فټه وه. (۱۲)
 د څوکيدارانو د هرې کوټې مخکبني يو دېوال وو چې
 يوويشت انچه وو او د هرې کمرې اوږدوالې او پلنوالې لس
 نيم فټه وو. (۱۳) نو بيا هغه په دې دروازه د څوکيدار د کوټې
 د شا د دېوال نه واخله د مخامخ کوټې د شا د دېوال پورې
 فاصله ناپ کړه، هغه پاو کم څلور څلوېښت فټه وه. (۱۴)
 هغه بيا د دروازې مينځنۍ دېوال کوم چې د ځدای د کور
 دربار سره يوځای شوې وو ناپ کړو هغه يو سل او پينځه
 فټه وو. (۱۵) د دروازې د داخلېدو نه واخله د دربار تر آخر
 سر پورې فاصله اووه اتيا نيم فټه وه. (۱۶) د څوکيدارانو په
 ټولو کوټو کبني وړې وړې کړکي غوندې وې، څه په بهرنۍ
 دېوالونو کبني وې، څه د کمره په دننه دېوالونو کبني وې. او
 په دېوالونو د کجورو د ونو گلکاری شوې وه.

د مالک ځدای د کور بهرنۍ دربار

(۱۷) نو بيا هغه زه د دروازې په لار د ځدای د کور بهرنۍ
 دربار ته راوستلم. هلته ما يو څو کوټې او پياده لاره وليدله
 چې د دربار نه گېرچاپېره راتاو شوې وه او دې لار ته مخامخ
 دېرش کوټې وې. (۱۸) دا پخه لار تر دروازو پورې جوړه
 شوې وه او د دېوالونو نه تر دربار پورې غزېدلې وه او هم
 دومره فاصله يې د عمومي دروازې پورې وه. (۱۹) نو بيا هغه
 د دننه نه د ښکته دروازې د دربار داخل نه بهر طرف ته

فاصله ناپ کره، دا د مشرق خوا ته يو سل او پينځه اويا فته او شمال خوا ته هم يو شان فاصله وه.

شمال خوا ته دروازه

۲۰) نو بيا هغه شمال خوا ته د دروازې اوږدوالې او پلنوالې ناپ کړو، کوم چې بهر صحن طرف ته ځي. ۲۱) د دروازې د داخلېدو په لار کښې دواړو خواو د څوکيدارانو درې درې کوتې وې، د هغوی په مينځ کښې دېوالونه او د هغوی دننه کوتې ټولې د هغې وړومبې مشرقی دروازې په اندازه وې. د دروازې ډيوډی اووه اتيا نيم فته اوږده وه او پاو کم څلور څلوېښت فته پلنه وه. ۲۲) د مشرق دروازې په شان، د هغې د داخلېدو کوټه او کرکې او د کجورو د ونو کُلکاری هم هغه شان په يوه اندازه شوې وې. او اووه پورې هم ورته ختلې وې، چې مخامخ ورته ډيوډی وه چې دربار ته تللې وه. ۲۳) هلته دننه د دربار طرف چې د شمال خوا نه يوه دروازه وه، بلکل لکه د هغه دروازې په شان لکه څنگه چې په مشرق کښې وه. هغه د يوې دروازې بلې دروازې ته مخامخ فاصله ناپ کړه، هغه يو سل او پينځه اويا فته وه.

جنوبی دروازه

۲۴) نو بيا هغه سړی زه د جنوب خوا ته بوتلم او ما بيا هلته يوه دروازه وليده چې د جنوب خوا ته يې مخ وو. هغه بيا د دې دېوالونه او کوتې ناپ کړې چې بلکل د هغه نورو دروازو په ناپ تول وې. ۲۵) د دروازې او د هغې د چوکيدارانو د کوټو گېرچاپېره وړې وړې کرکې وې، د هغې کرکې د نورو

کړکوکو په شان وې. د تېرېدو لار اووۀ اتيا نيم فته اوږده وه او پاو کم څلور څلوېښت فته پلنه وه. (۲۶) د هغه کوټو مخامخ هغې ته د بهر نه يوه لار ورختلې وه چې اووۀ پورې يې وې، او د هغې په دېوالونو باندې په دواړو خواؤ د کجورو د ونو گُلکاری شوې وه. (۲۷) د دننه دربار هم يوه دروازه وه چې جنوب خوا ته يې مخ وو، او هغۀ بيا د دې دروازې نه د بهر د جنوب دروازې خوا ته ناپ تول وکړو، هغه يو سل او پينځۀ اويا فته وو.

د دننه دربار ته داخلي دروازه

(۲۸) نو بيا هغه سړی زۀ دننه دربار ته په جنوبي دروازه باندې راوستلم، او هغۀ جنوبي دروازه ناپ کړه، هغه هم د نورو دروازو په ناپ وه. (۲۹) د هغې د څوکيدارانو کوټې، او مينځنی دېوالونه او پيوږی د هغه نورو دروازو سره په ناپ کښې يو شان وې. دروازه او د هغې د کوټو کړکي گېرچاپېره وې، هغه اووۀ اتيا نيم فته اوږدې او پاو کم څلور څلوېښت فته پلنې وې. (۳۰) د دروازې د داخلېدو د کوټې ناپ تول کومه چې دننه د دربار صحن ته ورغلې وه څوارلس فته اوږده او پاو کم څلور څلوېښت فته پلنه وه. (۳۱) د هغې د کوټې مخ بهر دربار خوا ته وو، د هغې په ستنو د کجورو د ونو گُلکاری شوې وه، او اته پورې ورته ورختلې وې.

د داخلي دربار شرقی دروازه

(۳۲) نو بيا هغۀ زۀ په مشرقی لار دننه دربار ته راوستلم، او هغۀ هغه دروازه ناپ کړه، د هغې ناپ هم د نورو سره يو

شان وو. (۳۳) د هغې د څوکيدارانو کوټې، مينځنی دېوالونه او د هغې ډيوډی د نورو دروازو سره يو شان په يو ناپ وې. د دروازې او د برنډې يو شان گېرچاپېره کړکی وې. دا اووه اتيا نيم فته اوږدې وې او پاو کم څلور څلوېښت فته پلني وې. (۳۴) د هغې د ډيوډی مخ دننه د دربار طرف ته وو، او د دواړو طرفو په ستنو يې د کجورو د ونو گُلکاری شوې وه، او اته پورې ورختلې وې.

د دربار دننه د شمال خوا ته دروازه

(۳۵) نو بيا هغه زه د شمال دروازې طرف ته راوستلم او هغه د هغې ناپ واخستو. او هغه لار هم د هغه نورو په شان په يو ناپ وه. (۳۶) د هغې د څوکيدارانو کوټې، مينځنی دېوالونه او د هغې ډيوډی د نورو دروازو سره يو شان په يو ناپ وې. د دروازې او برنډې يو شان گېرچاپېره کړکی وې. دا اووه اتيا نيم فته اوږدې وې او پاو کم څلور څلوېښت فته پلني وې. (۳۷) ډيوډی بهرنی دربار ته مخامخ وه. د تېرېدو د ځای په دېوالونو باندې د کجورو د ونو گُلکاری شوې وه. دې دروازې ته اته پورې ختلې وې.

د قربانو دپاره کوټې

(۳۸) د شمال د طرف نه دننه يوه دروازه وه چې د داخلېدو د کوټې د لارې نه دننه دربار ته تللې وه چې هلته به په هغې کښې د سوزولو قربانی څاروی وينځلې کېدل. (۳۹) د دروازې د ډيوډی سره په دواړه خواو کښې دوه مېزونه وو، په کومو به چې د سوزولو د نذرانو، د گناه د نذرانو او د گناه

د تاوان د نذرانو څاروی حلالولې شول. (۴۰) د کوټې

دروازې د کوټې د بهرنی دېوال سره، د پورو سره نزدې د

شمال دروازې ته د داخلېدو په لار هلته هم دوه مېزونه ؤو، او

د پورو په بل طرف هم دوه مېزونه ؤو. (۴۱) نو بیا د دروازې

په یوې خوا کښې هم څلور مېزونه ؤو او په بله خوا کښې هم

څلور مېزونه ؤو. دا ټول اته مېزونه ؤو په کومو به چې د

قربانی څاروی حلالېدل. (۴۲) نو هلته هم څلور مېزونه د

تراشلې شوو کانیو نه د سوزېدونکې قربانی دپاره جوړ شوی

ؤو چې یو دېرش نیم انچه اوږده او پلن ؤو او یوویشت انچه

لوړ ؤو. په دې مېزونو باندې د قربانی د څاروو د حلالېدلو

دپاره د قصابانو چرې او نور څیزونه پراته ؤو. (۴۳) په

گېرچاپېره دېوال کښې د دوو څلو والا کڼې راڅوړندې وې

چې یو څپک اوږدې وې. دا مېزونه د نذرانو د څاروو دپاره

ؤو. (۴۴) نو بیا مونږ دننه دربار ته ننوتو، هلته د شمالی

دروازې سره یوه کوټه وه چې دننه دربار طرف ته کولاو وه

او د هغې مخ جنوب طرف ته وه. د جنوبی دروازې سره هم

دا شان کوټه وه چې د هغې مخ شمال طرف ته وو. (۴۵) هغه

سړی ما ته ووئیل، د کومې کوټې چې د جنوب طرف ته یې

مخه ده د هغه امامانو دپاره ده څوک چې د مالک خدای په

کور کښې مشران دی. (۴۶) او هغه کوټه د کومې مخه چې

شمال خوا ته ده د هغه امامانو دپاره ده څوک چې د

قربان گاه مشران دی. او هغوی د صدوق زامن دی، څوک

چې د لیویانو د قبیلې یواځې هغه کسان دی چا ته چې د

مالک خدای په حضور کښې د خدمت کولو اجازت ورکړی

شوې دی.

دَننه دربار او د مالک خُدائِ کور

٤٧ نو بيا هغه سړی د مالک خُدائِ د کور دَننه دربار ناپ کړو او هغه يو سل او پينځه اويا فته اوږد او يو سل او پينځه اويا فته پلن وو. او قربان گاه د دربار په صحن کښې د مالک خُدائِ د کور مخې ته وه. ٤٨ بيا هغه زه د مالک خُدائِ د کور دَننه کوټې ته راوستلم. او هغه د پيوږی د ستنو ناپ واخستو، او هغه پاو کم نهه فته په هرې خوا پلنې وې، او په خپله د داخلېدو د دروازې پلنوالې څليريشت فته وو، او يو بل دېوال وو په هره خوا کښې چې پاو کم شپږ فته وو. ٤٩ د داخلېدو د کوټې پلنوالې پينځه دېرش فته وو، او اوږدوالې يې يوويشت فته وو. او دې کوټې ته لس پوړۍ ورختلې وې، د دروازې په دواړو خواو دېوالونو کښې ستنې ولاړې وې.

٤١ بيا هغه سړی زه د خُدائِ د کور مقدس خائ ته راوستلم او هغه د دروازو ستنې ناپ کړې، دواړو خواو ته د ستنو پلنوالې لس نيم فته وو. ٤٢ د داخلېدو لار اوولس نيم فته پلنه وه، او د دواړو خوا دېوال پاو کم نهه فته اوږد وو. هغه بهرنې مقدس خائ هم ناپ کړو، دا اويا فته اوږد وو او پينځه دېرش فته پلن وو. ٤٣ بيا هغه دَننه مقدس خائ ته لاړو او د داخلېدو د لارې ستنې يې ناپ کړې، او هره يوه درې نيم فته پلنه وه. د داخلېدو لار لس نيم فته پلنه وه، او د دواړو خواو دېوالونه پاو باندې دولس فته پلن وو. ٤٤ او هغه د دَننه مقدس خائ اوږدوالې ناپ کړو، هغه پينځه دېرش فته وو، او د دې پلنوالې پينځه دېرش فته وو. هغه ما

ته ووئیل، ”دا د ټولو نه زیات مقدس ځای دے.“

د مالک ځدای د کور سره لگېدلې کوټې

٥٥ بیا هغه د ځدای د کور دېوال ناپ کړو، هغه لس نیم فټه پلن وو. او د ځدای د کور گېرچاپېره هر طرف ته کوټه اووه فټه پلنه وه. ٥٦ دا کوټې درې منزله وې، او په هر منزل کښې دېرش کوټې وې. د ځدای د کور د دېوال گېرچاپېره پایې وې د دې دپاره چې دا د دې کوټو دپاره ټیک وې. نو چې د دې کوټو تیرونه دېوال کښې دننه نه لگېدل. ٥٧ د ځدای د کور گېرچاپېره د دویم چت کوټې د اول چت نه غټې وې او د درېم چت کوټې د دویم چت نه غټې وې. کومه پاچه چې د ځدای د کور گېرچاپېره جوړه شوې وه د لاندې نه بره حالت کښې جوړه وه، نو هغه کوټې کولاو وې چې بره وې. د لاندې نه تر دریم چت پورې پورې ختلې وې. ٥٨ ما ولیدل چې د ځدای د کور نه گېرچاپېره اوچته چونتره وه، چې د کوټو بنیاد وو. د دې ناپ تول لس نیم فټه اوچت وو. ٥٩ د هغه کوټو بهرنۍ دېوال پاو کم نهه فټه پلن وو. د کوټو په مینځ کښې هغه کولاو ځای وو. ١٠ او د ځدای د کور نه گېرچاپېره د امامانو کوټې پینځه دېرش فټه پلنې وې. ١١ د کولاو ځای نه دې کوټو ته د ورننوتلو لارې ورغلې وې، یوه په شمال کښې او بله په جنوب کښې وه، او بنیاد چې دا کولاو ځای په خپلو کښې یو ځای کوی پاو کم نهه فټه کولاو وو.

د مغرب طرف ته یو کور

١٢ یو بل عمارت چې مخه یې د ځدای د کور د دربار

مغرب طرف ته وه هغه يو سل دوويشت نيم فټه کولاو او يو سل او اووه پنځوس نيم فټه اوږد وو، او د هغې دېوالونه پاو کم نهه فټه پلن وو.

د مالک خدائ د کور ناپ کېدل

۱۳) بيا هغه د خدائ د کور ناپ وکړو، دا يو سل او پينځه اويا فټه اوږد وو، او د خدائ د کور دربار او هغه عمارت چې د دې دېوالونو سره وو هغه هم يو سل او پينځه اويا فټه اوږد وو. ۱۴) مشرق طرف ته د مالک خدائ د مقدس کور دربار د خدائ د کور مخې سره يو سل او پينځه اويا فټه پلن وو. ۱۵) بيا هغه د هغه عمارت اوږدوالی د دېوالونو سره ناپ کړو چې د خدائ د کور دربار ته مخامخ وو، چې دا يو سل او پينځه اويا فټه وو.

د مالک خدائ د کور دننه حصه

د مالک خدائ د کور ډيوډی، مقدس خائ او د ټولو نه زيات مقدس خائ، ۱۶) او وړې کرکې او د دې دريوارو نه گېرچاپېره هالونه د دې هر څه نه وروستو او د ډيوډی سره ټول په لرگي پټ وو. فرش او دېوال، تر کرکيانو پورې او کرکې هم پټې وې. ۱۷) د دروازو د پاسه کومه لار چې د مالک خدائ د کور دننه مقدس خائ ته ورغلې وه او د هغې په دننه او بهر دېوالونو باندې هم ۱۸) د وزرو والا د مخلوق او د کجورو د ونو تصويرونه جوړ شوي وو. او د وزرو والا مخلوق او د کجورو ونې يو د بل پسې نقش شوي وو، او د هر يو وزرو والا مخلوق دوه مخونه وو. ۱۹) انسانی مخ يې د

کجورې یوې ونې طرف ته وو او د زمري مخ یې د کجورې د بلې ونې طرف ته وو. دا تصویرونه گېرچاپېره د خدای په کور کښې نقش شوی ؤو. (۲۰) د فرش نه تر د ننوتلو دروازې پورې پاس، او د بهرنی مقدس خای په دېوال باندې د وزرو والا د مخلوق او د کجورو د ونو تصویرونه جوړ شوی ؤو. (۲۱) د بهرنی مقدس خای د دروازو چوکاټونه مربع ؤو او د ډېر زیات مقدس خای مخې ته هم د دې په شان ؤو.

د لرگی قربان گاه

(۲۲) هلته د لرگی یوه قربان گاه وه چې پاو باندې پینځه فټه اوچته او درې نیم فټه پلنه وه. د دې گوتونه، د دې بېخ، او د دې اړخونه د لرگی نه جوړ شوی ؤو. هغه سپری ما ته ووئیل، ”دا هغه مېز دی چې د مالک خدای په وړاندې ولاړ دی.“

دروازې

(۲۳) بهرنی دواړو مقدس خایونو او ډېر زیات مقدس خای دوه دروازې وې. (۲۴) هرې یوې دروازې دوه پلې لرلې او هرې یوې پلې ته دوه قبضې وې. (۲۵) او د بهرنی مقدس خای په دروازو د وزرو والا مخلوق تصویر او د کجورو د ونې تصویرونه نقش ؤو لکه څنگه چې په دېوالونو باندې نقش شوی ؤو، او هلته د لرگو یو دالان د وړې کوتې مخې ته جوړ شوی وو. (۲۶) د وړې کوتې په بهرنی دېوالونو باندې وړې کړکې وې چې په هره یوه باندې د کجورو ونې نقش شوې وې. د خدای د کور د وړو کوتو مخې کښې هم د لرگو دالانونه ؤو.

١) بيا هغه سرې زه د شمال خوا ته بهرنی دربار ته بوتلم او زه يې د مالک خدای د کور مخامخ دربار کوټو ته او بهرنی دېوال ته مخامخ د شمال خوا ته راوستلم. ٢) هغه کور چې دروازه يې د شمال طرف ته وه هغه يو سل او پينځه اويا فټه اوږده وه او اووه اتيا نيم فټه پلنه وه. ٣) دواړه په دې حصه کېښې پينځه دېرش فټه کېښې د دنننی دربار نه او په مخامخ بله حصه کېښې د بهرنی دربار نه، په دريوارو منزلونو کېښې کرکۍ يو بل ته مخامخ وې. ٤) د دې کوټو په مخکېښې يوه دننه لار وه اوولس نيم فټه پلنه او يو سل او پينځه اويا فټه اوږده وه. د دې دروازې په شمال کېښې وې. ٥) نو بره کوټې تنگې وې، ځکه چې په دې کېښې هالونو د لاندې او مينځنی منزلونو د کور د کوټو په نسبت ډېر ځای نيولې وو. ٦) د درېم چت په کوټو کېښې ستنې نه وې، لکه څنگه چې د دربار وې، نو دا نسبت د لاندې او مينځنی چتونو نه لږې شان وړې وې. ٧) هلته بهرنی دېوال د کوټو او د بهرنی دربار سره برابر وو، او دا د کوټو مخې ته اووه اتيا نيم فټه اوږد وو. ٨) نو د کوټو قطار د بهرنی دربار په طرف اووه اتيا نيم فټه اوږد وو، او د مقدس ځای سره نژدې قطار يو سل او پينځه اويا فټه اوږد وو. ٩) لاندې کوټو ته د مشرق طرف نه د ننوتو لار وه کومه چې دې ته د بهرنی دربار نه ورننوځی. ١٠) د خدای د کور جنوب طرف ته يو بله آبادی وه چې د مالک خدای د کور مغرب طرف ته وه ١١) چې د دې مخې ته د تېرېدو لاره وه. دا لکه د شمال د کوټو په شان وې، دا هم هغه هومره اوږدې او پلنې وې، او هم يو شان

لارې او ناپ يې وو. د شمال د تېرېدو د دروازو په شان د دې
 (۱۲) د کوټو دروازې جنوب طرف ته وې. هلته يوه دروازه وه
 چې دا د حفاظتی دېوال سره يو شان د مشرق طرف ته
 غزېدلې وه، په کومه چې يو کس کوټو ته ننوځي. (۱۳) بيا هغه
 ما ته وويل، ”شمال او جنوب ته کوټې چې د مالک خدای د
 کور دربار ته يې مخې دي د امامانو کوټې دي، چرته چې هغه
 امامان څوک چې د مالک خدای په وړاندې ودرېدل نو هغوئ
 دې مقدسې نذرانې وخورې. هلته به هغوئ پيرې مقدسې
 نذرانې کېږدي، يعنې د غلې نذرانې، د گناه نذرانې او د گناه د
 تاوان نذرانې، ځکه چې هغه خدای مقدس دے. (۱۴) کله چې
 امامان د مالک خدای په مقدس کور کېنې داخل شي، بيا به
 هغوئ تر هغه وخته بهرنی دربار ته نه ځي ترڅو چې هغوئ
 هغه مقدسې جامې ونه باسي په کومو کېنې چې هغوئ
 خدمت کولو، ځکه چې دا مقدسې دي. هغوئ له پکار دي چې
 نورې کپرې واچوي د دې نه مخکېنې چې هغوئ هغه ځايونو
 ته ورشي کوم چې د نورو خلقو دپاره دي.“

د مالک خدای کور ناپ کول

(۱۵) کله چې هغه د مالک خدای د کور دننه هر څه ناپ
 کړل، بيا هغه زه په مشرقی دروازې بهر راوويستلم او هغه
 گېرچاپېره ټول هر څه ناپ کړل. (۱۶) هغه د ناپ ټول په
 چوکۍ مشرقی دېوال ناپ کړو، دا اته سوه او پينځه اویا فټه
 اوږد وو. (۱۷) بيا هغه شمال طرف ته دېوال ناپ کړو، دا د
 ناپ په چوکۍ اته سوه او پينځه اویا فټه وو. (۱۸) هغه جنوبي
 طرف دېوال ناپ کړو، هغه د ناپ په چوکۍ اته سوه او پينځه

اویا فته وو. (۱۹) بیا هغه مغرب طرف ته تاو شو او هغه

دېوال پي ناپ کړو، او د ناپ په چوکي دا اته سوه او پینځه

اویا فته وو. (۲۰) بیا هغه هغه څلور واړه طرفونه ناپ کړل.

او د دې نه گېرچاپېره دېوال وو، چې اته سوه او پینځه اویا

فته اوږد او اته سوه او پینځه اویا فته پلن وو، د دې مقصد دا

وو چې عام ځای د مقدس ځای نه جدا کړي.

د مالک خدای جلال خپل مقدس کور ته راواپس

کېدل

۴۳ (۱) بیا زه هغه سړی هغه دروازې ته راوستم چې د

مشرق طرف ته پي مخ وو، (۲) او ناگهانه ما ولیدل چې د

بنی اسرائیلو د خدای پاک جلال د مشرق خوا نه راروان وو.

د هغه آواز لکه د ډېرو اوبو د غرار په شان وو، او زمکه د

هغه د جلال په وجه روښانه وه. (۳) کومه رویا چې ما

ولیدله د هغه رویا په شان وه کومه چې ما لیدلې وه کله چې

هغه د ښار تباہ کولو له راغلو او د هغه رویا په شان چې ما د

کبار د سیند په غاړه ولیدله، او زه پرمخې پرېوتلم. (۴) د

مالک خدای جلال د مالک خدای په کور کېښي د نمرخاته

دروازې نه ورننوتو. (۵) بیا زه روح اوچت کړم او دننه

دربار ته پي راوستلم، او د مالک خدای جلال د خدای کور

پک کړو. (۶) کله چې هغه سرې زما خوا کېښي ولاړ وو، ما

دا واورېدل چې څوک ما ته د خدای د کور دننه نه خبرې

کوي. (۷) هغه وفرمائیل، ”اے بنی آدمه، دا زما تخت او د

پښو د لگولو مقام دے. دا هغه مقام دے چې زه به په کېښي د

تل دپاره د بنی اسرائیلو په مینځ کښې اوسېږم. هغوی او د هغوی بادشاهان به نور په بُت خانو کښې بُت پرستی او زما د مقدس نوم سپکاوې نه کوی. او نه به نور دوی د خپلو مرو بادشاهانو د علاقائی زیارتونو عزت کوی. (۸) کله چې هغوی خپل درشل زما درشل سره خوا کښې او د خپلو دروازو بازو زما د دروازو د بازوگانو سره ولگول، زما او د هغوی په مینځ کښې صرف یو دېوال وو، هغوی زما د مقدس نوم بې حرمتی په خپلو بدو عملونو سره وکړه. نو ما په خپله غصه کښې هغوی تباہ کړل. (۹) هغوی دې اوس خپله بُت پرستی او د خپلو بادشاهانو زیارتونه زما د مخې نه اخوا کړی، او زه به د هغوی په مینځ کښې د تل دپاره اوسېږم. (۱۰) اے بنی آدمه، د مالک خدای کور د بنی اسرائیل قوم ته وښایه، چې هغوی په خپلو گناهونو وشرمیري. پرېږده چې هغوی په غور سره نقشه وگوري، (۱۱) او که چرې هغوی په خپلو ټولو کارونو باندې وشرمیري کوم چې هغوی کړی دی، نو هغوی ته د خدای د کور نقشه او د هغې ترتیب، د هغې د وتو لارې او د داخلېدو لارې، د هغې ټوله نقشه او د هغې اصول او احکام وښایه. دا د هغوی د وړاندې ولیکه نو چې هغوی د دې ترتیب وفاداری وکړی او د دې د احکامو پیروی وکړی. (۱۲) د مالک خدای د کور دا قانون دے، د غره د پاسه گېرچاپېره علاقه به د ټولو نه زیاته مقدسه وی. دا د خدای د کور قانون دے.

قربان گاه

(۱۳) ”دا د قربان گاه په اوږدو ناپ تول دے، د قربان گاه نه

گهرچاپبره غاره يوويشت اِنچه ژوره وه او يوويشت اِنچه پلنه وه، او د هغې گهرچاپبره غاره نهه اِنچه پلنه وه. او هم دا د قربان گاه اوچتوالے دے، ﴿١٤﴾ په زمکه د غارې نه بره تر بنکته چچې پورې دا درې نيم فته اوچته وه او يوويشت اِنچه پلنه وه. او د وړې چچې نه تر غټې چچې پورې دا اووه فته اوچته او يوويشت اِنچه پلنه وه. ﴿١٥﴾ د قربان گاه برنی برخه اووه فته اوچته وه چې قربانی به په کبني سوزولے کېدله او د هغې په هر يو گوټ کبني يو يو بنکر لگولے شوے وو. ﴿١٦﴾ قربان گاه د سر څلور گوټونه ؤو، يوويشت فته اوږده او يوويشت فته پلن وو. ﴿١٧﴾ بره چجه هم مربع وه، څليريشت نيم فته اوږده او څليريشت نيم فته پلنه وه، چې غاره يې يوويشت اِنچه وه او گهرچاپبره لس نيم اِنچه غاره وه. او د قربان گاه پورې نمرخاته طرف ته وې.

د قربان گاه وقف کول

﴿١٨﴾ بيا هغه ما ته وفرمائيل، ”اے بنی آدمه، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، د سوزېدونکې قربانی د نذرانو دپاره به دا اصول وی او په قربان گاه به وینه وشیندلے شی کله چې دا تياره شی، ﴿١٩﴾ تاسو به يو ځوان سخے د گناه د نذرانې دپاره امامانو له ورکړې، څوک چې ليويان دی او د صدوق د نسل نه دی، او څوک چې زما وړاندې خدمت کوی، مالک خدای دا فرمائی. ﴿٢٠﴾ تاسو د دې نه لږه وینه واخلي او د قربان گاه په څلورو گوټونو کبني په بنکرونو باندې په بره حصه کبني او د هغې په غاړو باندې وشیندئ، او دغه شان قربان گاه مقدسه کړئ او د هغې دپاره

کفارہ ورکړئ. (۲۱) تاسو به یو غویۍ د گناه د نذرانې دپاره
واخلئ او د خدای د کور په مقرر شوی خای د مقدس خای
نه بهر به یې وسوزوئ. (۲۲) په دوپمه ورځ به تاسو بې عېبه
چېلې د گناه د نذرانې دپاره پېش کړئ، او قربان گاه به پرې
داسې مقدسه کړئ لکه څنگه چې مو په غویۍ باندې پاکه
کړې وه. (۲۳) کله چې تاسو د دې د پاکولو کار ختم کړئ، نو
تاسو به بیا یو ځوان سخۍ او گپورۍ د رمې نه نذرانه کړئ،
چې دواړه بې عېبه وی. (۲۴) تاسو دا د مالک خدای په
وړاندې پېش کړئ، او امامان به په دوی مالگه واچوی او دا
به د سوزېدونکې قربانۍ په طور پېش کړئ. (۲۵) تاسو به د
اووه ورځو دپاره هره ورځ یو چېلې د گناه د نذرانې دپاره
پېش کوئ، تاسو به د رمې نه یو ځوان غویۍ او یو گپورۍ
هم پېش کوئ، چې درې واړه بې عېبه وی. (۲۶) د اووه ورځو
دپاره دې هغوی د قربان گاه او د هغې د پاکولو دپاره فدیة
پېش کړی، نو داسې به هغوی دا وقف کړی. (۲۷) د دې ورځو
په آخر کښې، د اتمې ورځې نه وروستو هم امامان به په
قربان گاه ستاسو سوزېدونکې او د عبادت نذرانې پېش کړی.
بیا به زه تاسو قبول کړم. مالک قادر مطلق خدای دا
فرمائی.

شهزادگان، لیویان او امامان

۴۴ (۱) بیا زه هغه سړی واپس د مقدس خای بهرنی

دروازې ته راوستلم، کومه چې د نمرخاته طرف ته وه، او دا
بنده وه. (۲) مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”دا دروازه به بنده

وی. دا به کله هم نه کولاویږی. هیڅوک به په دې نه ورننوځی. دا به بنده وی ځکه چې مالک خدای، د بنی اسرائیلو خدای پاک، په دې دروازه دننه شوې دے. (۳)

صرف شهزاده په دې کبني دننه کبېناستې شی چې د مالک خدای په حضور کبني خوراک وکړی. هغه دې د برنډې د لارې نه دننه راشی او په هم هغه لار دې بهر لار شی.

د مالک خدای د کور د انتظام اصول

(۴) بیا زه هغه سپری د خدای د کور مخامخ د شمالي دروازې په لار راوستلم. ما وکتل او د مالک خدای جلال مې ولیدلو چې د مالک خدای کور پکوی، او زه پرمخې پرېوتلم.

(۵) مالک خدای ما ته وفرمائیل چې، ”اے بنی آدمه، په غور سره وگوره، او په غور سره واؤره، او هر هغه څه ته خیال وکړه چې درته زه د مالک خدای د کور د ټولو احکامو په حقله فرمایم. د مالک خدای مقدس کور ته د تلو راتلو طریقو ته خیال وکړه. (۶) د بنی اسرائیلو سرکشه قوم ته ووايه، مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، اے د بنی اسرائیل قوم، ستاسو دا دومره حرام کارونه بس دی. (۷) ستاسو د ټولو حرامو کارونو سره، تاسو په ظاهر او باطن ناسنته غېر ملکیان زما مقدس ځای ته راوستل، تاسو زما د کور بې حرمتی وکړه کله چې تاسو ما ته خوراک، وازگه او وینه پیش کړه، او تاسو زما لوظ مات کړو. (۸) د دې په ځای چې تاسو زما د مقدس څیزونو خدمت په خپله وکړئ، تاسو نورو خلقو ته زما د مقدس ځای اختیار ورکړو. (۹) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، یو غېر ملکی به هم چې

په ظاهر او باطن ناسنته وی هغه به زما مقدس خائ کبني
داخل نه شي، او نه به هغه غير ملکیان چي د بني اسرائيلو په
مينخ کبني اوسپري.“

ليويان د امامت نه شړل

⑩ ”هغه ليويان چا چي زما نه جدائي اختيار کړه کله چي د
بني اسرائيلو قوم بې لارې شو او هغوي چا چي زما په خائ د
خپلو بتانو پيروي وکړه به د خپلي گناه سزا وزغمی. ⑪
هغوي دې زما په مقدس کور کبني خدمت وکړي، د خدائ د
کور د دروازو ذمه واري دې واخلی او په دې کبني دې
خدمت کوی، هغوي دې سوزېدونکي نذرانې او قربانۍ د
خلقو دپاره حلالې کړي او د خلقو په وړاندې دې ودرېږي او
د هغوي خدمت دې وکړي. ⑫ خو ځکه دوي د بتانو
عبادت د خلقو دپاره وکړو او د بني اسرائيلو قوم يې په گناه
کبني اخته کړو، نو په دې وجه ما قسم وخورلو چي هغوي به
ضرور د خپلو گناهونو سزا وزغمی، مالک قادر مطلق خدائ
دا فرمائي. ⑬ هغوي به نور د امامانو په توگه زما د خدمت
دپاره نزدې نه راخي او نه به زما مقدسو څيزونو له نزدې
راخي او نه به زما پېرو مقدسو نذرانو ته نزدې کيږي، هغوي
به ضرور د خپلو حرامو کارونو شرم وزغمی. ⑭ خو بيا
هم به زه هغوي ته د خدائ د کور خدمت او د هغه ټول کار
ذمه واري ورکړم چي په دې کبني کول په کار دي.“

امامان

⑮ ”خو هغه امامان، څوک چي ليويان دي او د صدوق د

نسل نه دی او چا چې په وفاداری سره زما د مقدس کور
 خدمت وکړو کله چې بنی اسرائیل زما نه بې لارې شول،
 هغوی به نزدې راشی زما د وړاندې به خدمت وکړی، هغوی
 به د وازگو او وینې قربانی پېش کولو دپاره زما په وړاندې
 ودیږی، مالک خدای دا فرمائی. (۱۶) صرف هغوی به زما
 مقدس مقام ته رادننه شی، یواځې هغوی به زما مېز ته نزدې
 راشی او زما په حضور کېنې به خدمت کوی او زما د
 فرائضو ذمه واری به سمبالوی. (۱۷) کله چې هغوی د دننه
 دربار په دروازو ورننوځی، نو هغوی دې د کتان جامې
 واچوی، هغوی دې د وړې کپړې نه اچوی کله چې د دننه
 دربار په دروازو یا د خدای په کور کېنې خدمت کوی. (۱۸)
 هغوی دې په خپل سر باندې د کتان پټکې او د کتان لاندې
 کپړې دې خپلو ملاگانو نه گېرچاپېره وتړی. هغوی دې داسې
 څه نه اغوندی چې په هغوی خوله راوړی. (۱۹) کله چې هغوی
 بهرنی دربار ته وځی چرته چې خلق دی، هغوی دې هغه
 کپړې ویاسی چې هغوی په کېنې خدمت کولو او دا دې په
 مقدسو کوټو کېنې پرېږدی، او نورې جامې دې واچوی،
 هسې نه چې هغوی په خپلو کپړو سره خلق مقدس کړی، او
 د هغوی ژوند په خطر کېنې واچوی. (۲۰) هغوی به خپل
 سرونه نه کلوی او نه به خپل وېبسته اوږدوی، خو هغوی به د
 خپل سر وېبسته واړه ساتی. (۲۱) یو امام دې هم مے ونه
 څښی کله چې دننه دربار ته ننوځی. (۲۲) هغوی دې کونډو او
 طلاقو شوو بنځو سره واده ونه کړی، هغوی دې صرف د
 بنی اسرائیلو د نسل پېغلو سره یا د امامانو کونډو سره واده
 کوی. (۲۳) هغوی دې زما خلقو ته د مقدس او عام څیزونو په
 مینځ کېنې د فرق تعلیم ورکړی او ورته دې د حرامو او

حلالو په مينځ کښې فرق وښائی. (۲۳) په هره لاندې کښې دې
 امامان د قاضي فرائض ادا کړي او دا دې زما د حکمونو په
 مطابق فېصله کړي. هغوی دې زما د ټولو مقرر شوو
 اخترونو دپاره زما په قانون او اصول باندې عمل وکړي، او
 هغوی دې زما د سبت ورځ مقدسه وساتي. (۲۵) امام دې
 خپل ځان مړي ته په نزدې ورتلو باندې پليټ نه کړي، خو که
 مړ کس يې پلار يا مور، زوی يا لور، ورور يا ناواده شوي
 خور وي، نو په دوی هغه ځان پليټولې شي. (۲۶) د پاکېدو نه
 وروستو، هغه به اووه ورځې انتظار کوي. (۲۷) په کومه ورځ
 چې هغه د مقدس کور دننه دربار ته ځي چې هلته په مقدس
 ځای کښې خدمت وکړي، هغه دې د خپل ځان دپاره د گناه
 نذرانه پېش کړي، مالک خدای دا فرمائي. (۲۸) صرف زه به
 د امامانو ميراث يم. تاسو هغوی ته په بني اسرائيلو کښې
 ملکيت مه ورکوي، زه به د هغوی ملکيت يم. (۲۹) هغوی به د
 غلو نذرانې، د گناه نذرانې او د گناه د تاوان نذرانې خوري، او
 هر څه چې په بني اسرائيلو کښې مالک خدای ته وقف شوي
 وي هغه به د هغوی وي. (۳۰) د ټولو نه اوله ښه مېوه او
 ستاسو ټولې ښې نذرانې به د امامانو وي. تاسو به هغوی ته د
 زمکې په غله دانه کښې اوله حصه ورکړئ نو برکت به
 ستاسو په خاندان نازل شي. (۳۱) امامان به هيڅ قسمه څه نه
 خوري، مارغه يا ځناور چې په خپله مړ وي يا ځناور مړ
 کړي وي.

د زمکې تقسيمول

۱) ”تاسو چې کله زمکه د میراث په توګه تقسیموئ،

تاسو به د زمکې یوه حصه مالک خدای ته د مقدسې علاقې په توګه وقف کړئ چې د دې اوږدوالی دس نیم کیلومیټره او پلنوالی یې لس کیلومیټره وی، دا ټوله علاقه په کار دې چې مقدسه وی. ۲) په دې کبښې به یوه حصه چې اته سوه پینځه اويا مربع فټه ده دا به د مقدس خای دپاره وی، چې د دې ګېرچاپېره اووه اتيا نیم فټه به د کولاو مېدان دپاره وی. ۳) په مقدسه علاقه کبښې، د یوې برخې اوږدوالی دس نیم کیلومیټره او پلنوالی پینځه کلومیټره به وی، په دې کبښې به د ټولو نه زیات مقدس خای مقدس کور وی. ۴) دا به د امامانو دپاره د زمکې مقدسه حصه وی، څوک چې په مقدس کور کبښې او د مالک خدای په حضور کبښې خدمت کوی. دا به د هغوی د کورونو دپاره خای وی او هم به د خدای د کور دپاره مقدس خای وی. ۵) دس نیم کیلومیټره اوږده او پینځه کیلومیټره پلنه علاقه به د هغه لیویانو وی، څوک چې د مالک خدای په کور کبښې خدمت کوی، دا به د هغوی د ښارونو دپاره جائیداد وی چې په کبښې اوسېږی. ۶) تاسو به ښار ته د جائیداد په توګه درې کیلومیټر پلنه او دس نیم کیلومیټره اوږده علاقه ورکړئ، د مقدسې حصې سره خوا په خوا، دا به د ټولو بنی اسرائیلو وی.“

د شهزاده دپاره زمکه

۷) ”شهزاده به د مقدسې علاقې او د ښار د جائیداد سره دواړو خواګانو ته برخه واخلي. دا به مغرب نه مغرب او مشرق نه مشرق طرف ته غزېدلې وی. په اوږدو به دا د

مغرب نه تر مشرق پورې سرحدی قبائیلی علاقو سره برابره پرته وی. (۸) په بنی اسرائیلو کښې به دا زمکه د هغه ملکیت وی. او زما شهزادگان به نور زما په خلقو ظلم نه کوی، خو د بنی اسرائیلو قوم ته به اجازت ورکړی چې د خپلو قبیلو پاتې شوې زمکه قبضه کړی.

د شهزاده دپاره احکامات

(۹) ”مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، تاسو کافی لرې لارې، اے د بنی اسرائیلو شهزادگانو. خپل شرارت او ظلم پرېږدئ او هغه څه وکړئ څه چې د انصاف او د صداقت وی. زما د خلقو نه د زمکو قبضه کول بند کړئ، مالک قادر مطلق خدای فرمائی. (۱۰) تاسو له په کار دی چې صحیح تله، صحیح پېمانه او صحیح پاوزه استعمال کړئ. (۱۱) حومر دې ستاسو دپاره د ناپ تول معیاری پېمانه وی. ایفه او بت دواړه د حومر لسمه حصه ده. (۱۲) د تول دپاره معیاری پېمانه به د سپینو زرو سیکه وی او یوه سیکه به شل جیرې وی. او شپېته سیکې به د یوې منا په اندازه وی.“

نذرانې او مقدسې ورځې

(۱۳) ”دا هغه خاص تحفه ده چې تاسو به یې پېش کړئ یعنې، د ایفه شپږمه حصه د غنمو د هر یو حومر نه او د ایفه شپږمه حصه د اوریشو د هر یو حومر نه پېش کړئ. (۱۴) د تېلو مقرر شوې حصه، چې په بت ناپ شوی وی، دا به د هر کُر نه د یو بت لسمه حصه وی، په دې کښې لس بته یا یو حومر وی او لس بته د یو حومر برابر وی. (۱۵) هم داسې به د بنی

إسرائیلو د خرن د خائ نه، د دوو سوو گډو د رمې نه یو گډ واخستلې شی. دا به د غلې د نذرانې، سوزېدونکې نذرانې او د سلامتی د نذرانې دپاره استعمال کړئ او د خلقو دپاره یې کفاره کړئ، مالک قادر مطلق خدائ دا فرمائی. (۱۶) د ملک ټول خلق به په دې خاصو هدیو کښې حصه د اسرائیل د شهزاده د استعمال دپاره ورکړی. (۱۷) دا به د شهزاده زمه واری وی چې سوزېدونکې نذرانې، د غلې نذرانې او د خښلو نذرانې په اخترونو، نوې میاشت او په سبت کښې او د بنی اسرائیل قوم په ټولو مقرر شوو مېلو کښې پوره کړی. هغه به د گناه نذرانې، د غلې نذرانې، سوزېدونکې نذرانې، او د سلامتی نذرانې پوره کړی، او د بنی اسرائیلو قوم دپاره به یې کفاره کړی.

اخترونه

(۱۸) ”مالک قادر مطلق خدائ داسې فرمائی، د وپرومبې

میاشتی په اوله ورځ تاسو به یو خوان غویس چې بې عېبه وی واخلي او مقدس خائ به پاک کړئ. (۱۹) امام به لږه وینه د گناه د نذرانې نه راواخلي او دا به د خدائ د کور د دروازې په درشل واچوی، د قربان گاه د برنې حصې په څلور واړو گوټونو، او د خدائ د کور د دننه دربار په چوکاټونو به یې واچوی. (۲۰) تاسو به هم داسې د میاشتی په اوومه ورځ د هغه چا دپاره وکړئ د چا نه چې غیر ارادې یا په ناپوهۍ کښې گناه وشي، نو تاسو به د خدائ د کور دپاره کفاره پېش کړئ. (۲۱) تاسو د وپرومبې میاشتی په خوارلسمه ورځ د فسح اختر شروع کړئ، دا اختر به د اوو ورځو دپاره وی، په دې

دوران کښې به تاسو بغېر د خمبیرې روتې خورئ. (۲۲) په هغه ورځ به شهزاده یو غویۍ د خپلې گناه او د خلقو د گناه د کفارې دپاره پېش کړی. (۲۳) مالک خدای ته به هغه هره ورځ د اختر د دې اوو ورځو په دوران کښې اووه غویان او اووه گدان چې ټول بې عېبه دی د سوزېدونکې نذرانې دپاره پېش کوی او نر چپلۍ به د گناه د نذرانې دپاره پېش کوی. (۲۴) هغه به هر غویۍ او گډ سره یوه ایفه د غلې نذرانه پېش کوی، هر ایفه سره به څلور لیټره تېل هم پېش کوی. (۲۵) د اختر د دې اوو ورځو په دوران کښې، کوم چې د اوومې میاشتې په پینځلسمه ورځ شروع کیږی، هغه به هم داسې نذرانې د گناه د نذرانې، د سوزېدونکې نذرانې، د غلې او د تېلو نذرانې پېش کړی.

۴۶ (۱) ”مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چې، د دننه دربار دروازه کومه چې د نمرخاته په طرف ده هغه دې د کار شپږ واړو ورځو دپاره بنده وی، خو د سبت په ورځ او د نوې میاشتې په ورځ به دا کولاو وی. (۲) شهزاده دې دربار ته د بهر د طرف د برنډې د لار نه ورننوځی او د دروازې چوکاټ سره دې ودریږی. امامان دې خپلې سوزېدونکې قربانۍ وکړی او د سلامتیا نذرانې دې پېش کړی. هغه دې د دروازې په درشل کښې عبادت وکړی او بیا دې هغه بهر لار شی. خو دروازه به تر ماښام پورې کولاو وی. (۳) د هر سبت په ورځ او د هرې نوې میاشتې په ورځ دې د دې ملک خلق د دروازې په درشل کښې د مالک خدای په حضور کښې عبادت وکړی. (۴) سوزېدونکې نذرانه چې شهزاده یې

مالک خدای ته د سبت په ورځ پېش کوی دا به شپږ نران
 گډوری او یو گډ وی، ټول به بې عېبه وی. (۵) د غلې نذرانه
 چې د گډ سره ورکوی هغه به یوه ایفه وی او د گډورو سره
 به په خپله خوښه د غلې نذرانه ورکړی، هر یو ایفه سره به
 څلور لیټره تېل پېش کړی. (۶) د نوې میاشتنې په ورځ به هغه
 یو غوږی، شپږ گډوری او یو گډ پېش کړی چې ټول بې عېبه
 وی. (۷) هغه به یوه ایفه د غلې نذرانه د غوږی سره پېش
 کړی، او یوه ایفه به گډ سره، او د گډورو سره چې څومره
 غواړی هغه هومره دې ورکړی، او هرې یوې ایفې سره دې
 څلور لیټره تېل پېش کړی. (۸) کله چې شهزاده ننوځی، هغه
 به د برنډې د لارې نه دننه لار شی، او په هم هغه لار به هغه
 بهر راشی. (۹) کله چې د ملک خلق د مالک خدای وړاندې
 په مقررو اخترنو کښې راشی، هغه څوک چې په شمالی
 دروازه د عبادت دپاره راشی نو هغه به په جنوبی دروازه بهر
 لار شی، او هغه څوک چې په جنوبی دروازه راننوځی هغه به
 په شمالی دروازه باندې بهر لار شی. یو کس به هم په هغه
 دروازه واپس نه ځی په کومه چې راغلی دی، خو هر یو به په
 مخالف دروازه بهر وځی. (۱۰) شهزاده به هم هغوئ سره یو
 ځای دننه ځی کله چې هغوئ دننه ځی، او بهر به راوځی کله
 چې هغوئ بهر راوځی. (۱۱) په اخترنو او مقرر شوو مېلو
 کښې، د غلې نذرانه به یو غوږی سره یوه ایفه وی، یوه ایفه به
 د گډ سره وی، او د گډورو سره چې څومره غواړی هغه
 هومره دې ورکړی، او هرې یوې ایفې سره څلور لیټره تېل
 ورکړی. (۱۲) کله چې شهزاده د خپلې خوښې نذرانه مالک
 خدای ته پېش کوی، که هغه سوزېدونکې نذرانه وی او یا د
 سلامتی نذرانه وی، هغه دروازه چې مخ یې نمرخاته طرف ته

دے هغه به د هغه دپاره کولاو کړې شی. هغه به خپله سوزېدونکې نذرانه او یا د سلامتې نذرانه داسې پېش کړی څنگه چې هغه د سبت په ورځ کوی. بیا به هغه بهر لار شی، او د هغه د بهر تلو نه وروستو، به دروازه بنده کړې شی.

د هرې ورځې نذرانه

﴿۱۳﴾ ”تاسو به هره ورځ د یو کال بې عېبه گډورې مالک خدای ته د سوزېدونکې نذرانې دپاره پېش کوئ، تاسو به ضرور یو سحر بل سحر دا پوره کوئ. ﴿۱۴﴾ تاسو به روزانه یو سحر بل سحر د غلې نذرانه پوره کوئ، چې د یوې ایفې شپږمه به وی او پاو باندې یو لیتر تېلو سره به اوږه واغږئ. مالک خدای ته د دې غلې د نذرانې پېش کولو حکم د تل دپاره دے. ﴿۱۵﴾ نو د گډورې، د غلې او د تېلو نذرانې به هر سحر په مسلسل توگه د سوزېدونکې نذرانې دپاره پېش کړی.“

شهزاده او د هغه زمکه

﴿۱۶﴾ ”مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی، که چېرې شهزاده د خپل وراثت نه یوه تحفه خپلو زامنو کښې یو زوی له ورکړی، دا به د هغه د نسل وی، او دا به په میراث کښې د هغوی جائیداد وی. ﴿۱۷﴾ خو که چېرې هغه د خپل وراثت نه یوه تحفه خپل یو نوکر له ورکړی، نو نوکر سره به دا تر د آزادۍ د کال پورې وی، خو بیا به دا واپس د شهزاده شی. د هغه میراث صرف د هغه د زامنو دے. ﴿۱۸﴾ شهزاده به د خلقو نه میراث نه اخلی، هغوی به د خپل جائیداد نه نه شری.

هغه به خپلو زامنو ته د خپل میراث نه جائیداد ورکوی، تر دې چې زما په خلقو کښې یو هم د خپل جائیداد نه محرومه نه شی.“

د مالک خدای د کور باورچی خانې

۱۹) بیا هغه سړی زه د دروازې په خوا کښې مقدسو کوټو ته بوتلم چې مخې یې د شمال ته طرف وې، کومې چې د امامانو وې، او ما ته یې د نمر پرېوتو طرف ته ځای وښودلو. ۲۰) هغه ما ته وویل چې، ”دا هغه ځای دې چرته به چې امامان د گناه د تاوان نذرانې او د گناه نذرانې او د غلې نذرانې پخوی، ترڅو بهرنی دربار ته د مقدسو څیزونو د راوړلو نه منع شی هسې نه چې خلق مقدسو څیزونو له لاس وروړی او خپل ژوند په خطر کېښي واچوی.“ ۲۱) بیا هغه زه بهرنی دربار ته راوستلم او په دې کښې یې گوټ په گوټ وگرځولم او ما په هر گوټ کښې بل دربار ولیدو. ۲۲) د بهرنی دربار په څلور واړو گوټونو کښې یو بل سره انبستی دربارونه وو، چې اويا فته اوږد او دوه پنځوس نیم فته پلن وو او په څلور واړو گوټونو کښې هر یو دربار یو شان برابر وو. ۲۳) دننه د څلور واړو دربارونو گېرچاپېره د کانی یوه چجه وه، د چجې لاندې گېرچاپېره د اور بلېدلو نغری جوړ وو. ۲۴) هغه ما ته وویل چې، ”دا هغه باورچی خانې دی چرته به چې هغه څوک چې د خدای په کور کښې خدمت کوی د خلقو قربانی پخوی.“

د مالک خدای د کور نه درياب بهېدل

۱) هغه سږي زه بيا د مالک خدائ د کور دروازي ته راوستلم، او ما وليدل چې د خدائ د کور د درشل د لاندې نه اوبه د نمرخاته طرف ته رارواني وې ځکه چې د مالک خدائ د کور مخه نمرخاته طرف ته وه. اوبه د مالک خدائ د کور د جنوب خوا نه شکته د قربان گاه جنوب خوا ته رارواني وې. ۲) نو بيا هغه زه په شمالي دروازه باندې بهر

راوويستلم او زه يې بهر راتاو کړم بهرني دروازي ته يې بوتلم چې مخه يې مشرق ته وه، او اوبه د جنوب طرف نه

رابهېدلې. ۳) کله چې هغه سږي فېته په لاس نمرخاته طرف

ته لاړو، نو هغه نيم كيلوميتر ناپ وکړو او بيا يې زه په اوبو

کښې بوتلم چې د گيتو پورې وې. ۴) هغه نور نيم كيلوميتر

ناپ وکړو او زه يې په اوبو کښې بوتلم چې تر گوپو پورې

پوې وې. هغه بيا نور نيم كيلوميتر ناپ وکړو او زه يې په

اوبو کښې بوتلم چې دا تر ملا پورې وې. ۵) هغه نور نيم

كيلوميتر ناپ وکړو، خو اوس دا سيند شو چې زه په کښې نه

شوم اوږېدلې، ځکه چې اوبه اوچتې وې او لامبلو ته کافي

پوې وې، داسې سيند ترې جوړ شو چې هيڅوک په کښې نه

شو اوږېدلې. ۶) بيا هغه ما نه تپوس وکړو چې، ”اے بنی

آدمه، ته دا وينې؟“ نو بيا هغه زه واپس د درياب غاړې ته

بوتلم. ۷) کله چې زه هلته ورسېدم، نو ما د سيند په دواړو

طرفونو پيرې ونې وليدلې. ۸) هغه ما ته وويل چې، ”دا

اوبه نمرخاته ملک طرف ته بهيری او د اردن وادي ته ځي،

چرته چې دا مړ درياب ته ورپرېوځي. کله چې دا مړ درياب

ته وربشکته شي، نو په هغې کښې مالکيني اوبه تازه شي. ۹)

د ژوندو ځناورو سيلونه به هلته اوسې چرته چې سيند بهيری.

هلته به پېر زيات کبان وي، ځکه چې دا اوبه هلته بهيری او

مالگي اوبه تازہ کوی، نو چي چرتہ دا سیند بھیری هر خه به
 هلته ژوندی پاتی شی. (۱۰) ماهیگران به د سیند په غارہ ولاړ
 وی، د عین جدی نه تر عین عجلیم پورې به د کبانو د جالونو
 خورولو دپاره خایونه وی. لکه د غت سمندر د کبانو په شان
 به په کبني ډېر قسمونه کبان وی. (۱۱) خو دلدي او ډنډونه به
 تازہ نه شی، دا به د مالگي دپاره پاتی شی. (۱۲) د هر قسم
 مېوې ونې به د سیند په دواړو غاړو غتې شی. د دې پانې به نه
 وچیری، او نه به د دې مېوې وچیری. هره میاشت به دا مېوه
 نیسی، ځکه چي د مالک خدای د مقدس کور نه دې ته اوبه
 بھیری. د دې مېوه به د خوراک دپاره او پانې به یې د شفا
 دپاره استعمالیږی.

د ملک سرحدونه

(۱۳) مالک قادر مطلق خدای داسې فرمائی چي، ”دا هغه
 سرحدونه دی په کومو به چي ته زمکه د بنی اسرائیلو د
 دولسو قبیلو په مینخ کبني میراث دپاره تقسیم کړې. د یوسف
 د اولاد دپاره به دوه حصې وی. (۱۴) ته دا د هغوی په مینخ
 کبني برابر تقسیم کړه، ځکه چي ما قسم خوړلے وو چي دا
 به ستاسو پلار نیکه له ورکړم، دا زمکه به ستاسو میراث
 شی. (۱۵) دا به د دې زمکې سرحد وی، شمال طرف ته به دا
 د لوی سمندر نه د حتلون په لار لیبوحمات نه صداد ته تېر
 شی، (۱۶) بیا به دا د بیروته او سبریم کوم چي د دمشق او
 حمات د سرحد په مینخ کبني پروت دے، او داسې تر
 حزرهاتیکان پورې، کوم چي د حوران سرحد سره دے. (۱۷)
 دا سرحد به د سمندر نه تر حصر عینان پورې، د دمشق

شمالی سرحد سره، او د حمات سرحد سره شمال طرف ته تلے وی. دا به شمالی سرحد وی. (۱۸) د نمرخاتہ طرف سرحد به د حوران او دمشق په مینځ کښې، اُردن سره د جلعاد او د اسرائیل د خاورې په مینځ کښې، مشرقی سمندر او داسې تر تمر پورې تلے وی. دا به مشرقی سرحد وی. (۱۹) په جنوبی طرف کښې دا به د تامار نه د مریبه قادس د اوبو پورې وی، بیا به د مصر د وادی نه د لوی سمندر پورې وی. دا به جنوبی سرحد وی. (۲۰) د مغرب طرف ته به د لوی سمندر سرحد لیبوحامات ته مخامخ وی. دا به مغربی سرحد وی. (۲۱) تاسو به دا زمکه په خپل مینځ کښې د بنی اسرائیلو د قبیلو په مطابق تقسیم کړئ. (۲۲) دا به تاسو د خپل ځان دپاره او هغه غبر ملکیانو دپاره چې ستاسو په مینځ کښې اوسپری او د چا چې ماشومان دی د میراث په توګه تقسیم کړئ. تاسو به هغوی د پېدائشی بنی اسرائیلو په شان ګڼئ، تاسو سره به هغوی ته هم میراث د بنی اسرائیلو د قبیلو په شان ورکړئ شی. (۲۳) په هر یو قوم کښې چې غبر ملکی خلق اوسپری، هلته به تاسو هغوی له خپل میراث ورکړئ، دا مالک قادر مطلق خدای فرمائی.

د زمکې تقسیمول

۴۸ (۱) ”دا هغه قبیلې دی چې نومونه یې دلته لیکلے شوی دی، د شمالی سرحد سره به د دان یوه حصه وی، دا به د حتلون په لار لیبوحامات پورې وی، حصر عینان او د دمشق شمالی سرحد به حمات پسې وی دا به د مشرق طرف

نه د مغرب طرف ته د دې د سرحد حصه وی. (۲) د آشر به
 یوه حصه وی، د دې سرحد به د ان حدودو سره د مشرق
 نه مغرب پورې وی. (۳) یوه حصه به د نفتالی وی، دا به د
 آشر د علاقې د مشرق نه مغرب پورې وی. (۴) یوه حصه به
 د منسی د قبیلې وی، دا به د نفتالی د علاقې د مشرق نه
 مغرب پورې وی. (۵) یوه حصه به د افرائیم وی، دا به د
 منسی د علاقې د مشرق نه مغرب پورې وی. (۶) یوه حصه
 به د روبین وی، دا به د افرائیم د علاقې د مشرق نه مغرب
 پورې وی. (۷) یوه حصه به د یهوداه وی، دا به د روبین د
 علاقې د مشرق نه مغرب پورې وی. (۸) د یهوداه د سرحد
 سره چې کومه علاقه د مشرق نه تر مغرب پورې ده دا به هغه
 حصه وی چې ته پې د خاص تحفې په طور پېش کړې. دا به
 دولس نیم کیلومیټره پلنه وی، او د دې اوږدوالی د مشرق نه
 مغرب پورې به د یوې قبائیلی حصې برابر وی، د مالک
 خدای کور به د دې په مینځ کبني وی. (۹) هغه خاص
 حصه چې ته پې مالک خدای ته وقف کوې دا به دولس نیم
 کیلومیټره اوږده او لس کیلومیټره پلنه وی. (۱۰) دا به د
 امامانو دپاره مقدسه حصه وی. دا به په شمالي طرف دولس
 نیم کیلومیټره اوږده وی، او په مغربي طرف به پینځه
 کیلومیټره پلنه وی، مشرق طرف ته به پینځه کیلومیټره پلنه او
 جنوبي طرف ته به دولس نیم کیلومیټره اوږده وی. د دې په
 مینځ کبني به د مالک خدای مقدس کور وی. (۱۱) دا به د
 مقدسو امامانو، د صدوقیانو دپاره وی، څوک چې زما په
 خدمت کولو کبني وفادار ؤو او بې لارې نه شول څنگه چې
 لیویان شول کله چې بنی اسرائیل بې لارې شول. (۱۲) دا به
 هغوی ته د زمکې د مقدسې حصې نه خاص تحفه، او د ټولو

نه مقدسه حصه وى، د ليويانو د علاقې سرحد سره به وى.
 (۱۳) د امامانو علاقې سره نژدې، ليويانو ته به هم دولس نيم
 كيلوميټره اوږده او پينځه كيلوميټره پلنه زمكه وركړې شى.
 د دې مكممل اوږدوالى به دولس نيم كيلوميټره او پلنوالى به
 يې پينځه كيلوميټره وى. (۱۴) هغوى به نه دا خرڅوى او نه به
 يې بدلوى. دا بسنه زمكه ده او نه دى په كار چې نورو لاسونو
 ته لاړه شى، ځكه چې دا مالک خدائ ته مقدسه ده. (۱۵) پاتې
 دولس نيم كيلوميټره پلنه او دوه نيم كيلوميټره اوږده زمكه به
 د بشار د عام استعمال دپاره، د كورونو او د څرن ځائ دپاره
 وى. بشار به د دې په مينځ كېښي وى، (۱۶) او د دې ناپونه به
 دا وى، شمال طرف به پاو باندې دوه كيلوميټره وى، جنوب
 طرف به پاو باندې دوه كيلوميټره وى، مشرق طرف به پاو
 باندې دوه كيلوميټره وى، او د مغرب طرف به هم پاو باندې
 دوه كيلوميټره وى. (۱۷) د بشار دپاره د څرن ځائ به شمال
 ته يو نيم سل گزه مربع وى، جنوب ته به يو نيم سل گزه
 مربع وى، مشرق ته به يو نيم سل گزه مربع وى، او مغرب ته
 به هم يو نيم سل گزه مربع وى. (۱۸) كومه پاتې علاقه چې د
 مقدسې حصې سره لگېدلې ده او دې سره په اوږدو تلې ده،
 دا به د مشرق طرف ته پينځه كيلوميټره او د مغرب طرف ته
 به هم پينځه كيلوميټره وى. د بشار كاركونكو دپاره به د دې
 پېداوار خوراك وركوى. (۱۹) د بشار كار كوونكى څوك چې
 دا كرى هغوى به د بنى اسرائيلو د ټولو قبيلو نه وى. (۲۰) دا
 ټوله حصه به هر طرف ته دولس نيم كيلوميټره مربع وى. د
 خاص تحفې په طور به تاسو مقدسه حصه، سره د بشار د
 جائيداد يو طرف ته كړئ. (۲۱) څه چې پاتې وؤ د هغه علاقې
 په دواړو طرفونو كېښي د مقدسې برخې سره او د بشار

جائیداد دا به د شهزاده ملکیت وی. دا به د مشرق طرف ته
دولس نیم کیلومیټره د مقدسې حصې نه تر مشرقی سرحد
وی، او د مغرب طرف نه به دولس نیم کیلومیټره تر مغربی
سرحده وی. دا دواړه علاقې چې د قبائیلی حصو اوږدوالی
پورې غزېدلې دی دا به د شهزاده ملکیت وی، او مقدسه
حصه به سره د خدای د کور د مقدس خای د دې په مینځ
کبني وی. (۲۲) نو د لیویانو جائیداد او د بنار جائیداد به د
دې علاقې په مینځ کبني پروت وی چې د شهزاده ملکیت
دے. کومه علاقه چې د شهزاده ملکیت دے هغه به د یهوداه
او د بنیامین د سرحد په مینځ کبني پرته وی.“

د نورو قبیلو زمکه

(۲۳) ”نو دغه شان به د نورو قبیلو وی، د بنیامین به یوه
حصه وی، دا به د مشرق طرف نه تر مغرب طرف پورې
وی. (۲۴) د شمعون به یوه حصه وی، دا به د مشرق نه تر
مغرب پورې د بنیامین د علاقې سرحد وی. (۲۵) د یساکار به
یوه حصه وی، دا به د مشرق نه تر مغرب پورې د شمعون د
علاقې سرحد وی. (۲۶) د زبولون به یوه حصه وی، دا به د
مشرق نه تر مغرب پورې د یساکار د علاقې سرحد وی. (۲۷)
د جاد به یوه حصه وی، دا به د مشرق نه تر مغرب پورې د
زبولون د علاقې سرحد وی. (۲۸) د جاد د زمکې جنوبی پوله
به د تمار د جنوب نه د مریبه قادیس د اوبو پورې وی، بیا به
د مصر د وادی سره لوی سمندر پورې تلې وی. (۲۹) دا هغه
زمکه ده چې تاسو به یې د میراث په طور د بنی اسرائیلو د
قبیلو په مینځ کبني تقسیم کړئ، او دا به د هغوی حصه وی،

مالک قادر مطلق خدای فرمائی.

د بنار دروازی

۳۰ ”دا به د بنار نه د وتو دروازی وی. د شمال طرف دېوال کوم چې پاو باندې دوه کیلومیتر اوږد دے، ۳۱ په دې کبني به درې دروازی چې د بنی اسرائیلو د قبیلو په نومونو یادېږی. د روبین دروازه، د یهوداه د دروازه، او د لیویانو دروازه. ۳۲ مشرق طرف ته چې کوم پاو باندې دوه کیلومیتره اوږد دېوال دے په هغې کبني به درې دروازی وی، د یوسف دروازه، د بنیامین دروازه او د دان دروازه. ۳۳ د جنوب طرف ته، چې کوم پاو باندې دوه کیلومیتره دېوال دے، په کبني به درې دروازی وی چې به د شمعون دروازه، د یساکار دروازه او د زیبولون دروازه یادېږی. ۳۴ مغرب طرف ته چې کوم پاو باندې دوه کیلومیتره اوږد دېوال دے په کبني به درې دروازی وی، د جاد دروازه، د آشر دروازه او د نفتالی دروازه. ۳۵ ټوله فاصله گېرچاپېره به نهه کیلومیتره وی. او د هغې ورځې نه وروستو به د دې بنار نوم دا وی، مالک خدای هلته موجود دے.“

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.6699

© pashtobibles.org یوسفزی ۲۰۱۹

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.